שבועון לבית ולמשפחה, גליון מס' 212, יום ד', י"ד בתמוז תשמ"ח, 29.6.1988
סגנון
מעריב
המוחות הטובים ביותר באירופה - אצלך במכונית
סיאט מלגה
מכונית משפחתית עם ביצועים של מכונית ספורט
מערכת מנוע פורשה
motor system PORSCHE
מערכת המנוע בסיאט מלגה תוכננה ע"י פורשה- יצרן מנועי הספורט מס' 1 בעולם, תוך שילוב טכנולוגיות המנוע המתקדמות ביותר.
תיבת הילוכים וורנר - פורשה
מערכת חדשנית בת 5 הילוכים קדמיים ומוט הילוכים ספורטיבי, פרי תכנונם של מהנד
בית היוצר הטוב באירופה.
עיצוב ג'יוג'ארו
המעצב האיטלקי מס' 1 באירופה שלזכותו
היפות והמצליחות שבמכוניות האירופאיות
בטיחות ותכנון
קרמן
עכשיו במבצע
החל מ- 26,960 ש"ח
כולל מע"מ ללא אביזרי רישוי
הספקה מיידית!
SEAT סיאט
סוכנויות ראשיות: תל-אביב: רח' המסגר 43 טל. 03-338955/6 ■ ירושלים: רח' שלומציון המלכה 12 טל. 02-228224 ■ חיפה: רח' העצמאות 68 טל. 04-663730
סוכנות משנה: הרצליה: רח' בן-גוריון 22 טל. 543875, 546536, 052-546552 ■ הוד השרון: מכוניות גל, רח' חשרון 35, טל. 052-455857 ■ נתניה: טופ-קאר, רח' ספיר 10, טל. 616368, 053-616378
■ שואפט: נאסר אדין, דרך ראמללה טל. 02-855543 ■ אילת: רעים, איזור התעשיה, טל. 059-78146 ■ דאבה סובחי: (ליד כרמיאל) דיר-אל-אסד, טל. 04-987809 ■ ק. שמונה: מוסך א.א. איזור התעשיה דרומי, טל. 06-949456

Pumpkin Cust
DOWN TOWN R
POLICE NAT
A Charles de Gaul
17 • JUIL • 19
ENTREE
REPUBLIQUE FRANCAISE
צרפת חתמה
על מקסי גלאקסי
ומי כמו הצרפתים יודע איך עולים ברמת החיים ? מקרר גלאקסי הינו המקרר הישראלי היחיד שזכה בחותמת מכון התקנים הצרפתי. ולא רק בצרפת חותמים על מקסי גלאקסי, גם באמריקה, קנדה וישראל.
■ מקסי גלאקסי - המקרר המומלץ ביותר בישראל.
■ מקסי גלאקסי - המקרר הישראלי היחידי עם מקפיא ענקי ועם ICE MAKER.
■ מקסי גלאקסי - מקרר היצוא של ישראל.
עלו גם אתם ברמת החיים. חתמו על מקסי גלאקסי.
12 שנות אחריות
על מערכת הקירור ועל יובש הדפנות החיצוניות.
עליתי ברמת החיים. קניתי מקסי גלאקסי.
שיזוף מושלם ללא שמש
מעתה יהיה עורך שזוף חום זהב טבעי ללא שמש
תוצרת ארצות הברית
מיוצר מחומרים טבעיים ובטוחים ב־100%
RICH TAN
תמצית פירות טרופיים עם בטה קרוטן
RICH TAN

סגנון

40,15—14
נעת גל:
אותו דבר אבל להיפך

17—16
תמר אבידר:
אבידות היוביות

20
יוסף לפיד:
חטור של טומי

25—23
רותי קינן:
מטעמים בסגנון עולמי

26
דנה פריק:
אורחים באים!

29—28
גילה מצא:
נוצצות בלי תרומות

37—36
יהודית חנוך:
גלים ונעורים

44
תחביבים

עורכות:
תמר אבידר וליאורה עיני

עיצוב ועריכה גרפית:
כרמית אדלר, רותי בנאי

מודעות: נילה שניידר, סימה בכלי
טלפון 439474 (03)

מזכירת הפקה: בתיה אבישי
טלפון 439276 (03)

כל הזכויות שמורות למעריב ©

סיפור השער:

פורחת לרגע, כלה לרגע: שמעונה הולנדר, מלכת היופי לשעבר, עדיין רווקה, אבל סקרנית: כיצד תיראה מתחת לחופה. ירון שחף, מאפר תל־אביבי, לצידה בתמונה, החליט להפוך אותה לכלה מיוחדת. תקראו לזה שם הוורד, תקראו לזה השושנה המקועקעת, איך שתרצו. התגים — לעמוד בתור, לא להידחף בבקשה!
צילום: אלדד מאסטרו

כותבים לנו

נימוסים

בתגובה למכתבה של ציונה שמשי משבוע שעבר, ברצוני לציין מספר עובדות. מה שנכתב בכתבה במדור "מגע אישי" היה רק מקצתו של האירוע בו לקחה חלק ציונה שמשי.

אבי אינו מכיר אותה וגם אם היה מכיר אותה, היא אינה צריכה להיעלב כשרורשים ממנה להציג תעודה זהות יחד עם הצ'ק. גם כך יש לנו מכת צ'קים חוזרים. לקוחות שלי באו ואמרו לי: "זה בסדר גמור שדרשתם ממנה תעודת זהות". והעובדה שהיא כותבת כי אשתי, הציירת רות דיין אדלר, צילצלה אליה בכדי להתנצל – הוא פירוש לא נכון של ציונה שמשי.

אשתי, שהיא ממוצא קנדי, טילפנה אל שמשי לאחר פרסום הידיעה בעתון, כדי לברר מה קרה, ותו לא. אם ציונה שמשי מפרשת את הנימוסים האנגלו־סכסיים של אשתי כהתנצלות – שיבושם לה.

אבי דיין (אופנת ליפטי)

מבנה פנים?

ב"סגנון" מיום 15.6, במאמרה של טלילה בן זכאי "קופידון בצנצנת קרם", השתרבבה לדעתי הערה בעלת אופי גזעני מרי: "מבט אחר בפניה של ברל־ברוריה ואתה מיד תוהה, מה למבנה פנים שכזה ולמשפחה יהודית". לפעמים נוצרת הגזענות בשוגג, אבל בכל מקרה יש להוקיעה ולהתנצל עליה. יש לתקן זאת כדי לא לפגוע בי ובשכמותי, – וב"העלי מבנה פנים שכזה".

ירושלים **חנה הלוי**

הצעה למפעל הפיס

אומרים כי הטוטו מקדם את הספורט בישראל; מפעל הפיס מקדם את החינוך בישראל; ומי יקדם את תשתית הכבישים בישראל שתביא להקטנת הבעיה הכאובה של תאונות הדרכים? אולי, סליחה על הציניות, נעשה טוטו הרוגים בכל שבוע? או, משהו יותר מעשי: נקדיש שנת הימורים של מפעל הפיס, למשל, לקידום נושא חשוב זה?

רמת גן **א. קרן**

לקוראינו

אין המערכת מחזירה כתבי־יד ומכתבים שאינם מתפרסמים. המערכת אינה מתחייבת לפרסם כל מכתב. מכתבים בעילום שם – לא יתפרסמו.

דעה אחרת

חולה סוכרת — גם אחרת

ב"סגנון" מס' 210 הובא מאמר על גיא, החולה בסוכרת־נעורים, ועל חייו בצל המחלה. גיא סובל מהסוכרת כשנה וחצי. לי יש אותה המחלה כבר 10 שנים ואני גדול מגיא ב־6 שנים. מטבע הדברים, בגיל כזה ואחרי תקופה כזו, מסתכלים על המחלה (השלכותיה ועל בעיותיה) מזווית שונה.

למן היום הראשון ועד עתה לא אושפזתי בבי"ח בשל הסוכרת. בי"ח זה לא טראומה, בבי"ח מנסים לאזן את הסוכרת ולעזור לחולה, אך עם מעט נסיון מתברר, שהאיזון הטוב ביותר הוא בסביבה הטבעית של האדם ולא בבי"ח.

המזרק החדש בצורת עט אכן מסייע רבות לאיזון, אך לצערי המידע שנמסר במאמר איננו מדוייק. הנציגויות בארץ של החברות המיצרות עט זה מספקות "עט הזרקה" לכל דורש בחינם. עט זה מוצע לכל חולה אשר השימוש בו יועיל עבורו. אפילו צה"ל הכיר בעט זה ומספק את הבקבוקונים המתאימים.

לאחר מספר שנים, ה"בילוי" של בדיקת הדם לבירור רמת הסוכר בדם שלוש פעמים ביום מומר בבדיקה אחת ביום ולפעמים פעם ביומיים. החולה לומד להרגיש בעצמו את מצב האיזון ולפי הרגשתו להזריק. כמו"כ, עם מעט נסיון, הבדיקה והזרקת האינסולין לא לוקחים יותר מאשר 4 דקות.

על הספונטניות לומדים לוותר ולומדים שהאוכל הוא לא העיקר בחיים, ישנם עיסוקים רבים מעניינים יותר ומועילים יותר. (פרט לכך שגיזרה יפה והטובה עדיפה על שומן מיותר). לשמחתנו, מפעלי המזון עובדים ללא ליאות לייצור מזון ללא סוכר וכך אנו מקבלים היום: זים, שוקולד, סוכריות ואפילו קוקה־קולה. מספר התחליפים לסוכר רבים וודאי שכל צרכן יכול למצוא לו את התחליף הערב לחיכו ביותר.

במאמר הוזכר מצב ההיפוגלוקמיה (ירידה דרסטית ברמת הסוכר בדם). אכן, זהו מצב לא נעים, אך אם החולה מזהה זאת בשלב מוקדם ואוכל דבר־מה, החולה לא מגיע למצבים לא נעימים (טשטוש, רעידות וכד'...) ולא למצב של איבוד הכרה.

כמעט כל חולה סוכרת יכול להתנדב לצבא. אמת, זה תהליך מעט ארוך ומסובך, אך יש שכר בצידו. בשירותי בצבא עסקתי בתחומים מעניינים ביותר. ביליתי תקופות ארוכות מחוץ לבית. אם החייל מסכים אין הצבא דורש שירות בקירבת הבית). ביקרתי במקומות שהרבה חיילים בריאים לא זוכים לבקר שם. את שירותי הצבאי סיימתי כקצין: קורס הקצינים כלל יציאה לשטח, ניווטים וכל פעולה צבאית שיגרתית. בתום השירות יצאתי ללימודים באוניברסיטה וגם היום אני גר מחוץ לבית. למרות המתח בשל הלימודים, למדתי להסתדר עם הסוכרת. אם החולה רוצה – אין זו אגדה!

אם אני מסתכל לרגע במבט לאחור וסוקר את השנים שעברו, אכן השגתי הרבה, אך לצערי פעמים רבות נאלצתי להזדיין בסבלנות רבה (לדוגמא: הוצאת רשיון נהיגה). מודעות הציבור למחלת הסוכרת מעטה למדי ואין הציבור משכיל להבין שזוהי מחלה "צדדית", בה האדם מסוגל לתפקד ככל אחד אחר. אני מקווה שמכתבי זה יתרום – ולו במעט – להגברת הבנה זו.

אלי הורביץ
מעונות הסטודנטים,
האוניברסיטה העברית, ירושלים

חדש!!! יחיד מסוגו!!!
מסעדת דגים בסגנון אחר
כל סוגי הדגים בנוסח ארופאי, סיני ותאילנדי
גלאט כשר
ארוחות עסקיות רק 22 ש"ח בשעות 12:30-16:00
פתוח ברציפות 12.30–24.00
פאטייה אוניברסל PATTAYA יורדי הסירה 1 ת"א, טל. 441438

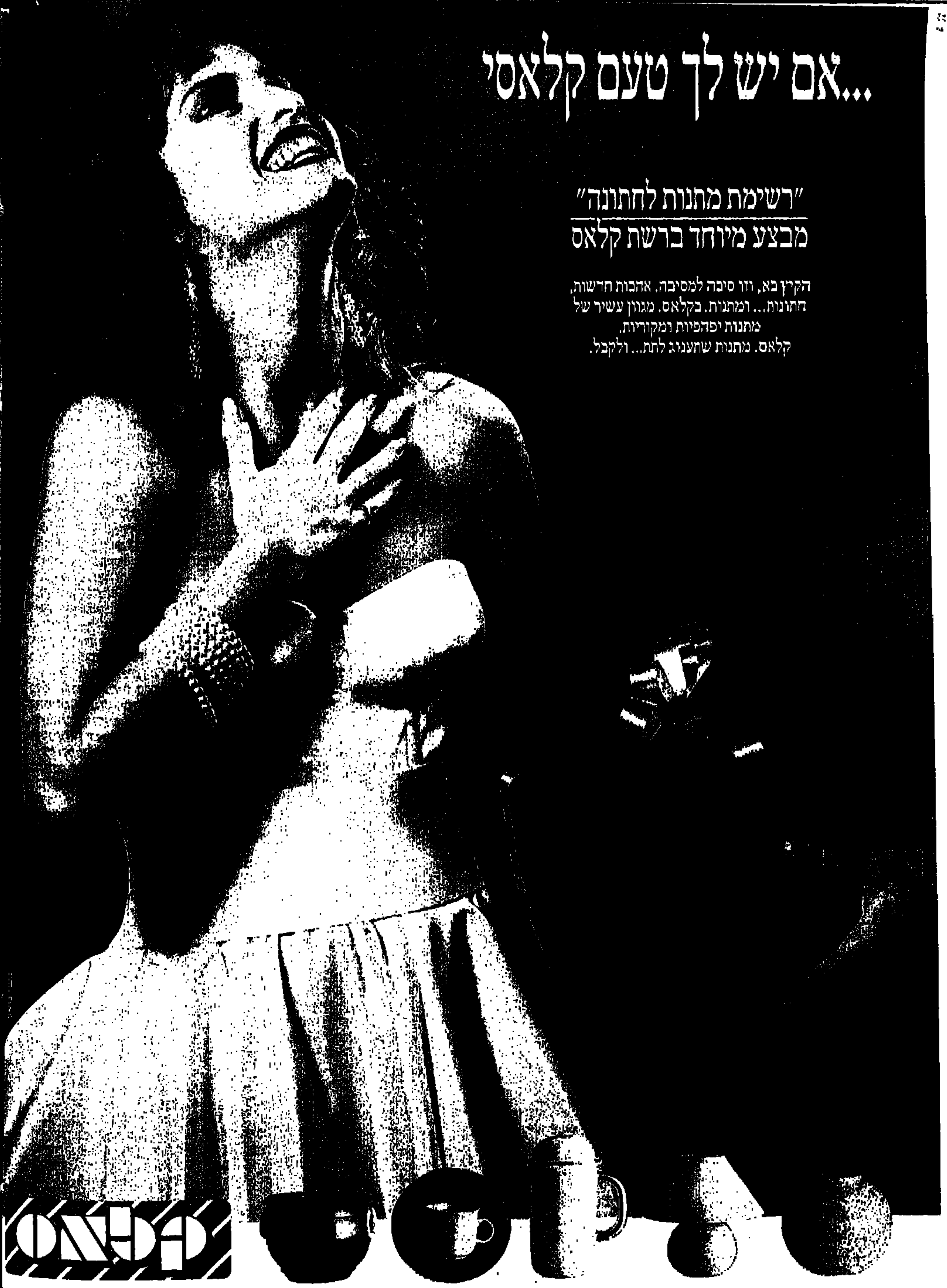

תל־אביב: קלאס סנטר – דיזנגוף סנטר, 03-293442. קלאס מיני – אבן גבירול 30, לונדון מיניסטור, 03-265173. שעות פתיחה: ימים א'–ה' 9.00–19.00, יום ו' 9.00–14.00 ראשל"צ: אברבנאל 4 כפר־סבא: ויצמן 84.
רמת־גן: קניון אילון, 03-703582. שעות פתיחה: ימים א'–ה', 9.00–22.00, יום ו' 9.00–14.30, מוצ"ש עד 22.00. ירושלים: יפו 55, 02-223877 שעות פתיחה: ימים א'–ה' 9.00–19.00, יום ו' 9.00–14.00 נהריה: ויצמן 68 (ליד בנק לאומי)
חיפה: רח' ברוולד 10 (פינת רח' הרצל) 04-644060. שעות פתיחה: ימים א'–ה' 9.00–19.00, יום ו' 9.00–14.00 באר־שבע: הדסה 52, 057-75724. שעות פתיחה: ימים א'–ה' 9.00–13.00, 16.00–19.00, יום ו' 9.00–14.00
חולון: שדרות קוגל 29, 03-886813. שעות פתיחה: ימים א'–ה' 9.00–13.00, 16.00–19.00 יום ו' 9.00–14.00 רחובות: הרצל 186, 474722 שעות פתיחה: ימים א'–ה' 9.00–13.00, 16.00–19.00 יום ו' 9.00–14.00

מבצע פינוק אחרי פינוק

איך משתתפים?

שלחי במעטפה 4 אריזות של סבוני פינוק שעליהן מופיע מבצע "פינוק אחרי פינוק", בצירוף התלוש עם הפרטים המלאים, השלימי הסיסמא ושלחי אל ת.ד. 50207 ת"א. צייני על המעטפה: עבור מבצע "פינוק אחרי פינוק". (ניתן למלא את הפרטים והסיסמא גם על גבי האריזות - במקום המיועד לכך).

אינך מוגבלת במספר המעטפות - ככל שתרבי לשלוח יגדלו סיכוייך!

איך זוכים?

בכל שבוע תתקיים הגרלה בנוכחות רואה חשבון ובה יעלו בגורל המעטפות הזוכות.

כל המעטפות שתגענה עד לתאריכים הנקובים - תשתתפנה בהגרלה.

תאריכי ההגרלות: 23.6.88, 30.6.88, 7.7.88, 14.7.88.

* ההשתתפות אסורה על עובדי משרד הפרסום, עובדי וייטקו ובני משפחותיהם, על־פי התקנון.

תוצאות ההגרלה יפורסמו בעיתונים

אם את משתמשת בפינוק סבון דיאודורנט - את מכירה את יתרונותיו על פני כל סבון רגיל. נוסף להיותו סבון טבעי בעל קצף עשיר וריח נפלא, הוא מעניק לעורך רעננות נעימה לשעות הפעילות לאחר המקלחת. עכשיו, במבצע **"פינוק אחרי פינוק"** תוכלי ליהנות מעוד פינוק חלומי: **כרטיס טיסה זוגי (הלוך וחזור) לארה"ב.**

אופיר טורס
המומחים לטיולים וטיסות לארה"ב
מחירים אטרקטיביים

תלוש השתתפות

שם ______

כתובת ______

______

טלפון ______

פינוק אחרי ______

פינוק סבון דיאודורנט

ההבדל מתחיל אחרי המקלחת

רגע, חושבים!

ארט בוכוואלד

קו חם

ארצות הברית התקינה לא מכבר קו־חם חדש לברית המועצות, כדי למנוע פריצת מלחמה בטעות. במקום טלפונים, המערכת מתבססת על מחשבים אישיים. זאת בדיוק הבעיה. כל מי שראה אי־פעם מישהו המשתמש במסוף מחשב בנמל התעופה, בדלפק הקבלה בבית מלון או בחנות כלבו, צריך להתחיל לדאוג. נראה כי המחשבים והאנשים המשתמשים בהם, מעולם אינם פועלים בתיאום.

הסיוט שלי הוא כזה:

"הייתי רוצה לדבר עם מר גורבאצ'וב בקו החם".

"רק שניה, אדוני. אני לא רואה שום גורבאצ'וב על הצג. יש לך שם פרטי, בבקשה?"

"מיכאיל. תזדרז בבקשה, קיומו של כל המין האנושי תלוי בקשר עם גורבאצ'וב בקרמלין".

"אתה יודע אולי את מספר תעודת־הזהות שלו?"

"לא, אבל אם לא תקשר אותי בשלוש הדקות הקרובות, גופך יהפוך לכוס מים כבדים".

"אני מנסה ליצור קשר דרך ארמניה. היי, אני רואה על הצג את מספר הטלפון של מקסים גורקי. זה יספיק לך?"

"אני רוצה את מ. גורבאצ'וב, לא אף אחד אחר".

"אדוני, מסוף הקו־החם בצד השני אומר שאזלו כל הכרטיסים לבלט של בולשוי, אבל הוא מוכן להמיר שני כרטיסים בזוג כרטיסים ל'פאנטום האופרה'".

"אמור למסוף לנסות את גורבאצ'וב בבית־הקיץ שלו".

"אין לנו גישה לבית־הקיץ שלו, אבל אני יכול להשיג לך כרטיס טיסה באירופלוט, לראליי, צפון קארולינה".

"המחשב שלך אמור להיות מתוכנת להעביר אותי מיד למנהיג העולם הקומוניסטי. איך אתה מסביר את הפאשלה הזאת?"

"אני לא יודע אדוני. דווקא דיברנו לא מזמן עם מישהו מברית המועצות".

"מה אמרתם לו?"

"אישרנו לו חדר זוגי במלון 'הולידיי אין' באטלנטיק סיטי".

"השעון ממשיך לתקתק. האם אין דרך לעקוף את התכנית הזאת, כדי שאוכל להגיע ישירות לפוליטביורו?"

"אני אנסה. אשלוף את כל הגורבאצ'ובים שבמדריך־הטלפון של מוסקווה ואמיין אותם במאגר הזכרון".

"נו, זה מצליח?"

"לא, המחשב אומר רק שלגברת גורבאצ'וב יש חוב של 12.5 דולר ב'בלומינגדייל'ס'".

"איפה למדת להפעיל מחשב, בחור?"

"בנמל התעופה. המכשירים שם הרבה יותר פשוטים מזה, אדוני. אני יכול לרשום אורח רוסי לטיסה של חברת 'דלתא' תוך שניה".

"תזדרז, בחור, מישהו פישל, ומלחמת העולם השלישית עומדת לפרוץ".

"אתה רוצה שאזין את הנתון הזה למחשב?"

"למה לא?"

"אוף, משהו השתבש. המחשב אומר שזה בגלל שהכנסנו רישום שגוי לגבי מכונית שכורה, בלינקולן, נבראסקה".

"שכח מזה, אתקשר לגורבאצ'וב בטלפון".

"אתה לא צריך – הוא כבר בטלפון".

"למה לא אמרת לי?"

"חשבתי שאתה רוצה לדבר איתו דרך המחשב".

"מיכאיל, אני שמח שתפסתי אותך. אני לא רוצה שתתרגז, אבל מחר בבוקר אתה עומד לקבל בדואר 100 מיליון חוברות של 'רידרס דייג'סט'. פשוט שלח אותם בחזרה אלינו, ואנחנו נשלם את דמי המשלוח... לא, מיכאיל, זה לא אותם אנשים שינהלו את מלחמות הכוכבים. המתכננים של מלחמות הכוכבים עברו הדרכה בחברת התעופה 'איסטרן'". ■

אבי דר

יומולדת ב־V.H.S.

זה לא הבכור וגם לא הנכד הראשון. אחד מימי ההולדת השיגרתיים שהפסיקו להיות אטרקציה משפחתית המצריכה התקהלות מרובת סבתות בבוקר יום שישי אצל כרמלה בגן. חודשי מאי־יוני, חודשי ימי ההולדת בגנים. כל הילדים שנולדו בחודשים מאי עד אוקטובר, שזה כולל כמעט את כולם, חוגגים. המגננות עם האקורדיונים טסות כמו מרי פופינס בין הגנים ומשתדלות להעביר אותה ב"הנה גדלנו בעוד שנה, לה, לה, לה". זר, בייגלה, במבה וטרופית.

תמיד יהיה אחד ההורים עם מצלמת וידאו, מ.ג'.מ. הפקות, מימד חדש ביומולדת הגני. "ילדים, עוד סיבוב בבקשה, שכולם יכנסו לתמונה"; "מותק, זוז לאמא, אתה לא בפריים"; ההורים ב"ציע" המוזמנים יושבים כפופים בכיסאות הדור הצעיר, לא להסתיר למסריט התורן; אפשר להדליק עוד פעם את הנרות שעל העוגה, מישהו עשה לנו צל על הילד; יומולדת שמח – "טייק" מספר חמש.

שקיות היומולדת, שקית שהכילה בעבר ופלה, מסטיק, שלוש טופי, ואמא "לארג'ית" היתה מוסיפה גם הפתעה קטנה. מסטיק בזוקה, סוכריה מחליפה צבעים, בלון, מחק ריחני, צבעי פסטל. בקיץ מוסיפים גם קרטיב שנוזל על הבגדים. החלוקה – רגע לפני היציאה מהגן הביתה. שיטפטף לאמא במכונית על ריפוד ה"טורבו" שאבא קנה אתמול. זהו. ביומולדת של ילדי ה־V.H.S. יש חדש. היו בזוקות? היום ההפתעות מתחילות בכדורגל, גלגל ים, ספרים, קופסאות משחק. בצהרי יום שישי של יומולדת חוזרים הביתה ברכוש גדול.

"ילדים, כל מי שגמר לשתות, לא לשכוח לרחוץ ידיים". יצורים חמודים, מרוחי קרם שוקולד מקצות האצבעות ועד למרפקים. "חמודי, אל תיגע בי, אולי תלך לאמא שלך". אופרציה של חצי שעה, המונצחת היטב בארכיונים המשפחתיים בתמונות ובקלטות הווידאו. נגמר. ילדים – לעשות פיפי ולצאת לחצר. השובב שלנו יוצא לחצר ועושה שם את שהתבקש לעשות קודם לכן. מה יש, הוא לא בדיוק שחקן שלנו, הוא רק בן שלוש. ■

אסנת לזרוס

תה בריטי

מהיום בו דרכו רגלינו על אדמת בריטניה הגדולה, התחלנו להתאמן בשתית הנוזל האפרפר – חלב מעורב בעלים ממוצא אסיאתי, חלוטים במים רותחים, כהכנה לרגע המיוחל בו נוזמן לשעת התה המקודשת באנגליה.

כשנופפה לי השכנה מעבר לגדר לשלום, אחרי כשבועיים של תצפיות הדדיות אילמות, חשנו ששעת המבחן מתקרבת. סוף סוף תוכלנה בנותי ה"צבריות" להשתלב במסיבת תה אנגלית ולהפגין את אוצר מילות הנימוס העשיר, אותו תירגלו לצורך אירועים מסוג זה.

הפגישה נקבעה ליום שישי כעבור עשרה ימים, בשעה ארבע אחרי הצהריים, וכללה ילדים בלבד. נרגשות מחשיבות האירוע ההיסטורי – פגישה חברתית ראשונה בארץ החדשה – צעדו הילדות רחוצות, מסורקות ולבושות בגדי חג, לעבר בית השכנים, כשבראשן מהדהדות ההוראות האחרונות בדבר כללי ההתנהגות, אם תרצנה תוספת עוגה, או כוס תה נוספת. נקבעה שעת חזרה מרוייקת כדי לא להכביד על המארחים ואת השעתיים שנותרו עד חזרתן הקדשתי לבישול אינטנסיווי של ארוחת הערב החגיגית של יום שישי בערב.

הילדות חזרו הביתה בשעה היעודה. "לא קיבלנו שום תה", התלוננה הקטנה. "אפילו ביסקוויטים לא היו", הוסיפה הגדולה בטון ממורמר. נתקפתי חרדה. אולי טעינו בתאריך? אולי לא פרשנו כהלכה את מבטאה הקוקני המהיר של שכנתנו?

שנים של תרגול מבנים דקדוקיים מורכבים, של שינון פעלים יוצאים מהכלל ולימוד מחזות של שייקספיר, היו כנראה לשווא, אם אינני מסוגלת להבין הזמנה פשוטה לכוס תה. המשפחה המארחת אכלה, מסתבר, ארוחת ערב, שכללה דגים מטוגנים, אפונה ירוקה וצ'יפס, בעוד בנותי המבוהלות מחכות, לשווא, למשקה האנגלי המפורסם, עליו קראו בפרק על מסיבת התה בספר "עליסה בארץ הפלאות", או שתו בארץ כתרופת פלא לכאב גרון. הן סרבו להשתתף בסעודה, "מפני שאמא מכינה ארוחה חגיגית ביום שישי".

למורת ניסיתי לברר את פשר התקלה. השכנה קיבלה את פני בכפור אנגלי וציינה בקול יבש את מספר השעות שהקדישה להכנת "האירוע" ואת העובדה, שהסכמתי מראש שהבנות תשתתפנה ב"שעת התה" האומללה. ניכר, כי האשה נפגעה עד עמקי נשמתה. כל הסברי, שחלה כאן טעות מצערת שמקורה באי־הבנתנו את משמעות המונח "תה" – נתקלו ביחס מנומס, אך צונן להפליא.

את ההסבר הפשוט קיבלתי אחרי עיון בערך "תה" במילון החדש קולינס קובילנד (1987), שנערך אחרי מחקר ממושך במחלקה לאנגלית של אוניברסיטת בירמינגהם. אחרי פירוט אופן הכנתו ומוצאו של המשקה – נותן המילון הסבר על משמעותו החברתית־כלכלית: "תה הוא גם ארוחתה העיקרית של המשפחה האנגלית ממעמד הפועלים לפנות ערב".

אז זה העניין. שעת התה של בני המעמד הבינוני, או הגבוה, המוגש בספלי ווג'ווד מעוטרים ונמזג (עם חלב) מקומקומי חרסינה עדינים, בתוספת כריכים קטנים ועוגיות חמאה נמסות בפה, איננו "התה" של הפועל הפשוט, החוזר לפנות ערב לביתו אחרי יום עבודה, ושואל את אשתו "האם התה כבר מוכן". את התה עם הביסקוויטים הוא משאיר לבעלי הדם הכחול, שחזרו ממשחק טניס או ממירוץ סוסים. הוא רוצה אוכל של ממש. ■

קורים דברים

מדיטציה טלפונית

אנשי קיבוץ "יחד" (ישוב זמני בקרוונים ליד חוות "הורע" באזור עכו שיעבור ליישוב קבע צמוד לישוב "הררית"), הוכיחו השבוע שהם יודעים לא רק לרחף באויר בכוחו של רצון חזק – (הם כולם עוסקים במדיטציה) – אלא גם לעסוק בנושאים ארציים: צוות המפעל לאלקטרוניקה של היישוב פיתח בהצלחה דגם ראשון של משנה דיבור דיגיטלי – מתקן המאפשר לשנות את קולו של הדובר בטלפון וכן לצרף הקלטות רקע של קולות נוספים, גם נביחות כלבים, במטרה "להבריח" מטרידים בטלפון. בלחיצת כפתור יכולה, למשל, אשה, שמישהו מטריד אותה בטלפון, לגרום לעבוי קולה עד שהיא נשמעת כגבר ולהרתיע את המטריד.

לדברי מהנדס הפיתוח של המפעל, ראובן זליגובסקי, הדגם הראשון מסורבל והפעלתו דורשת מידה מסויימת של ידע טכני. המפעל הגיש למשרד המדען הראשי של משרד התעשייה בקשה למענק של 150,000 דולר למימון עבודות תכנון ופיתוח דגם משופר, שיהיה קל יותר להפעלה ויחובר בדרך קבע לקו הטלפון של המנוי הנזקק לו. ■

מאיר חראובני

המכונית נסעה במורד המדרגות

הנהלת "מודן תעשיות" החליטה להעניק מכונית אוטוביאנקי (88, אלא מה) לאחד מן הקניינים אשר יזכה בהגרלה. המכונית שוכנת כבוד, לא פחות ולא יותר, אלא באולם התצוגה של תיקי מודן אשר במלון שרתון, והצליחה לגנוב את ההצגה מעשרות התיקים המסוגננים תוצרת "מודן" אשר

זה יורד וזה עולה

הוצגו במקום. רוב המבקרים חיפשו פתחים תת־קרקעיים באולם המלון על מנת לפענח את החידה כיצד הוכנסה המכונית למלון.

הסתבר כי יש סוד משפחתי מאחורי העניין:

עודד שפירא, מנהל השווק, ניסה לשכנע את אחיו, אייל, כי צריך ואפשר להכניס את המכונית למלון, למסגרת תערוכת תיקי מודן, שהרי המכונית היא חלק מן העניין.

"דרך המדרגות?" התפלא אייל. כאשר נוכח לדעת כי עודד נחוש בדעתו, החליט אייל להרויח משהו מן העניין והתערב על נסיעה לפריז שהרעיון איננו בר ביצוע.

אז יש תיקי מודן באולם התצוגות בשרתון, המכונית נכנסה מבעד לדלת הראשית של המלון ו"ירדה" במדרגות ומישהו במשפחת שפירא מתכנן נסיעה לפריז בקיץ הנוכחי, שלא על חשבונו. ■

בלהה דבורי

ניו־יורק – אור־עקיבא

רות באום היא נשיאת ארגון "חברים אמריקאיים של המועצה לארץ ישראל יפה" הפועל בניו־יורק. דינה אבן היא סגנית בינלאומית של הארגון. שתיהן הגיעו ביום ג' בשבוע שעבר לטקס חנוכת גן מקלט, רב שימושי באור עקיבא.

הגן, שיקרא ע"ש חנה סנש, עם פינות נוי וספסלים מבחוץ. מבפנים יפעל כמתנ"ס לימי שלום בחדרי הבטחון. גם רעית הנשיא, אורה הרצוג, יוזמת הרעיון, לקחה חלק בחנוכת הגן. לדברי הידידות האמריקניות ראתה גב' הרצוג בהקמת הגן ענין סמלי, שכן קבוץ שדות ים, קבוצה של סנש, שוכן בקרבת העיירה אור עקיבא. ארגון ידידי המועצה פעיל בניו־יורק במשך עשר שנים. התורמים מגיעים לערבי גאלה, הרצאות וארועים אחרים, ומנדבים את כספם לטובת פרוייקטים מועדפים בישראל. ■

נעה גל

אות הצטיינות לרעיית השגריר

סילביה האס, רעייתו של שגריר גרמניה בישראל, וילהלם האס, היא אחת מבין 15 המתנדבים שיקבלו אות הצטיינות עבור עבודתם. שרת הבריאות ארבלי־אלמוזלינו תעניק את האותות בטקס שיתקיים מחר באולם קראון בתיאטרון ירושלים. בפברואר קיבלה הגברת האס את אות הצטיינות ממשלת גרמניה המערבית על עבודתה זו בארץ. גברת האס התחילה לעבוד בהתנדבות לפני שנתיים, כלומר זמן קצר אחרי שבעלה התחיל בתפקידו כשגריר. לפי עצתו של הרופא הישראלי שלה, התנדבה

אוהבת אותם לבנים, עם מגע על הראש: חוה מרשה "חויה". כבר חצי תשעית והיא לא מתעייפת.

גב' האס, הסובלת מסוכרת, למחלקה הפנימית של תל־השומר. בדרך כלל היא עובדת שלוש פעמים בשבוע. בימים אלה של שביתות היא עובדת כל יום במחלקה. ■

אינגה דויטשקרון

עומדים על הראש

זו לא מלחמת מסרק במסרק, לכל היותר קרב מגע. בגן העיר שתי מספרות, שתיהן במפלס התחתון. ב"דן.די" אומר דן, בעל המספרה, שהדבר החשוב לו ביותר הוא הנקיון. כל לקוחה מצוידת אצלו בשקית שחורה, ארוזה וחתומה ובה חלוק, מגבת ומסרק נקיים ומחוטאים, איתם היא עוברת את המסע אצלו: חפיפה + תספורת + פאן (65 ש"ח).

במספרה מוצבים מכונת כביסה וייבוש, מכשיר סטריליזציה אולטרא סגולי ומכונה לחתימת השקיות. "איזה יופי" מתפעלת לקוחה מופתעת כשדן פותח את השקית מול עיניה.

גימיק הבא לענות על בעיה כאובה בעידן הבינוניה, ואולי גם על הגימיק של השכן "ברוק הייר 10.10". שם מלא עד אחרון המושבים. האולם גדול מאוד בהשוואה ל"דן.די." הצנוע. מה שמבליט את העובדה שהמתחרים פשוט לא יכולים להשתתף באותו מיקצה. כאן יש בר למשקאות, מקלחות, קוסמטיקאית ומאפרת. הגימיק שלהם – מחשב המעלה על צג את התספורת הרצויה לראשך עוד לפני שנפלה שערה אחת משערותיך. את המגבות שולחים לנקוי. חפיפה, תספורת, ופאן עולה כאן 70 ש"ח.

מריוס, בעל המקום: "המקום שלנו גדול יותר. מי שרוצה לפתוח עוד מספרה – שיפתח".

ודן אומר: "אין שום תחרות. אנחנו לא מפריעים אחד לשני". ■

נעה גל

איך שהגלגל מסתובב לו

שהעולם קטן ושהגלגל מסתובב, הן קלישאות ידועות. ובכל זאת, בכל פעם מופתעים מחדש. אלון אבוטבול, כוכב "מקום ליד הים" של רפאל רביבו, יכול היה בילדותו בקרית אתא, לראות מחלון ביתו את קולנוע "שביט" המפואר בזמנו, ולחלום על סינימה. השבוע, בהקרנת הבכורה החיפנית של הסרט, בקולנוע "שביט" שבמרכז הכרמל, נתברר לו שמנהלת הקולנוע, ענת אשרוב, היא לא אחרת מאשר בתו של מקים ומנהל הקולנוע בקרית אתא, בו ראה לראשונה סרטים בחייו. הפגישה בין הילד בעבר וכוכב הקולנוע בהווה לבין בתו וממשיכת דרכו של מנהל "שביט" ההוא נסתיימה, כמובן, בארוחה חגיגית במסעדה חיפנית, שבמהלכה חזרו כולם ואמרו שהעולם קטן ואיך שהגלגל מסתובב לו, ועם כל סיבוב הרימו כוסית "לחיים", כדי שגם הראש יסתובב קצת לכיוון הנכון... ■

אריה יאס

הקונסול נשאר בחוץ

אביתן בנצור, הקונסול הכללי של ישראל בלוס אנג'לס, עדיין חייב לעצמו לצפות בסרט בלוז לחופש הגדול אשר הוקרן במסגרת פסטיוואל הסרטים הישראלי שהתקיים זה עתה בלוס אנג'לס. במוצאי שבת כשהגיע הקונסול אל מקום הקרנת הסרט ראה כי מחוץ לאולם נותרו כ־700 צעירים ללא כרטיסים. בנצור סירב בנימוס להזמנת מארגן הפסטיוואל מאיר (פוגי) פניגשטיין שהזמין אותו ואת אורחיו להיכנס לאולם ללא כרטיס. מראה הצעירים, רובם יורדים, בני ה־22־30 שנהרו לשדרות פיירפקס – ממש צבט את לבו. ■

תלמה הדר

החיים בחימר

"אין לנו שום הרהורי כפירה פחד או חרטה. להיפך. אני מתחילה לפחד כשאני מגיעה למדרחוב בן־יהודה ההומה. כאן, ברובע, יש משטרה ואנחנו מרגישים בטוחים", אמרה האמנית ילידת העיר העתיקה, דור שמיני בארץ ותושבת הרובע היהודי, לאה מג'דו־מינץ, במסיבה לרגל הופעת ספרה השלישי "היא הוא הסדין וכל היתר" – שיחות בחימר.

שיאונה דרור

יש לך תעודת אחריות לגבינה שלך?

פעם ועוד פעם אנו רואים שלא כל מי שיש לו פרה או כבשה יכול להכין גבינה לבנה אמיתית וטובה.
הסכנה באכילת גבינה שלא עברה בדיקות איכות – רצינית ביותר, וטוב להקפיד על גבינה עם תעודת אחריות.

הגבינות הלבנות של תנובה עשויות מחלב משובח, מיוצרות בתהליכים חדשניים ומשוכללים, עוברות פיסטור מתאים ובדיקות איכות גבוהות ונמצאות בפיקוח משרד הבריאות.

אל תסכן את בריאותך באכילת גבינות שלא עומדות ברמת האיכות הנדרשת. עכשיו יותר מתמיד – גם לגוף שלך מגיע תנובה.

יש גבינות – ויש גבינות תנובה!

לגוף שלך מגיע תנובה

קורים דברים

כמו אילנה דיין

מה של שלליאורה ריבלין, השחקנית הקרובה־קרובה שלנו, אין בעיית זהות אישית. בימים אלה ניתן לראותה מופיעה כמשפנית בעלת אידיאולוגיה ומודעות חברתית ב"סטריפטיז אחרון", הפקה מחודשת להצגה בת שמונה שנים, והחל מן השבוע הבא נוכל לראותה בתפקיד עתונאית, כתבת־רדיו נמרצת הנקלעת למעורבות אישית קשה, במסגרת הסרט הישראלי "הינשוף", סרט ריגול ומתח החושף את הדרמה אשר מאחרי הארגונים התשאיים.

ליאורה ריבלין. ינשוף.

בהבעות פניה של ליאורה־העתונאית יש משהו המזכיר מאוד אשת תקשורת מן המציאות – אילנה דיין. ואכן, אילנה דיין היתה המורה של ליאורה בדרך לתפקיד.

ליאורה: "הייתי מגיעה בשעה רבע לשבע בבוקר לאולפן בו עובדת אילנה, יושבת מולה ומתבוננת בה בעת עבודתה ומעריצה בכל פעם מחדש את השקט הנפשי הגלום בה. מספר פעמים ישבתי עם אילנה בחכניות, תוך כדי עבודתה ואחר־כך היינו משוחחות ומנתחות את הדברים. הייתי רוצה להתחלף איתה פעם, על אמת, נראה לי משגע להיות בחלק הזה של החיים, עם כל ה'אקשן'". ■

בלהה דבורי

פולחן השמש

בעוד שליחי הפישור יוצאים ובאים ובכלי התקשורת כבר החלו להריץ דברי הספד ופרידה, חוגגים נופשי טאבה בגדול את פולחן הקיץ – השיזוף.

במלון "אביה סונסטה" הקדישו לקרנוואל ראשית הקיץ שבוע ימים. הגימיק המרכזי היה בחירת תנאוה שהגיעה למלון חיוורת ולבנבנה והפכה בתום שבוע לשזופה ושחומה.

חבר השופטים שהורכב מימקא חניבחי, האיש אשר על האירועים ומצב הרוח. סמנכ"ל המלון, אבי פלקוביץ ונציגת חברת "הוואין טרופיק", נוטנת תחסות, טרח לבדוק מדי יום באופן אישי, את קצב ההשחמה של המתחרות. כולן בעלות נתוני פתיחה הולמים: צעירות, גוף חטוב ושער שופע, שצולמו בשיטות לפני ואחרי. בתום שבוע נפל הפור.

יפות באילת: אילנה הבר ושיפרית כץ.

בנשף סיום עליז שהתקיים במועדון הלילה של המלון, הושם הכתר על ראשן של שתיים. אילנה הבר, 26 ושיפרית כץ, 23, שהתארחו במלון עם שומרי הראש הקבועים – הבעלים. את הפרס, סוף שבוע ב"אביה סונסטה" העניק מנכ"ל המלון עמי מירון. את מערכת תכשירי השיזוף לכל הקיץ העניק זאב דושניק, מנכ"ל "הוואין טרופיק". ■

יהודית זילברשטיין

אגן הים התיכון בלבד

מאידה גרא מקרן התרבות אמריקה ישראל, האומנית ציונה שמשי, השחקנית פנינה גרי, שרת סלע, היו בין המבקרים בפתיחות תערוכתן של מרים סלמון – מעצבת טכסטיל ונוריה רוזן – מעצבת פנים, בחנות "משכית" בתל אביב.

השתיים, המנהלות כבר חמש שנים סטודיו משותף, לקחו חלק בתערוכות בארץ ובחו"ל. עבודותיהן כוללות שטיחי קיר גדולים המורכבים מצירופי אריגים, בדים רקומים בעבודת יד, וחלקי שטיחים "עתיקים" בעלי מרקם גס ומראה פולקלוריסטי. העבודות נרכשות, לדבריהן, בשווקים ואצל אנשים פרטיים, אבל "אך ורק מתוצרת אגן הים התיכון", ויש שנרכשו על ידי בית הנשיא בירושלים, אוניברסיטת תל אביב ובתי מלון בארץ. ■

נעה גל

הנחת הקולנועית של ליה

בסוף החודש ייפתח שבוע פסטיבל הסרטים המסורתי בסינמטק בירושלים. בצד, כדי לא להפריע, תעמוד לפני הכניסה הגברת הראשונה של מייסדי הקולנוע בישראל, ליה ואן־ליר, ותסקור בחיוך את באי פסטיוואל הקרטים הירושלמי, שהפך כבר למסורת בישראל.

ליה, אשר בשנה זו העניק לה נשיא המדינה את פרס המתנדב על פעילותה, יזמתה ועזרתה הברוכה בחינוך לקולנוע, היא־היא אשר על הסינמטק בירושלים ומייסדת הסינמטקים בחיפה ובתל־אביב.

מדי כמה שבועות מחפשת ליה נקודה אנושית מעניינת, לעשות פרוייקט סביבה. השנה בחרה גם באופטימיזם בזיקנה, סמינר אשר משך אליו עשרות משתתפים. הקרנות בוקר לפנסיונרים, לחיילי צה"ל, לתלמידי תיכון ואפילו

וים וליה ואן ליר. צילום: בלהה דבורי.

לדרדקים, הלומדים תוך כדי יצירה בסינמטק איך יוצרים סרט אנימציה.

"זיקנה הינה עניין מנטלי, אין כאן שאלה של גיל", אומרת ליה ואן־ליר, אשר היא ובעלה וים החלו בשנת 1955 לעבור בקבוצים עם אוסף של עשרים סרטים ומקרנת 16 מ"מ, במגמה להעלות את המודעות לערכו של הקולנוע, הספור החזותי.

היה שכר למאמציהם של חלוצי הקולנוע בישראל, ליה ווים ואן־ליר. כאשר מתארח בביתם המוסיקאי איזיק שטרן, בבקוריו בישראל, על מה הם מדברים? על מוסיקה בסרטים, ועל ירושלים. ■

בלהה דבורי

פיקרינג וה"מאדיארים"

במסיבת קוקטייל שערך בשבוע שעבר ראש "משרד האינטרסים" ההונגרי בישראל, ינו ג'ניש, כדי להציג את חבריו לעבודה: הקונסול ד"ר פרנץ נמש והנספח לענייני תרבות אישטוואן זוארי – השתתף כל ה"מי ומי" בקולוניה ההונגרית בישראל. היה שם הציר האחרון של ישראל בבודפשט, דוד גלעדי, מי שדובר בו נכבדות שיהיה הציר הבא משה זנבר, יו"ר התאחדות עולי הונגריה בישראל העו"ד יהודה שפיגל, הפרופסורים מ.צ. קדרי ופנחס ארצי מ"בר־אילן", מפכ"ל המשטרה דוד קראוס וגם כמה סופרים ועתונאים, שלמרבה הפלא אינם "הונגרים".

הפתעת הערב היתה נוכחותו הממושכת של שגריר ארה"ב בישראל, תומאס פיקרינג.

"מה הוא עושה כאן?" – שאל מישהו את אחד הבקיאים בעניני הונגריה בעידן הגלאסנוסט.

"ובכן, את מי רצית שההונגרים יזמינו?" – השיב הנשאל בשאלה, כדרך היהודים – "הרי שגריר סובייטי או נציג כלשהו ממזרח אירופה אין כאן, חוץ מהרוזמנים.

נפתלי קראוס

ירצו יאכלו

התיירות הנכנסת לא כל כך נכנסת בחודשים האחרונים, והמקומית תעדיף, כנראה, לצאת. לכן חשבו ב"דן פנורמה" תל אביב על "חופשי על הבר־בי־קיו". ביום חמישי האחרון ערכו חזרה גנראלית למוזמנים, שיבואו, יטעמו ויספרו מה אכלו, ראו ושמעו. אז יש בשר על האש, וסלטים, בעיקר אלה המוכרים, ותוספות חמות ולקינוח פירות ועוגות ורפרפת. גם יין חופשי, ותזמורת (רעשנית) ושתי זמרות צעירות א"לה ירדנה ארזי. וכל אלה ערוכים ומוכנים בימי חמישי הקיציים, בחודשים יולי אוגוסט על שפת הבריכה. קריר, מזין, נחמד – תמורת 30 דולר (פלוס מ.ע.מ.) לאיש, ולילדים 50 אחוז הנחה. ■

נועה גל

קרופסקי (במרכז) ובעלי סאדאב, סרג' דיוהייז (מימין) ואנריקה רוטנברג.

קטנים

בעקבות הבג"ץ בעניין צירוף נשים למועצות דתיות, התארגנה קבוצת נשים חרדיות, אשר רוצות להיות רבניות של ממש ולא להיקרא רבניות בזכות היותן נשואות לרב. בין הנשים הללו, המבקשות ממוסדות הרבנות לפתוח לחן את הדלתות כדי שתוכלנה לעבור בחינות כשרות לרבנות ובעתיד מבחני דיינות – גם הרבנית מרים לוינגר מחברון. ★★★

ראש המועצה המקומית נס־ציונה, ניסן קרופסקי, מוכן לעשות אפילו שמיניות באוויר ובלבד שיראו כולם כמה יפה נס־ציונה שלו: הוא עלה על מסוק בשדה דוב ובמשך רבע שעה – כן, זה כל המרחק, כולל עליה ונחיתה – שימש כמדריך אישי לעתונאים, שיצאו לראות את תקניותר – מרכז הקניות שבבר נבנה – ואת מגדלי הדירות שייבנו עליו (פרוייקט של סאדאב וכלל). ★★★

רעיה יגלום, נשיאת ויצו העולמית, נבחרה לחבר הנאמנים של אוניברסיטת תל־אביב. ★★★

צבע בעיניים

הקיץ הזה יהיה צבעוני יותר עם אורית רשת אופטיקה

עדשות מגע תוצרת וסלי ג'ייסן בשבעה צבעים חדישים שונים המתאימים לכל יום משבעת ימי השבוע ולכל שעה משעות היממה.

העדשות של וסלי ג'ייסן מעניקות הבעה טבעית לעיניים ומתאימות גם לבעלי ראייה תקינה שחשקה נפשם בשינויים ובהפתעות.

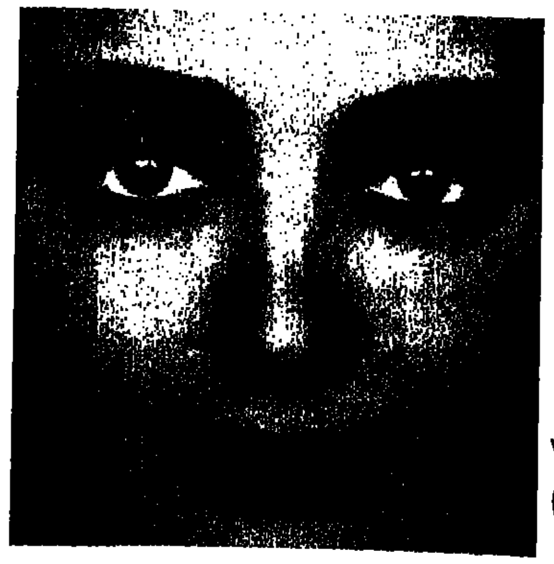

עדשות מגע צבעוניות לאנשים הרוצים להפתיע

מבצע קיץ!
שני זוגות בצבעים שונים במחיר של זוג אחד.
עד גמר המלאי!

Wesley-Jessen
DIVISION OF SCHERING CORPORATION

סניפי אורית רשת אופטיקה

מרכז: כפר שמריהו - סידוב אברהם, מרכז מסחרי, 052-77330. **רמת השרון** - אופטיקה דור, סוקולוב 43, 03-493266. **רמת אביב** - אופטיקה אור, ברודצקי 15, 03-414007. **תל-אביב** - "קשר עין", אבן גבירול 23, 03-280243. **תל-אביב** - שרל בי, רח' אלנבי 63, 03-284911. **גבעתיים** - דוד בריל, רח' ויצמן 28, 03-315056. **בני ברק** - בן ארי, רח' ויצמן 16, 03-795895. **פתח תקוה** - "קרן אור", רח' ההגנה 11, 03-9301954. **חולון** - דוד ועופר אנגר, רח' אילת 36, נאות רחל 03-877704. **קרית אונו** - "מרכז העדשה", מרכז מסחרי רמון, 03-342048.

צפון: **טבריה** - אופטיקה אבי, בנין לב הגליל, 06-722861. **חיפה** - מיכאל קוצר, רח' הרצל 47, 04-665188. **חדרה** - שיוביץ אופטומטריסטים, רח' הרברט סמואל 71, 06-323032. **נתניה** - יעקב בובר, רח' שמואל הנציב 13, 053-335261. **נתניה** - ישראל מייסנר, רח' שער הגיא 6, 053-24296.
דרום: **ראשון לציון** - אופטיקה אופק, רח' רוטשילד 64, 03-998022. **רחובות** - "אורביטה", רח' בית הפועלים 9, 08-454546. **רחובות** - "קרן אור", רח' הרצל 168 קומה א', 08-456766. **באר-שבע** - "קרנית", רח' קק"ל 108, 057-77491.

ישראכרט VISA

אורית - לראות כדי לחיות

אורית
רשת אופטיקה

קורס "מטמורפוז"
הדרך היפה להיות יפה

עיצוב-שיער
כולל תספורת אישית לפי התאמת המומחים. בריאות השיער, מגמות ואופנות בינלאומיות. התאמה והמלצה על תספורת אישית לכל משתתפת (לפי מבנה פנים ואישיות).

התעמלות פנים
הגישה החדשה שמעוררת התעניינות ברחבי העולם: דרך מיוחדת לשמירה על עור חלק ורענן, על-ידי סידרת תרגילים יומיים קבועים לשרירי הפנים.

תזונה נכונה
מה לאכול, מה לא לאכול, כמה לאכול ומתי! דיאטות נכונות ודיאטות מזיקות. הפסיכולוגיה מאחורי "המשטר הדיאטטי". כיצד קובעים דיאטה פרטית לפי צרכים אישיים!

אופנה
האם תלויות לך "שגיאות" בארון! התאמת לבוש ואביזרים, לפי מבנה גוף ונתונים אישיים. בניית מלתחה בתקציב נתון מראש. אילתור ומשחק עם הבגד. מגמות אופנה בארץ ובעולם.

מסלולי ייעוץ והתאמה אישית

איפור
התאמה אישית לפי מבנה פנים. "תחבולות איפור" מיוחדות: הסתרה, הבלטה, הדגשה וטישטוש. איפור יום ואיפור ערב. שלבי איפור. איפור לצרכים שונים: עבודה, מסיבות, אירועים.

קוסמטיקה
כל מה שרצית לדעת על העור שלך: מבנה, סוג, דרכי שמירה וטיפול, מניעת הזדקנות. התאמת מוצרי קוסמטיקה לכל משתתפת. דרכים לשימוש נכון ויעיל.

התאמת צבעים
אילו צבעים מתאימים לך אישית! התאמת צבעי בגדים, אבזרים ותכשיטים, לגוון העור, השיער והעיניים. צבעים עונתיים. שילוב נכון של גוונים. התאמה אישית מיוחדת.

כולל תספורת אישית מיוחדת

"אפילו בעלי מרגיש בהבדל"

הכל "בסדר גמור", אבל... את יכולה להגיע להרבה יותר.

כן – את נאה, נחמדה, מקובלת. "בסדר גמור" – כך 'מגדירות' אותך השכנות, הקרובות, החברות לעבודה. אפילו בעלך מסכים... הכל 'בסדר גמור', אבל... את יכולה להגיע להרבה יותר מכך. בעזרת הדרכה, הכוונה וייעוץ, מאנשי המקצוע הטובים ביותר בישראל, את יכולה ללמוד סוף־סוף ולנצל את נתונייך הטבעיים בדרך מוצלחת יותר. ולמען הדיוק: בדרך המוצלחת ביותר!

מיטב אנשי המקצוע – לרשותך, במסלולי התאמה אישיים!

כדי להגיע לדרך המוצלחת ביותר, עם כל אישה ואישה, רוכזו ב"מולה־סנטר" מיטב אנשי המקצוע בישראל. מעצבי שיער, אנשי אופנה ומתאמי צבעים. מאפרי צמרת, קוסמטיקאים ודיאטנים. הם עומדים לרשותך לכל אורך הקורס (או הסדנה). תקבלי תשובות לכל השאלות: כיצד מדגישים את העיניים? איך כדאי "לסדר" את השיער? מה לאכול, מה לא לאכול ומתי? כיצד להתלבש כדי להבליט את ה"טעון הבלטה" ולהסתיר את ה... לא חשוב...

מה עושות הצרפתיות כדי לשמור על הופעה חיצונית מושלמת?

קורס ה"מטמורפוז" של "מולה סנטר", הוא בעצם שיכפול מדויק של ה"מטמורפוז" הצרפתי. רוב מרכזי המגמות בקורס הישראלי, הוכשרו לתפקידם בפריז. היום הם מוכיחים גם בארץ, הלכה למעשה: כל אחת יכולה ללמוד ולחזק את הצדדים החיוביים, לטשטש ולהעלים – את השליליים. הכל תלוי בהתאמה: איפור, תסרוקת, אופנה צבעים. מדריכי הקורס ילמדו אותך להתאים לעצמך את כל אלה. מיטב המומחים ילוו אותך בכל מגמה. יטפלו, יכוונו, ייעצו ויראו לך את הדרך המוצלחת והמתאימה לך ביותר.

קורס "מטמורפוז"
6 מפגשים שבועיים של 3 שעות, בהדרכת מיטב המומחים בישראל.
כולל תספורת אישית ומסלולי התאמה אישיים.

סדנת "מטמורפוז"
יום מיוחד – "מלכה ליום אחד"!
הדרכה מקצועית-פרטית.
כולל תספורת אישית, צילומים, תמונת "אחרי" צבעונית מוגדלת, מסלולי התאמה אישיים.

אייל בר

קורסים וסדנאות לקבוצות מאורגנות
לועדי־עובדים, מוסדות, קיבוצים וקבוצות מאורגנות – אפשרות לתיאום קורס מיוחד, במועד ובמקום לפי תיאום מראש.
☎ 232268, 232265־03, נאוה.

תל־אביב:
"מולה־סנטר", דיזנגוף 224
טל. 238463, 231013־03

מולה סנטר
מרכז היופי הגדול בישראל

חיפה:
"מולה־סנטר", ארלוזורוב 1א/,
פינת הרצל 50 טל. 663462־04

[redacted]ודדות

נעה גל
צילום: יוסי אלוני

קרמר נגד קרמר, כבר הופך לחלק מהחיים, לא רק סרט. אצלנו עדיין פחות מאשר בארה"ב, אבל גם אנחנו משתחררים ממוסכמות, מבינים שלא בכל גירושין עם ילדים חייב לבוא מהלך אוטומטי שהילדים הולכים עם אמא. כשזה הפוך, זה לא בהכרח אומר שאמא רעה ואבא מלאך. זה פשוט אומר שככה טוב להם יותר. וזה עובד, שני סיפורים אישיים.

זוהר בקאשר: "שני הילדים באו לגור אתי. היה ברור לי שאני משמש להם דפוס חיקוי".

החוק

חוק הכשרות המשפטית והאופוטרופסות הת[...] 1962, הוא החוק המטפל בנושא החזקת ילד[...] בני זוג גרושים.

לפי סעיף 24, הורי קטין החיים בנפרד רשאים [...]ליט מי מהם יחזיק בו ומה תהיינה זכויות ההורה [...] למגעו עימו.

סעיף 25 של החוק קובע כי במידה וההורים [...] הגיעו להסכם, רשאי בית המשפט להחליט כפי [...] לו. בכל מקרה, טובת הילד קודמת לכל. ילדים [...]שש יהיו אצל אמם, אם אין סיבות לקבוע אחרת. [...] פטנים מציינים כי בתי המשפט בישראל נוטים [...] בדרך כלל כי השארת הילדים בחזקת האם מב[...] יתר יציבות לחייהם.

רותה כהן: "מעבר להתנצחות חשבתי מהי טובת הילדים. בעלי לשעבר הורה טוב ממני. תמיד היה כזה".

אותו דבר אבל להיפך

וכול להיות שהזמן, ואיתו התפוגגות הסטריאוטיפים החברתיים, יהיו המפתח לשנוי. גברת קרמר, שקמה ב־1981 ועזבה את הבית לטובת "חיפוש עצמי" והשאירה את הילד למר קרמר, הפכה מאז לגיטימית יותר.

בארה"ב, ב־1987, כ־13 אחוזים ממקרי הגרושין הש־אירו את הילדים בחזקת האב. בישראל קשה לאתר נתון מדוייק. נראה כי רק אחוז ומשהו ממקרי הגרושין מסתיימים בפסיקה כי הילדים ישארו עם אביהם. גם בחברה שהכשירה נשים קרייריסטיות, עצמאיות, ראוי־ות למימוש עצמי, עדיין נחשבת האם העוזבת את הבית כנוטשת, בוגדת, אגואיסטית. "איך היא עשתה את זה?" שואלות הלשונות הרעות.

האב, שקיבל על עצמו את המשך גידול הילדים, מצטייר כמסור במיוחד, בעל כישורי הורות ראויים לציון. "כל הכבוד לו"...

חלק נכבד מתהליך התבססותן במצבן המשפחתי החדש, מחייב את הנשים להשיל את רגשות האשם, לעמוד במצב של התגוננות ונסיון למצוא צידוק משכ־נע למעשיהן. אנרגיה רבה, העידו מי שהתראיינו לכת־בה זו, מושקעת בהתמודדות עם מציאות אושר ושלמות נפשית גם אם הן פוגשות את ילדיהן רק פעמיים בש־בוע ואחת לשתי שבתות.

"היצר האימהי האינסטקטיבי" מחייב את האשה עור נשים עמדה על דעתה, והבחירה החופשית, במקרה זה, עדיין פרושה כעיה כואבת.

רותה כהן, 40, גרפיקאית. בשנתיים האחרונות מנה־לת את הסטודיו הגרפי במשרד הפרסום "ורשבסקי פר־יליך דוגר". הופעה של נערה. מכנסי חקי שלושת רבעי, שלייקס צבעוניים, פרטים משחקים בכחול וירוק, חיוך לבבי לא מקרב ולא מרחיק מדי. לפני שנתיים וחצי, לאחר שלש־עשרה שנות נישואין, התגרשה מבע־לה, צייר, מאייר ובעל הוצאה לאור.

"נשואים טובים מאוד" חוזרת ואומרת רותה, שבמ־הלכם נולדו אביב, היום בן 13, ומאיה, בת 10. הסכם הגרושין שלהם הגדיר במדוייק ועד לפרטי פרטים את סדר העניינים מכאן ולהבא: פעמיים בשבוע, בשעה קבועה, היא נוסעת לקחת את הילדים מביתם. הם משחקים, מכינים שעורים, מתרחצים, אוכלים יחד ארו־חת ערב, אח"כ היא מחזירה אותם. בכל שבת שלישית הם נשארים ללון בביתה. גם על חגים וחופשות הסכימו מראש מתי והיכן. כל שנוי מצידה או מצידם, מחייב הסכמה ותאום מראש.

"כשהחלטנו שנפרדים ובעלי הודיע שהוא לא מוכן לוותר על הילדים, הייתי צריכה לשנות עמדות עם עצמי. בתחילה היה ברור לי שאני לוקחת אותם איתי. פתאום נוצר מצב שחייב מחשבה אחרת לגמרי.

"מעבר להתנצחות, מעבר למאבק על עקרון, חשבתי מהי טובת הילדים ומה בעצם יקרה אם הם ישארו איתו. אם הייתי רואה בזה התעקשות לשמה, מצידו – לא הייתי מוותרת, אבל הוא הורה טוב ממני. תמיד היה כזה. אני מאוד מעריכה את ההורות שלו. הוא יודע לבשל, מוכן להשקיע בטיפול ובהתעסקות בכל מה שקשור בהם, יותר ממני. זה מטפס עליו פחות מאשר עלי. הוא איש משפחה יותר ממני, וחייו סובבים סביב הציר הזה. אני זקוקה לפינה שלי. לזמן שלי. אני בנויה למערכות נפרדות, לפינות נוספות.

"הגעתי להחלטה שאני מוותרת והייתי שלמה איתה. הרגשתי שסוף, סוף, אני עושה את הדבר הנכון בשבי־לי. הרי אין בענין הזה חוקים. מי שזה מתאים לו – טוב לו בזה, ומי שלא – לא.

"הנישואין ולידת הילדים לא היו בשבילי ענין אוֹ־טומטי, מובן מאליו. יחד עם זה חייתי את זה בהתמס־רות. אחרי שמאיה נולדה נשארתי בבית שמונה חוד־שים, הנקתי אותה והקדשתי את כולי רק לה.

"עכשיו אני מרגישה שחזרתי לחיי הרווקות שלי. לא האמנתי שהחופש הזה נופל בחלקי, זו תחושה נהדרת. הבנתי שאני בנויה לחיים לבד יותר מאשר לחיי משפ־חה. היום, אחרי טיפול נפשי ועבודה עצמית, אני מקב־לת את עצמי כפי שאני, שלמה ומאושרת, אבל התה־ליך היה ארוך, לא הסתדר מעצמו, לא דילג מעל כל קושי אפשרי".

בתחילת התהליך פנו בני משפחת כהן ליעוץ פסיכו־לוגי. הכל אמרו שם מה שהיה להם. ניסו להבין את פרטי המצב, לעבד את השאלות והתשובות. נראה כי עובדה זו יצרה אפיק של גלוי לב, של רשות לבטא בחופשיות, כל אחד על פי צרכיו, מה שיושב על הלב.

עובדה המבדילה את המקרה שלהם ממקרים אחרים, כפי שהעידה אם שבקשה להשאר בעילום שם: "עד היום, ארבע שנים אחרי, אני לא מסוגלת לדבר עם הילדים על המצב. אף מילה. כל נגיעה בפצע הזה פרושה חיטוט בדלקת הנשארת תמיד מתחת לקרום העליון".

"בתקופה הראשונה היה הרבה בכי וכעס שהתפרץ, ובעצם עד היום ממשיך להתפרק". מספרת רותה. "היו ימים קשים שהיינו בוכות יחד, מאיה ואני, בכי עמוק

(המשך בעמוד 40)

תמר אבידר
צילום: אירית זילברמן

החיים מלאים אודות חיוביות

ג'ודית ויורסט: "אני כותבת כל חיי על תקוות, פחדים, קונפליקטים,, חלומות של אנשים..."

מפגש יפואי עם ג'ודית ויורסט האמריקאית. הספר האחרון שלה המופיע בעברית על האבידות ההכרחיות ועל ההכרעות הגורליות בחיים – הוא רב-מכר היסטרי בארה"ב. פסיכואנליזה להמונים ברוטב אישי. היא המציאה את סגנון הכתיבה האישי הגורר תגובות קוראות: "הרי זה כאילו שאת כותבת עלי".

הסופרת האמריקאית-יהודיה ג'ודית ויורסט יושבת עם המו"ל הישראלי שלה אהוד זמורה על המים בנמל יפו (דגים בטאבון וכל השאר) ואומרת לו מבלי לשנות את הבעת פניה השלווה כי הספר האחרון שלה, שהוא עומד להוציא לאור בימים אלה, בשם "החיים – אבידות הכרחיות, הכרעות גורליות", נמצא כבר 67 שבועות ברשימת רבי המכר של ספרים בכריכה רכה, לאחר ששהה 8 חודשים ברשימת רבי המכר של כריכה קשה.

ספר זה הקפיץ אותה אל שורת "הכותבים הרציניים" מן השורה האחרת של מי שכתבה 8 ספרי הומור, למבוגרים ו-8 לילדים, אשר דיווחו על חיי נישואיה ומשפחתה. ספרה על האבידות ההכרחיות, עוסק בצורה פופולארית למדי בפסיכואנליזה בחיי היום-יום שלנו והמסר שלו הוא כי כל אובדן (הורים, מאהב, פרידה מילד) הוא הכרחי להתפתחות שלנו. הטוב – שברע. האמריקאים מאד אוהבים את הסגנון שלה. "למעשה אני עוסקת גם בספר הזה באותם הנושאים בהם אני עוסקת בספרי הפואמות שלי למבוגרים ולילדים ובמאמרים שאני כותבת לירחון הנשים 'רדבוק', אלא שבספר הזה העניקתי לנושאים הללו לבוש שונה".

את האישור לסגנון האותנטי שלה קיבלה מצעיר בניה, אלכסנדר בן ה-18. כשקרא את ההגהות הגיב: "אמא, זו בדיוק את" וזה היה לה מאד טוב. "ממש הייתי מאושרת". הספר שתורגם לשפות רבות הופיע בחודש שעבר גם בתרגום סיני.

– איך את מתמודדת עם ההצלחה?

"זה פשוט נפלא".

– קנית לעצמך משהו כדי לזכור את הרב-מכר הזה?

ג'ודית ויורסט, אשה יפה מאד, חטובה, מאורגנת בצורה מעוררת השתאות, אשת שיחה אקטיבית ואמא יהודיה מטורפת, משיבה לקונית: קניתי משהו. מעיל פרווה של שלה פרסי. המינימום שלה הוא רך מאד. היא מלטפת אותו. לא צועקת אותו.

שלום במזרח התיכון

היא יודעת להפעיל מתגים בחייה האינטנסיביים: עד לפני שעה קצרה תיפקדה כאשת-של מילטון ויורסט. בעלה, הסופר הפוליטי המתמחה בשנים האחרונות בסכסוך היהודי-ערבי, היה (גם כן עד לפני שעה קצרה) מורה הדרך הפוליטי של קבוצה בת 15 אמריקאים של ARCA שנשלחה מטעם חברת הטבק ריינולדס כדי להחליט אם עליהם להשקיע כספי בארה"ב בנושא שלום במזרח התיכון. במשך עשרה ימים סיירה הקבוצה ובה בת הנשיא איימי קרטר (21) וכוכב סידרת הטלוויזיה מ.א.ש מייק פארל במדינות ירדן, מצרים, סוריה וישראל. זכו לטיפול "השטיח האדום": מפגישות עם שרי החוץ של המדינות ועד להטסתם בהליקופטר של המלך חוסיין לטיול בפטרה. "בסוריה התפלאתי לגלות עד כמה הסורים פוחדים מכוחה של ישראל. עד כה הורגלתי לשמוע רק על החשש של ישראל מישיבתה של סוריה ברמת הגולן" אומרת ג'ודית.

עתה היא לוחצת על מתג "הסופרת". מספרת על הכבוד שנפל בחלקה באחרונה להרצות בפני הוועידה הארצית של הפסיכיאטרים בארה"ב על יצירת קומוניקציה בין בני אדם. חוויה אחרונה אחרת, טראומטית למדי, זומנה לה בתכנית הראיונות הכי-הכי בטלוויזיה האמריקאית של אופרה (וינפריד) כהת העור, המראיינת האגרסיבית ביותר שניראתה אי פעם על המסך הקטן.

"הייתי יחידה שם על הבמה שעה תמימה. אנשים בקהל קמו והציגו בפני בעיות משפחתיות נוראיות שלהם ואופרה צעקה: "ג'ודית, מה היית עושה במקרה זה" אלוהים אדירים – והרי אין היא שייכת למקצוע. היא "רק" סופרת שהשתתפה משך שש שנים בקורסים במכון הפסיכואנליטי בוושינגטון ועברה בעצמה אנליזה במשך ארבע וחצי שנים. לאחר מאמצים רבים נתקבלה בקשתה ללמוד באותו מכון פסיכואנליטי לא בתור פסיכיאטרית השואפת להיות פסיכואנליטיקנית – אלא בתור סופרת. היא ביקשה להביא את ד"ר פרויד אל עבודתה הספרותית. "מפני שאני כותבת כל חיי על תקוות, פחדים, קונפליקטים, חלומות של אנשים, מה מתרחש בתוכם וביניהם... מאד שמחתי שהם הירשו לי באופן יוצא מן הכלל ללמוד שם".

הטוב – שברע

במה עוסק הספר הלא-רגיל שלה? הוא חוקר את נושא האובדן. בכל מקום מגלה ויורסט כי האובדן מלווה את התפתחותו של האדם. למשל, הפרידה מן האם כדי לגבש אישיות עצמאית או המרת החלומות על יחסים מושלמים – במציאות של יחסים בלתי-מושלמים, גם זה אקט הכרוך באובדן. היא משלבת את התיאוריה הנ"ל בסיפורים אישיים, באנקדוטות ובראיונות (עם ארט בוכוולד ועם ליב אולמן) ומביאה אמיתות אוניברסליות הלקוחים מסרטים כמו "זליג" של וודי אלן, שהוא אחד מידידיה.

"אני לא ניצבת על איזשהו הר ומשדרת אינפורמציה" היא אומרת "הייתי בכל המקומות הללו, אני נאבקת במורד הדרך הזו והייתי רוצה לחשוב שאני כאילו מוסעת בה עם הקורא". שלושת בניה גדלו ועזבו את הבית, במרוצת שלוש השנים שהקדישה לכתיבת הספר גוועה אחותה הצעירה ונפטרה מסרטן, אמה הלכה לעולמה, והיא, כפי שהיא מגלה לקוראיה: "חיה מדיאטה לדיאטה, במאמץ של ההזדמנות האחרונה להכניס את התרחבות גיל העמידה".

הספר הזה, אומרת ויורסט, לא היה יכול להיכתב לפני 20 שנה. "עתה אני כבר יודעת – מתוך הנסיון שלי, מתוך התבוננות לתוך עצמי, התבוננות בילדי, שיחות עם חברים, ציתות לשיחות של אחרים, ואני אלופת העולם בלצותת". ובאחרונה הגיעה התוספת: הידע שהביאה עמה מן הלימודים במכון הפסיכואנליטי.

בשיחה, כמו בכתיבה, היא מוסרת בחפשיות ובשנינות את פרטי חייה, החל בחסר סידן וכלה בוורידים בולטים, החל בנישואיה (מס. 2 שלה ושלו) וכלה באמהות. אבל כל ה"גילוי" הללו עוברים אצלה דרך מסנן מוחי כך שהמידע על חייה של ג'ודית ויורסט כאשה, רעיה, אם ואחות – טומן בתוכו אמיתות אוניברסליות ולכן חש הקורא, ובמקרים רבים יותר הקוראה – הזדהות מלאה עמה. "הרי זה כאילו ואת כותבת על אורותי" זהו נוסח כמעט קבוע של המכתבים המגיעים אל ביתה בערמות.

תחנות בחייה של ויורסט: עיר קטנה בניו ג'רסי וחלומות שיום אחד תהיה סופרת. בין 1952 ל-1960 היא מנסה להתמודד עם המציאות ועם רוח ההתמרדות התקופתית. חיים בוהמיינים למחצה בגריניץ' וילג', עדיין משתוקקת לפרסם דברים והנה היא קונה את עולמה בספר פואמות בשם "קשה להיות בעניינים אחרי גיל 30 וטרגדיות אחרות של חיי נישואין", היא כבר נישאת על הגל ביקלבין מאבקים נגד מלחמת וייטנאם ובעד שוויון זכויות היא נעשית סופרת של העשורים.

"איך נהייתי בת 40 וזוועות אחרות" זה ששמו של רב-מכר אחר שלה. ואת המנגינה שלה כבר אי אפשר לעצור. עתה היא עוסקת בכתיבת ספר על העשור החמישי ומבטיחה לעצור את הסידרה בעשור השמיני. "הספר הבא שלי יהיה ספר של השלמה, של בשלות, של נחת ושלווה בחיי וביחסים ביני לבין מילטון".

לא נגד ההלכה

מילטון ויורסט מתייחס אליה כאל הכוכב – בתחום שלה. בתחום שלו, הפוליטי, הוא רוקם נקודות מפגש. כמו בהפגנות ובמצעדים של שנות ה-60 בוושינגטון, כמו עתה, כאשר הוא עומד לצאת ללבנון לסידרה של ראיונות עתונאיים והיא כבר מתמצאת יפה בעניינים ומלווה אותו בדאגה.

לפני זמן מה עברו מבית הכנסת הרפורמי לבית הכנסת הקונסרבטיבי הסמוך לביתם ולכן התכבדה ג'ודית בעליה לתורה. "כל כך התכוננתי וכל כך התרגשתי, ולבסוף לאחר שהכל עבר ואני עוד על הבמה אומר לי מילטון: היית בסדר גמור – וטופח לי על אחורי, בפני כל הקהילה. רציתי למות מבושה". "מה יש, זה לא נוגד את ההלכה", הוא מתחייך.

בוושינגטון הם מתגוררים בבית עץ ויקטוריאני בן שלוש קומות סמוך למרכז העיר. לכל אחד מהם חדר עבודה רחב-ידיים. בית חמים, ספון ספרים וצילומים של בני המשפחה המשמשים תחליף לטפטים. שניהם מבשלים במטבחם הצבוע ירוק-דשא ואף כתבו במשותף לפני כ-20 שנה מדריך למסעדות בוושינגטון. בעניין הנישואים הטובים שלהם מעירה ג'ודית: לפעמים אהבת אמת מסתכמת במנה הגונה של שנאה. איך זה אפשר? זה עניין של הבנה שאנו כולנו יצורים מורכבים – שישנה שנאה וישנה אהבה וישנם בתוכנו דברים רעים ודברים טובים. לדעתי, זאת הקלה עצומה".

ומי יכול שלא להודות עמה? ■

קורים דברים באו"ל

אל. איי. בטעם ישׂראלי

אל ארשת פניו המיוסרת של חתן פרס נובל, **אלי ויזל**, נוספה הבעת ייאוש, בראיון עם לארי קינג ברשת הטלוויזיה האמריקאית C.N.N.: "חזרתי עתה מישראל. נפגשתי שם עם פלשתינאים, עם חיילים בעזה ועם ראש הממשלה מר שמיר. ואני אומר: זהו מצב ללא מוצא. הפלשתינאים שנולדו לאחר קום המדינה – צודקים. התייחסו אליהם כאל חסרי יישות. וגם הישראלים צודקים. לו הייתי היום ראש ממשלת ישראל לא הייתי יודע מה לעשות". המראיין הודע שתק שתיקה ארוכה לפני שהמשיך בשאלותיו.

אלי ויזל

חוה שמיר (50), משפטנית נמרצת תושבת לוס־אנג'לס ותל־אביב בו זמנית, בעלת משרד גדול המטפל בין היתר במתן אשרות למהגרים – חולמת בהקיץ על קריירה פוליטית בישראל. בביקורה העכשווי בתל־אביב היא תנסה, תוך הפגנת נוכחות שמיר'ית, להיאבק על מקומה כמספר 3 ברשימת "אומץ" לכנסת. שני המקומות הראשונים יאוכלסו כנראה על ידי **יגאל הורביץ** וזלמן שובל. שמיר דוחה את הטענה כי עוד יהיה לבחור לכנסת יורדת מלוס־אנג'לס: "אבל אני עובדת כאן וגרה כאן ומשלמת מסים כאן". ואם אכן תתגשם תוכניתה

חוה שמיר

והיא תיכלל ברשימת הנבחרים לכנסת? "אעזוב את לוס אנג'לס" היא משיבה נחרצות.

רות ובעלה האמריקני מר פופקין, מתגוררים בבית יפהפה בבוורלי הילס, המצטיין בטעם של עושר מוצנע ובאוספי אמנות מישראל, ארה"ב והמזרח־הרחוק. לבני הזוג ולשותפם השלישי, עורך־דין ישראלי, מר גולן, המחפש דירה מרווחת בתל־אביב, יש משרד פעיל גם בהונג־קונג והם מעסיקים כ־100 עובדים.

החיקויים של **טוביה צפיר** המצליחים לשגע את הקהל הישראלי – לא שיגעו את קהל היורדים בלוס־אנג'לס. כנראה שהריחוק הממושך שלהם מן המקור גרם לכך. לעומת זאת, זמרתו של יהורם גאון, כן שבתה את ליבם "אבל איך הוא נראה, פעם היה חתיך שכזה...".

אילנית שהופיעה גם היא באותו ערב ישראלי ניסתה לפרוט על נימה נסתרת בליבם של היורדים (שרבים מהם שבו הביתה מחוסר מקום באולם הענק) ואמרה להם: "בפעם הבאה נתראה בארץ. והישראלים, תושבי לוס־אנג'לס, קראו: תבואי לכאן. זה יותר בטוח. אילנית שבאה לבדר, לא להטיף, היתה נכלמת מכדי להשיב להם.

גליה אלבין שילבה את ביקורו של יהורם גאון בלוס־אנג'לס עם ביקורה – והציגה אותו בפני משקיעים ככוכב לסרט טלוויזיה בהפקתה אשר יעקוב אחר תולדות יהדות ספרד. יהורם יזמר בקולו הקטיפתי בשפת אמו: לאדינו. תוך ביקורה צץ רעיון נוסף אצל אלבין הפעלתנית: הפקת סרט דומה על העדה התימנית בכיכובה של הזמרת **חדווה עמרני**. חדווה מתגוררת שנים רבות בלוס־אנג'לס ונשואה לרופא אורולוג מצליחן בשם **דדליי דאנוף**, והיא ממשיכה בהופעותיה כזמרת. חדווה נדלקת על הרעיון שעדיין לא קרם עור וגידים.

גליה אלבין הפעלתנית שהתה בלוס־אנג'לס גם כמי שנוטלת חלק בהפקת יום הולדת־ה־90 איל העסקים העולמי **ארמנד האמר**. מן הצד הישראלי פעיל בנושא מי שמייצג את עסקי האמר בישראל: **מיכה גייגר**. בחודש יוני כבר נערכה מסיבת יום הולדת להאמר, שאיש וגם הוא אינו מוכן להשלים עם עובדת היותו בן 90: לאחר שנבחרת האורחים שלו, כל חמי ומי באמריקה, התארחה

גליה אלבין

בסעודת ערב במלון ווטרגייט הוושינגטוני – עברו כולם אל "מרכז קנדי" הסמוך לקונצרט בו השתתפו, בין היתר, **יהודי מנוחין ואיזק שטרן** "כך שיהיה לנו קשה בישראל להתחרות עם הרמה של יום ההולדת, פרק א'" אומרים המארגנים.

המוסיקאי **יואל דן** (חוליו) מי שהיה לפני שנים רבות הצלע השלישית ב"שלישית גאולה גיל" (עם הגיטריסט **יגאל חרד** ובהנהלת **דב זלצר**) הוא עתה מצליחן באל.איי., בעל רשת של בתי ספר למוסיקה. יואל דן, אב לשני בנים בגיל־העשרה, עומד לשאת לאשה את **רוני לאופר** מסביון; ממשפחת אנשי עסקי תעופה – לאחר שתסיים את לימודיה בבית־ספר לעיצוב בניו־יורק. השניים נפגשים כל סופשבוע, כאשר יואל דן טס מחוף לחוף אל ארוסתו. בין השניים היתה זו אהבת בזק כאשר הכירו בחתונה בניו־יורק. של ישראלים כמובן. לא מכבר ביקרו הוריה של רוני את יואל דן ונתנו לזוג את ברכתם. הנישואין יתקיימו על הדשא בבית, בסביון.

המקום הכי הומה אדם ברודיאו־דרייב, רחוב החנויות היוקרתי של בוורלי הילס, הוא הבוטיק הגדול **טד לפידוס** אשר בבעלותו של **צביקה טפר**. מאז החליט טפר לעבור להפקת סרטים לצידו של **ארנון מילצ'ן** – הוא עורך מכירת חיסול של הבוטיק כאשר אחותו היפהפיה, **אילנה טראוב**, מנצחת שם על המלאכה.

זיכרו את השם **גיל מיליקובסקי־נתניהו** מצד האם. השם נתניהו הוא כיום שם מוכר וגיל אינו שוכח להזכיר את היותו בן־דודם של יוני, **ביבי ועידו** נתניהו. הוא עצמו – רופא נשים המתמחה בטיפול בבעיות פריון באמצעות לייזר שרכש את השכלתו בבלגיה ובארה"ב. הוא מזכיר, בכשרון הרטורי שלו את בן־דודו ביבי נתניהו. במיפגש חגיגי עם ראש עירית תל־אביב, צ'יץ' להט, תקף גיל את "אנשי הממשלה המופיעים בחו"ל ומציגים קו שונה של הממשלה". אחר הסביר כי כוונתו היתה לשמעון פרס. הוא גם הסביר כי את כשרון הדיבור נחלו בני משפחת נתניהו מן הסב שלהם. השנה מתעתדת המשפחה כולה לערוך כנס גדול. האמנם כעידוד לבן־הדוד הגדול שפתח באופנסיווה רבתי על מקומו בכנסת?

ריצ'ארד דרייפוס בא. הרביץ הופעות למען השלום בישראל, למען "שלום עכשיו", ונראה כי הוא שקוע רובו ככולו בעניין הישראלי, מלבד בכמה סרטים שהוא עשה, הוא עושה רושם שאין לו דאגות קשות יותר בחיים. אז יש. בראיון חושפני של הזוג דרייפוס מגלה אשתו כי היא

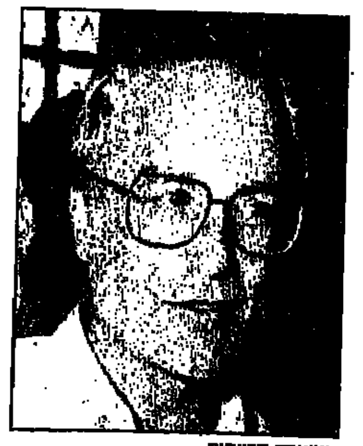

ריצ'ארד דרייפוס

סובלת ממחלה נדירה בשם "לופוס", הכרוכה בכאבים רבים ובתשישות גופנית, מחלה שהצליחו לאבחנה רק באחרונה. היא ובעלה עומדים להעיד בפני ועדה בקונגרס אשר עשוייה לאשר הקצבת מחקר למחלה. דרייפוס לא איבד את ההומור כאשר סיפרה רעייתו הצעירה כי בתחילה לא האמינו הרופאים לתלונותיה ופטרו אותה ב"לכי הביתה לישון עם בעלך". זה אני אמרתי להם לומר לה זאת... ■

25 מעלות.
לא יותר ולא פחות.

יופי עם מיזוג אויר,
אבל למה להקפיא?

בקיץ החם שלנו, אי אפשר לוותר על מיזוג אויר. גם אין כל צורך לוותר. הבעיה היא שקיימת נטיה להפריז בקרור.

מה רע בזה?

קודם כל זה לא נעים, כי פשוט קר מדי.

שנית - זה לא בריא, כי עוברים כל הזמן מחום לקור מוגזם.

שלישית - זה מכביד על חשבון החשמל.

ולבסוף: קירור מוגזם בשעות הצהריים, שהן שעות השיא של ביקוש החשמל בקיץ, מכביד על משק החשמל והאנרגיה ויוצר בזבוז משאבים למשק הלאומי.

מה אנחנו מבקשים?
לא להגזים בקירור -

25 מעלות - מספיק.

חברת החשמל לישראל

בוא ניסע - סיפור הצלחה ממשיך ביולי

עכשיו: 15% הנחה

ב-9 טיולים נוספים

במסלולים נבחרים של טיולי בוא ניסע

תשלמו פחות 15% על סידורי קרקע

לאור הצלחת המבצע הקודם והדרישה הגדולה מקהל הנוסעים בוא ניסע מציעה טיולים נוספים. המבצע ל-10 ימים עד ה-8 ביולי.

אירופה גרנדטור
יוצאים ב-27 ביולי ל-22 יום
לאיטליה, טירול, גרמניה, שוויץ, פריס, לונדון
מחיר חדש $1492 ~~$1755~~
חוסכים $263

בידות שתיים
יוצאים ב-27 ביולי ל-9 ימים
לפריס ולונדון
מחיר חדש $569 ~~$669~~
חוסכים $100

טיול ונופש - לגיל הזהב
יוצאים ב-7 ביולי ל-20 יום
להולנד, גרמניה, שוויץ ונופש באוסטריה
מחיר חדש $1426 ~~$1678~~
חוסכים $252

מהטיבר עד לסיין
יוצאים ב-27 ביולי ל-16 יום
לאיטליה, טירול, גרמניה, שוויץ, פריס
מחיר חדש $1084 ~~$1275~~
חוסכים $191

המסלול היפה
יוצאים ב-17 ביולי ל-15 יום
לצרפת, גרמניה, הולנד, לונדון
מחיר חדש $969 ~~$1140~~
חוסכים $171

מסע באנטוליה
יוצאים ב-18 ביולי ל-15 יום
למערב ומרכז תורכיה
מחיר חדש $956 ~~$1125~~
חוסכים $169

הנופים היפים
יוצאים ב-3 באוגוסט ל-15 יום
לגרמניה, שוויץ, פריס, לונדון
מחיר חדש $978 ~~$1150~~
חוסכים $173

ואלס עם פאפריקה
יוצאים ב-31 ביולי ל-17 יום
ליוגוסלביה, הונגריה, וינה
מחיר חדש $1075 ~~$1265~~
חוסכים $190

הבזאר הגדול
יוצאים ב-20 ביולי ל-10 ימים
למערב תורכיה
מחיר חדש $595 ~~$700~~
חוסכים $105

בחרתי בוא ניסע

פרטים והרשמה אצל סוכני הנסיעות

שאל את מי שכבר נסע!

שימו לבו
גם ההיטל ומע"מ יותר נמוכים! יש להוסיף למחירי סידורי הקרקע את מחיר כרטיסי הטיסה, המיסים/היטלים והתוספות העונתיות.
תקנון המבצע קובע:
ההנחה של 15% ניתנת רק למי שישלמו בעד הטיולים המפורטים כאן עד ה-8 ביולי 88!
אין הנחות ו/או הטבות מצטברות.

בוא ניסע
בנוסף לטיולים הנ"ל
עוד מאות טיולים ב-38 מסלולים

■ בוא ניסע - תל אביב, בן יהודה 41 טל' 03-247224 ■ נציגות בחיפה - "סגורמה" העצמאות 84 טל' 04-643371
■ נציגות בירושלים - "חור רומן", בן יהודה 10 טל' 02-245845/6 ■ פרטים נוספים אצל סוכן הנסיעות שלך!

יוסף לפיד

הטור של טומי

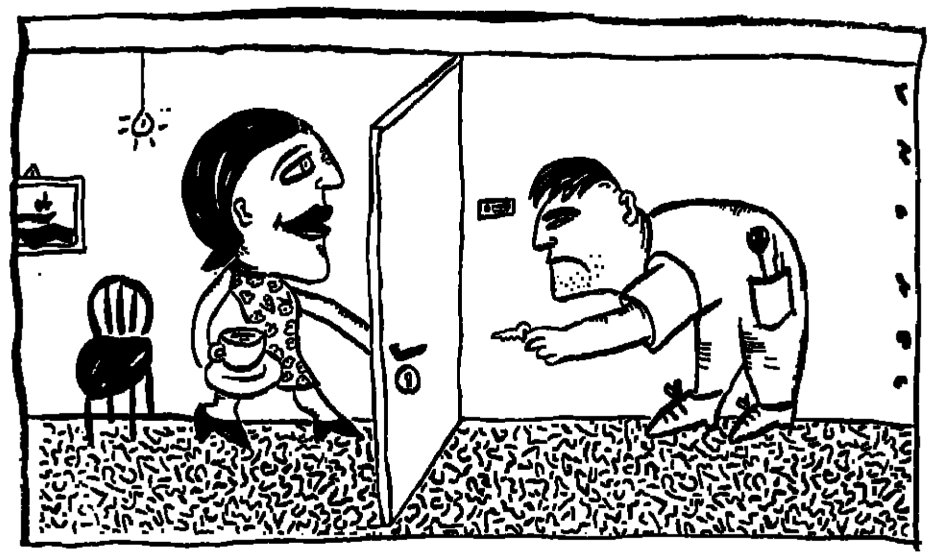

מנות אחרונות

דידי אהרוני שלח לי את יצירתו הקולינארית החדשה, "מנות אחרונות", ספר בישול מתוק ומפואר. די לדפדף בו, כדי להוסיף כמה קילוגראמים. יש מידה מסוימת של העזה, להציע בימים אלה, של פסיכוזה דיאטתית, מתכונים שרק בעזרת מחשב אפשר לספור את כמות הקלוריות הטמונות בהם. קח, למשל, את החומרים לבאטרסקוטש: שלושת רבעי כוס סוכר חום, חצי שקית שמנת מתוקה ו־75 גרם חמאה. למה חמאה? כי אהרוני חושב שממרגרינה מרזים.

יש בספר מכל וכל, דברי מתיקה מוילי רוק, ממנות שבשיגרה, כמו קרם קארמל או קרם בואריה, דרך מרנגים מפתים ועד למתכונים מסובכים אך שווים כל מאמץ, כמו ארובות ברנדי. יש מיני סופלה, הידועים לשימצה בנטייתם לאבד גובה כאשר האורח מאחר. ויש מתכונים מטריפים, כמו מרקיז שוקולד ברוטב פיסטוק חלבי, או אגסים ממולאים במרציפן, ברוטב זאביונה.

שאלתי את אהרוני מדוע הוא מתעלם מהטורטים? לדבריו, הוא לא מומחה לאפיה. אבל הטורטים הם בכל זאת הדסרט הקלאסי של המטבח האירופי: טורטים כמו זאכער, טורט שטפאניה, טורט אגוזים, טורט ערמונים, טורט שוקולאד או המלך הבלתי מוכתר של ממלכת הטורטים, הלא הוא הרובוש. נכון אמנם, שדובוש צריך לאכול ב"ג'רבו" בבודאפשט וזאכער אצל "זאכער" או אצל "דמל" בוינה וטורט אגוזים ב"שפרונגלי" בציריך, אבל בכל זאת נראה לי, כי ספר מנות אחרונות אינו שלם בלעדיהם.

על כך אפשר להתנחם בבנין הארץ או בסופלה גראנד מארנייה, אפוי בתוך קליפות תפוזים.

בון אפטי, מון שרי.

הנזל וגרטל

לפני שבועיים דיברתי על הקשר האפשרי בין האכזריות שבסיפורי הילדים הגרמנים, לבין האופי הגרמני, כפי שהוא מצא ביטויו בשואה. כדוגמה הבאתי את הסיפור של מקס ומוריץ, שני השובבים הקטנים, הנופלים לתוך בצק של אופה האופה מכניס אותם לתנור, הדומה, בציורו המקורי של וילהלם בוש, דמיון מחריד לפתח של קרמטוריום. אבל, הודיתי, יש לסיפור הפי אנד. וכבן, לסיפור אין הפי אנד, ההפי אנד הוא רק בגירסה העברית של מקס ומוריץ. חיים גיארי מעין־חרוד איחוד שלח לי את המקור הגרמני של הסיפור. שם המעשה נגמר בכך, שהאיכר תופס את מקס ומוריץ, מכניס אותם לשק, מביא אותם לטחנת הקמח, הטוחן טוחן אותם עד דק ואת הפירורים שנותרו מהם אוכלים הברווזים. וזה בוודאי איננו הפי אנד.

באשר לסיפורי גרים, כותב לי דוד פלג מקיבוץ דליה על גירסה היסטורית של הנזל וגרטל, שמעולם לא שמעתי עליה. לדבריו, יש מקורות המעידים על כך, כי סיפור הנזל וגרטל התרחש אמנם במציאות, אבל במהופך. לפי גירסה זו, היה היתה אופת תופינים, שבבעלותה היה מתכון מצוין לדובשניות. זוג אחים, הנזל וגרטל, ביקשו להשיג ממנה את המתכון ולאחר שלא נעתרה, הרגו אותה ושרפו את גופתה. במרוצת הדורות התהפך הסיפור, הזקנה נהיתה מכשפה רעה, והנזל וגרטל – קורבנותיה המסכנים.

וכותב המכתב מעלה את השאלה אם לא יימצאו ביום מן הימים גרמנים שיהפכו גם את סיפור השואה והיפכו את הקורבנות לרוצחים ואת הרוצחים להנזל וגרטל! ■

הפורץ

יום רביעי אחרי הצהרים שמעתי מתוך שינה את אשתי צועקת "גנבו". הואיל ודברים כאלה אינם קורים במציאות, אלא רק בחלום, המשכתי לישון, אבל האשה המשיכה לצעוק ולאט לאט חדרה לתודעתי המחשבה, שזה לא חלק מה"שלאפשטונדה" שלי. קפצתי מהמיטה וזינקתי לסאלון ומהסאלון למרפסת ושם מצאתי את אשתי, מצביעה לעבר צעיר שהתרחק, לבוש חולצה לבנה ומכנסי ג'ינס, רץ בין החצרות.

השיחזור המשפחתי העלה, כי הצעיר צילצל ברלת, אני ישנתי, אשתי השתהתה לענות ומכך הוא הסיק שהדירה ריקה. הוא פרץ את מנעול הדלת ונכנס לסאלון בדיוק כאשר אשתי יצאה לפתוח את הדלת. שניהם קפאו במקומם ואז הפורץ הצעיר והמבטיח ברח, כמו שפן. הוא לא הספיק לקחת דבר. אפילו לא אמר שלום. או סאלם עליים.

זו הפעם השלישית שפורצים אצלי. בפעם הראשונה זה היה לפני למעלה משלושים שנה. הפורץ הסתלק אז עם המצלמה שלי. כאשר המשטרה תפסה אותו, מצאה אצלו רכוש רב ובתוכו את המצלמה. שמו היה ישראל בן־ציוני ובתולדות הפשע הישראלי הוא זכור בכינויו "הפורץ הנוצץ".

בתחילת שנות השישים חזרנו הביתה באמצע היום ובחדר הכניסה מצאנו מהפכה נוראה, כיאה למאצ' צעיר, אמרתי לאשתי "השאירי" ופרצתי לסאלון. בסאלון היה באלאגאן עוד יותר גדול, אבל לא נמצא איש. רציתי לעבור לחדר השינה, כאשר לפתע שמעתי רעש, מלמעלה. הבטתי לעבר התקרה. על האיצטבה העליונה של ארון הספרים ישב קוף. קוף די גדול. הייתי קצת מופתע. לא כל יום אני בא הביתה ומוצא בסאלון קוף. גם הקוף היה מופתע. לא כל יום הוא יושב על איצטבה ופוגש אותי.

"מה קורה?" – שאלה האשה בדלת. "שום דבר – אמרתי לה – קוף".

ואז נזכרתי כי קראתי בבוקר בעתון, שמהקירקס הפולני שביקר באותה העת בארץ, ברח קוף. הוא שוטט ברחובות תל־אביב ומצא לנכון להשתחל בין סורגי החלון שלנו.

טילפנו למשטרה והניידת הגיעה עם המאלף של הקוף. אחרי שהלכו, עשינו סדר בדירה. על הריצפה היה מונח ספר, שהקוף הפיל כאשר טיפס לארון הספרים. אני יודע שלא תאמינו, אבל אשתי היא עדתי, כי היה זה ספרו של עגנון: "אורח נטה ללון". ■

נקודת תצפית

עשרים וחמש שנה חלפו מאז הופעת ה"ביטלס", אבל אני עדיין זוכר אותם כתופעה צעירה ומהפכנית בשמי הבידור העולמי. לגבי הילדים שלי, החיפושיות הן דמויות היסטוריות, המוסיקה שיצרו היא קלאסיקה וג'ון לנון הוא קדוש מעונה משנת תרפפו.

אין סתירה בין מה שאני זוכר לבין מה שהנוער חושב כיום, ההבדל הוא רק בנקודות התצפית. כאשר עתונאי צעיר מדבר בגלי צה"ל על נושאת מטוסים אמריקנית בשם "אייזנאואר" במקום "אייזנהאואר", או כותב בעתון על "ארנהאואר" במקום על "אדנאואר", הוא חושף מידה מסוימת של בורות. אבל בעיקר הוא מבטא זרות: אייזנהאואר וארנאואר אינם חלק מהביוגראפיה הפרטית שלו, אלא דמויות מהעבר הרחוק שקשה לזכור כיצד כתבו את שמותיהם.

השבוע אמרה לי שחקנית מבוגרת, שהתיאטרון בימינו נעשה אנונימי. מדוע אנונימי? – שאלתי. "מפני שפעם הכרתי את שמות כל השחקנים הצעירים על הבמה" – היא ענתה לי – "וכיום אני בקושי מזהה אחד או שניים מהם". היא היתה נעלבת אילו אמרתי לה, כי השחקנים הצעירים אינם אנונימיים כיום, אלא היא איבדה את הקשר עם מה שקורה בתיאטרון.

ואותו הדבר נכון לגבי הציירים והפסלים הצעירים הנותנים כיום את הטון בחיי האמנות שלנו. לגבי הדור המבוגר של הקהל, הם מצטיירים כערב רב חסר אופי וחסר אישיות, עיסה אנארכית של רודפי פרסומת דלי כשרון. פעם ידעת מי זה צייר: וריצקי וראובן ונחום גוטמן וסטימצקי ומוקדי. כיום זה הכל מלאכותי כל כך, לא רציני, לא מוגדר. אלא אם אתה צעיר. כי אז ברור לך מי הוא מי ומה הוא מה. הציור והפיסול העכשווי נושמים ויוצרים, בעוד שהשמות הגדולים מן העבר הם רק דפים באלבום שעל שולחן הקפה.

אמא שלי איבדה את הקשר עם העולם שסבב אותה, מפני שאחרי גרטה גארבו שום שחקנית קולנוע לא מצאה עוד חן בעיניה ואחרי גאלי קורצ'י שום זמרת לא ערבה לאוזנה ומפני ששארל בואיה היה לדידה אחרון המאהבים.

כל אימת שתוקף אותי רצון עז להתיחס בזילזול תהומי לזמר צרחן, או למשורר בלתי מובן, או לצייר שאינני מבין את קישקושיו, אני מזהיר את עצמי, שלא הוא ניצב בחוץ, אלא אני נמצא בדרך החוצה. ■

(מתוך התכנית "השבוע שלי" ב"קול ישראל")

רותי קין

שף עם אופי

אין צורך להרבות בשבחו של העוף בפני ישראלים. בארץ, זהו בשר מעל לכל ספק, זהו הבשר המועדף. הוא זמין יותר, זול יותר וחביב יותר מכל סוג אחר של מזון מן החי – ויש בוודאי יותר מסיבה טובה אחת. העוף מתאים לנו – גם בהיותו מזון קל יחסית וגם משום שמעכלים אותו בלי קושי. ואילו אנשי התזונה גם הם מצדדים בו, בהיותו בשר פחות שמן ולכן פחות רווי כולסטרול מבשרים אחרים.

מהבחינה הקולינארית, נראה שאין קל מטיפול בעוף. לא צריך הרבה כדי להצליח להכין ממנו מטעמים ודי קשה להכשל בארוחה מחפיר במתכונים הכוללים אותו כמרכיב עיקרי. למעשה, די לשלוח אותו לנור לשהות בת שעה לערך – כמעט ללא תוספות, כדי לקבל תוצאה משביעה את הטעם, החיך ואפילו את העין.

למי שאצה לו דרכו – העוף הוא התשובה למנת בשר מהירת הכנה, בעיקר אם משתמשים בחלקים ממנו ובמיוחד – בחזה, שאינו דורש אלא בישול קצר בלבד. ובימים חמים – מה מעשי יותר ממתכונים שאפשר להשקיע בהם מינימום של מאמץ ולהוציא מקסימום של תוצאות?

למרות שבמטבח הישראלי העוף הוא מאכל של יום יום, כדאי לזכור, שבמטבחים מיוחסים למדי העוף נחשב למעדן. וזכור אותו מלך צרפתי, שאיחל לנתיניו, כסמל לשפע ולשגשוג כלכלי, שיעלה עוף על שולחנם לפחות פעם בשבוע.

בשל הקיץ ובגלל הצורך להסתפק במאכלים קלים לעיכול מחד ובלתי מסובכים להכנה מאידך, אספנו כמה רעיונות שיעזרו לכם לרענן את הרפרטואר העופי שבוודאי כבר מצוי במטבחיכם. חלק מהמטעמים מצאנו בגליון אפריל של העתון הגרמני "אסן". אימצנו אותם למטבח הכשר וסמכנו על בשרו העדין של העוף, המקבל באהבה כמעט כל סוג של תיבול שאפשר להעלותו על הדעת. השתדלנו להמליץ על התוספת – או להכליל גם אותה במתכון, כדי שתצאו נשכרים בארוחה כולה באותה הקדירה. העדפנו הפעם עופות בתנור, שסביבם הטירחה מזערית.

אגב, אולי נאה יותר להגיש אל השולחן עוף שלם, אבל הרבה יותר מעשי להעדיף חלקי עוף, שהגשתם כרוכה בהרבה פחות מאמץ ליד השולחן. את רוב המתכונים הממליצים על עוף שלם (למעט עופות ממולאים) אפשר להמיר בחלקי עוף. הדבר גם יבטיח שאיש לא יריב על החלקים המיוחדים יותר (קרי, חלקים תחתונים) ויותיר את החזה למקופחים הנצחיים. מבין חלקי העוף אפשר לבחור בכרעיים, שוקיים וירכיים, שאותם אני מעדיפה אישית. הם נראים טוב, טעימים בדיוק כמו השוק (אם לא יותר), הם מסתדרים יופי בתבנית, קל להפרידם מן העצם והם אפילו זולים יותר מהחלקים האחרים.

שף בסלסלה / ארצות הברית

אלי הדרך הקייצית ביותר להכין ולהגיש עוף. כשצולים עופות קטנים מאוד (להשיג היום במרכולים – פרגיות במשקל של פחות מ־500 גרם) אפשר להגיש עוף שלם לכל סועד. התוספת הקלאסית היא טוגני תפוחי אדמה פשוטים. אפשר להכינם טוגנים קפואים, ומי שרוצה יכול לאפותם במקום לטגנם. אם הזמן קצר, אפשר להסתפק בטוגנים פריכים מוכנים, משקית. הם הולכים נפלא עם העוף ואפילו בבתי מלון 5 כוכבים יגישו לכם אותם בכל הזדמנות ולצד כל סוג.

החומרים:
כ־1 ק"ג עוף (אפשר פרגיות או חלקי עוף ל־4 סועדים)
מלח, פלפל
קורט פלפלת מתוקה
מעט מרגרינה או שמן

ההכנה:
מסדרים את חלקי העוף על תבנית אפייה רדודה. כדאי להניח על התבנית נייר אפייה או שקית פלסטית לאפייה. לא רצוי להניח רדיד אלומיניום, המאריך את משך הצליה. עם זאת, בשעת הדחק כדאי להעדיף אותו על פני צלייה בתבנית חשופה. בהחלט מקל על הניקוי.

מערבבים את המלח, הפלפל והפלפלת בשמן או במרגרינה ומורחים בתערובת זו את העוף. אופים בתנור שחומם מראש לחום בינוני־גבוה (190 מעלות). אין צורך להפוך. חלקי עוף מניחים על התבנית כשהעור כלפי מעלה. העוף מוכן כשהוא רך למגע, אחרי כ־45 דקות. התבנית השטוחה נועדה להבטיח שלא ישארו ממנו הרבה נוזלים.

מניחים את מנת העוף בסלסלה מרופדת במגבת נייר או במפית. מניחים מסביב טוגני תפוחי אדמה. מקשטים בפטרוסלימון. מתאים להגיש גם קר.

עוף בסגנון פרובנסאלי / צרפת

תערובת של עשבי תיבול ושום היא המעניקה לעוף את טעמו המיוחד והבשומת המגרה. שום הכנות מיוחדות. פשוט – לצלות בתנור. תוספות מתאימות: כל תבשיל של ירקות והכי חשוב – סלט ירוק מרענן.

החומרים (ל־4 מנות):
4 כרעי עוף
2 שיני שום, כתושות
כף תערובת תבלינים (פיין הרבס) או כפית מכל אחד מהתבלינים: מיורן, ריחן, קורנית (טימין) ורוזמרין
3 כפות שמן זית

עוף קטן וצ'יפס, מוגש בסלסלה אישית.

להשיג בחנויות המובחרות ב:

ההכנה:
שוטפים את כרעי העוף ומנגבים היטב. מערבבים את השום עם תערובת התבלינים ושמן הזית ומורחים את חלקי העוף בתערובת.
מסדרים את חלקי העוף על תבנית רדודה, לא סמוכים מדי אלה לאלה. אופים כ־45 דקות בתנור שחומם מראש לחום גבוה (200 מעלות).
לחילופין, אפשר לטגן את העוף בשמן זית מעורב בשמן רגיל במשך כ־20 דקות, עד שהוא משחים מכל הצדדים.

עוף בקוקוס / הוואי

עוף בסגנון איי האוקיאנוס השקט, מתובל בקוקוס ומוגש עם אורז באפרסקים או במנגו. ארוחה קצת אחרת ועם זאת – קיצית ומרעננת.

החומרים (ל־4 מנות):
4 כרעי עוף
מלח, פלפל
3 כפות שמן
2 כפות אבקת קארי
50 גרם קוקוס
כוס אורז
20 גרם מרגרינה
2 כוסות מים רותחים
½ כפית מלח
קורט פלפל
קורט קינמון
קורט ציפורן
2 אפרסקים

ההכנה:
שוטפים היטב ומנגבים את חלקי העוף. מתבלים במלח ובפלפל. מורחים את העוף בשמן. מערבבים 1½ כפות מאבקת הקארי עם הקוקוס ומפזרים על העוף או מניחים את התערובת בצלחת וטובלים בה את חלקו העליון של כל כרע עוף.
מחממים את התנור לחום בינוני־גבוה (190 מעלות). מניחים את העוף על תבנית אפייה רדודה ואופים כ־45 דקות.
בינתיים, מכינים את האורז. מתיכים את המרגרינה בסיר בינוני ומטגנים בה את האורז עד שהוא נעשה שקוף. מוסיפים 2 כוסות מים רותחים, את המלח, הפלפל, הקנמון, הציפורן והקארי הנותר. מבשלים על להבה גבוהה, בסיר לא מכוסה, עד שנראות גומות על פני האורז. מכסים את הסיר ומעבירים ללהבה נמוכה ביותר. ממשיכים לבשל עוד 15 דקות.
קולפים את האפרסקים (חולטים תחילה במים רותחים ולאחר מכן מסירים את הקליפה). חותכים לקוביות ומוסיפים לאורז.

עוף טנדורי / הודו

המתכון המקורי מחייב שמנת ויוגורט. הגירסה הכשרה מסתפקת בשמנת צמחית.
העיקרון הוא ששורים את העוף בתערובת התחמיץ למשך הלילה ורק לאחר מכן צולים אותו בתנור. העוף סופג לתוכו את כל הטעמים האפשריים.
שמו של המתכון בא לו דווקא מהתנור שבתוכו הוא ניצלה. זהו תנור גחלים עשוי מאבן, שבו משתמשים בהודו. החום הרב המופק בתוכו גורם לעוף להתבשל במהירות ולקבל גוון אדמדם.

החומרים (ל־4 מנות):
עוף או חלקי עוף במשקל 1½ ק"ג
מיץ מ־½ לימון
לתחמיץ:
2 שיני שום
קורט פלפלת חריפה
½ כפית גד (כוסברה) טחון
½ כפית כרכום
¼ כפית קינמון
קורט ציפורן
מלח, פלפל
½ כפית כמון
4 כפות מיץ לימון
4 כפות שמנת צמחית
2 כפות רסק עגבניות

ההכנה:
אפשר להסיר את עור העוף ובכך להפחית את השומן במנה. חורצים מספר חריצים בעור העליון ומטפטפים על העוף את מיץ הלימון.
מערבבים היטב את כל חומרי התחמיץ. מורחים את העוף בתערובת ומניחים בכלי מכוסה במקרר, למשך הלילה.
למחרת, מחממים את התנור לחום גבוה (200 מעלות). צולים את העוף במשך 25 דקות או עד שהוא מזהיב. מנמיכים את החום לבינוני נמוך (170 מעלות) וממשיכים לצלות עוד כשעה.
מגישים על מצע של טבעות בצל וטבעות פלפל מטוגנים קלות אך עדיין פריכים.

עוף טאנדורי. היהלום בכתר המטבח ההודי.

בוסח פרובאנס עם עשבי תיבול.

עוף בשקית

המתכון הכי פשוט ועם זאת – רב־הצלחה ביותר. המיצים המצטברים בשקית משבחים את טעם העוף אך מתאימים גם לשפע של ירקות היכולים להצלות בחברתו. כך מתקבלת ארוחה שלמה בשקית. תפוחי העץ המוצעים כאן, מוסיפים בשומת לעוף.

החומרים ל־4 מנות:
עוף או חלקי עוף במשקל 1½ ק"ג
מלח, פלפל
מעט פלפלת מתוקה
כף דבש
4 תפוחי עץ גדולים, חמצמצים

ההכנה:
שוטפים את העוף או חלקי העוף ומייבשים היטב. בוזקים מלח, פלפל ומעט פלפלת מתוקה. מורחים את העוף בדבש (לא הכרחי). מכניסים את העוף או את החלקים לשקית מפלסטיק (קוקי).
מוציאים את הליבה מהתפוחים (אין צורך לקלפם). חותכים לרבעים. מוסיפים לעוף שבשקית.
מניחים את העוף בתבנית כך, שהתפוחים יהיו מתחתיו. סוגרים את השקית ואופים בחום בינוני (180 מעלות כ־45 דקות). עושים חתך בשקית ופותחים אותה. ממשיכים לאפות את העוף בשקית הפתוחה עוד כ־20 דקות או עד שהוא מקבל גוון חום עמוק נאה. מגישים עם התפוחים הצלויים.

עם קוקוס ופירות. רעיון מהוואי.

רעיון עולמי
קרירים מהירים

שלושה רעיונות צוננים שיעזרו לכם לעבור את הקיץ בשלום. מבוססים על שימורים, שוקולד או גלידות מוכנות. מוסיפים קצת דמיון, מעט חומרים מהמזווה וטיפ טיפונת של מאמץ – והנה חגיגה. רק לא לערב בשמחה את שומרי המשקל. אלה מוטב שיעיינו בדפים הקודמים.

קסטה בזק

משתמשים בביסקוויטים הנושאים שם זה (קסטה). אפשר להסתפק בשניים עד ארבעה מהם. מוציאים מהמקפיא חבילת גלידת וניל ומרככים אותה מעט על ידי בחישה. מעשירים את הטעם (אם רוצים) על ידי תוספת של כפית קליפת לימון מגוררת, כף ליקר בחיר ו־2 כפות נטיפי שוקולד. מורחים את תערובת הגלידה בין שכבות הביסקוויטים. זורים למעלה עוד נטיפי שוקולד. מגישים מיד.
אם אין גלידה במקפיא, אפשר לעשות אותו הדבר בדיוק עם גבינה לבנה. משתמשים בגבינה שאינה רכה מאוד (לא גבינה למריחה – אורדה או גבינת שמנת מתאימות). מוסיפים סוכר לפי הטעם ואת יתר החומרים כנ"ל. רצוי גם לטבול את הביסקוויטים בחלב, קפה או מעט ליקר לפני שמורחים עליהם את תערובת הגבינה.

ביסקוויטים וגלידה. סעדן.

גלידה בשמנת מתוקה.

גלידה ברוטב שוקולד לבן

ל־4 מנות: מרתיחים 1/2 שקית שמנת מתוקה. מניחים בממחה (בלנדר) 100 גרם שוקולד לבן קצוץ, כף ליקר איריש־קרים ויוצקים עליו את השמנת החמה. מערבלים במהירות עד שמתקבלת תערובת חלקה. יוצקים על כדורים של גלידת שוקולד ומקשטים בפירות. אפשר גם להניח את כדור הגלידה על פני רוטב השוקולד החם בצלחת שטוחה.

קציפת פירות מהירה

ל־4 מנות: מסננים תכולת קופסת שימורי פירות (חצאי מישמשים, חצאי אפרסקים, מלון, מנגו וכו') במשקל 450 גרם בערך מהסירופ.

מחית פירות ושמנת מתוקה.

מניחים את הפירות המשומרים בממחה או במעבד מזון. מוסיפים כף סוכר, כף ליקר (אמרטו, גרנד מרנייה, קירסאו) ומעט מיץ לימון. מעבדים למחית חלקה.
מקציפים 1/2 שקית שמנת מתוקה לקצפת מוצקה. מקפלים לתוכה את מחית הפירות. מצננים במקפיא 15 דקות לפני שמגישים. מקשטים בביסקוויטים.

אסנה מהגולן

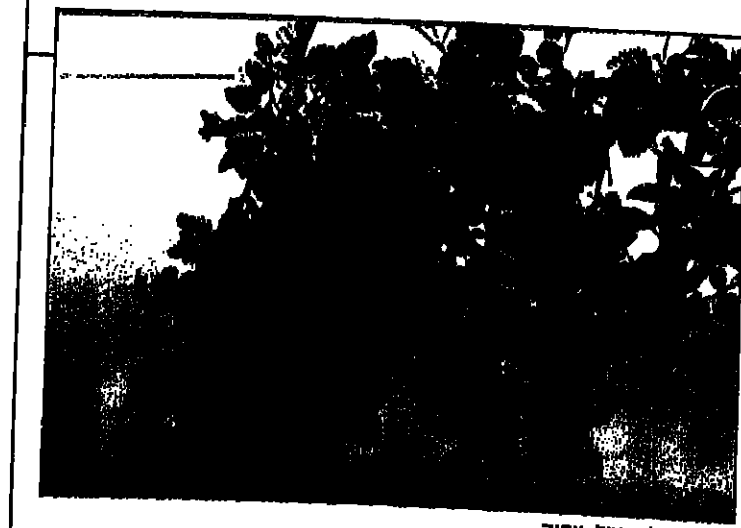
לא תות ולא פטל: אסנה.

בצורתו הוא מזכיר מעט טעמים של ילדות: זוכרים את עצי התות שבין עליהם נחבאים התותים השחורים והבשרניים, נוטפי העסיס השחור? אולם האסנה אינו אלא קרובו של הפטל וגדל על שיח. מגדל אותו רוני לוי מרמת הגולן, משוגע לדבר שכבר ממלא את מקררי "חילטון" התל־אביבי במגשי אסנה טריים. בקרוב ישווק האסנה גם לצרכנים פרטיים, על ידי שמשון ולנר מיקבי רמת הגולן.
ניסינו להתקין מהאסנה מתכונים בשבילכם אולם עוד לפני שהגענו לכך – חוסל המגש. האסנה של לוי טעימה כל כך, עד שאין צורך כמעט בתוספות כדי להגישה. אם מתעקשים – אפשר לבשמה במעט ליקר משובח ולהערים עליה קצפת טרייה ממותקת. בהילטון טעמנו ממנה כשהיא מעוטרת מוס של ערמונים (אפשר להשיג מוכן, בקופסאות שימורים, בגירסה ממותקת ובגירסה ללא סוכר. את זו האחרונה יש להמתיק, כמובן).
אם זכיתם לרכוש מגש של אסנה (פטל רגיל אפשר להשיג היום והוא תחליף המצמע נהדר), ואם אינכם מסתפקים באכילתו כמות שהוא, תוכלו להמיר כל מתכון לעוגת או מעדן תותי שדה בפרי הנחמד הזה.

הומור

דנה פרץ

האורחים באים!
האורחים באים!

דן ושוש בארץ עוץ,
בשליחות משרד החוץ,
מהבוקר עד הליל –
משרתים את ישראל.

עוץ רבת האתרים
אהובה על תיירים
מארבע כנפות תבל,
במיוחד — מישראל.
אלה – בלי לבדוק מראש
נוחתים על דן ושוש...

וזה הולך בערך כך:

טלפון ביום לחוץ:
– "אהלן, דן, אני בעוץ.
טרמינל ארבע. 'תה בא?"

– "מי זה? מי זה מדבר?"

– "צביקה, מה 'תה לא זוכר?
צביקה גימל, מהגן..."

מאמץ מוחי קטן...

– "אָה"...

– "אז 'תה בא?"

– "אָה"...

– "טרמפ אחד בסך הכל –
זה עניין כל כך גדול?"

★ ★ ★

שוש עדיין מבשלת
כשהחבורה – בדלת:
צביקה גימל מהגן,
עם אשה ובן קטן,
מזוודות, תיקים וסל –
אנו באנו – וחסל!

שוש – מגיע לה פירגון –
אשפית היא בארגון...
איך שהיא ודן טורחים
להלין כמה אורחים:

בחדרי הילדים –
חברים של בני דודים,
שני דודים של חברים,
השכנים של הקרובים
וקרובים של השכנים,
דודה שולה – מעפולה,
(מהצד של הכלה)
דוד משה מבית־שאן
(מהצד של החתן).

בסלון – אגף הנוער:
זוג צעיר שבא בדואר,
סבתא אסתר עם... חתן,
בן שמונים, אבל... שטן!
ועוד זוג בלתי ידוע
שיושב פה כבר שבוע,

באמבטיה – שי ובתיה,
בארון – טל וירון,
אילן, אריק, דרור ורז –
במטבח ליד הגז,
ובתוך המיקרוגל –
דודה בלומה שוורצקופ ז"ל.

★ ★ ★

דן לוחש לצבי בטאקט:
– "המצב ממש בקאקט!
יש מלון כאן ברחוב,
שם ודאי תרגישו טוב..."

צבי פורץ בצחוק אדיר:
– "איזה חוש הומור כביר!!!
חי – חי – חי –
וחה – חה – חה...
איזה יופי של בדיחה...
מה 'ני פראייר בשבילך?
בשביל מה יש חברים?!!!
(צוחקים כל האורחים...)
אין שום בעיה, חבר,
תן לי מטר, נסתדר!"

דן ושוש
שוברים ת'ראש:
מה עושים עם החבר?
יש פינה במסדרון,
אבל אין כבר שום מזרון...

ופתאום – יש הברקה!
שגעון של רעיון!
דן קורא לכל העם
ובקול צרוד וחם
הוא אומר:

– "חברים, דודות, דודים,
כאן אנחנו נפרדים!
קחו לכם את הדירה,
תבלו כאן בבירה –
חודש, שניים... או שנים –
תשלחו גם ת'שכנים
מימין, משמאל, מלמעלה,
מאפקה, מצהלה,
מן העיר ומן הכפר,
מן העמק מן ההר...
ואנחנו – נסתדר...
אנו לא נישן בחוץ,
יש בתי מלון בעוץ..."

צביקה מתרגש מאד
ועיניו מלאות דמעות.
בסערה ניגש אל שוש
ונושק לה על הראש,
ולדן נושק על לחי,
ובקול חנוק מבכי
הוא מצליח להגות:
..."כל הכבוד..."

הגיע מעדן המלכים!!! ממרח דגים FISH PASTE

לנוכח ביקוש רב מהקהל חודשה אספקת ממרח הדגים מדרום־אפריקה אשר בארץ מוצאו נקרא ANCHOVETTE המעדן מוכר גם באוסטרליה, אנגליה, צרפת ובשאר ארצות אירופה ונחשב שם למאכל יוקרתי, אשר בארצנו מחירו שווה לכל נפש.

מוצר חדש של אותה חברה שהתפרסם בעולם כולו בטעמו האנין וכבר הספיק לרכוש אוהדים רבים.

הפצה בלעדית
דורון, רח' פיג'וטו 1, תל־אביב
טלפון: 03-612336

המעדן מיועד למריחה על לחם עם חמאה, טרי או קלוי, מתאים כרוטב לדגים (ראה מתכון). ילדים אוהבים אותו, טעמו ערב לחיך ומתאים גם לממרחים שונים במסיבות, על לחם, מציות, כמילוי לביצה ועוד... טוב לשומרי משקל.

3 ביצים קשות
1 כפית שמן
1/2 כפית אבקת חרדל
מלח ופלפל לפי הטעם
מיץ מחצי לימון
3 כפות ממרח דגים פיקס
לערבב ולצקת על הדג חם או קר

יבואן:
א.ג.א. תגר, סחר בינלאומי בע"מ
טלפון: 03-7619727

St Michael

MARKS & SPENCER

סדרת טיפוח חדשה לגוף ולשיער של מרקס אנד ספנסר

טובה כמו שהיא נראית

אנו גאים להגיש לך
סדרת טיפוח חדשה באיכות מעולה
של מרקס אנד ספנסר:

שמן וקצף אמבטיה,
סבונים, קרם גוף וידיים,
המכילים שמני לנולין וגליצרין
המעדנים ושומרים על עורך

ומוצרי שיער: שמפו וקונדישיונר
המבוססים על מרכיבים טבעיים -
קמומיל, אלו-וורה וחוחובה.

בלעדי ברשת המשביר לצרכן ובחנות "סנט מייקל" בקניון איילון.

פרסום הרשת

נילה מצא
צילום: נאור רהב

נוצצות בלי תרומות

נשים. בעברית, באנגלית, בצרפתית ובעיקר – בלבוש טיפ־טופ. מועדון סגור, בו חברות נשות דיפלומטים ונשות חשובים מקומיים, "נשים בינלאומיות", קוראים להן. 19 שנה של פרופיל נמוך וקשרים חברתיים. הצצה.

1. נום שלג סאגליה (מימין) וידידה.
2. קרולה פולשיינק משגרירות דרום־אפריקה בין הישראליות ליז קובו (מימין) ואליס נרידמן.
3. אסתר רובין (משמאל) ורחל פולק.
4. מימין: רות איזקסון, נרגווה פירולה מקפריסין, כרמלה ורשבסקי ואסתר רובין.
5. מימין: שגרירת הפיליפינים אטה אוריקז, פולט בן חיים – ישראלית, לינדה קלדרון – אמריקנית.
6. ציפורה סול (משמאל) וקרים קראוז – ישראליות.
7. ויויאן סאלם, ישראלית (מימין) ורונית צ'סוויר משגרירות שוויץ.

הרבה יפות היו שם. לבושות טיפ־טופ, תכשיטים, כובעים וכל השאר. בראנ'ץ – בנוצריים קוראים לזה בעברית – במלון דניאל בהרצליה פיתוח. מסיבת סוף שנה, לחברות בלבד. 300 נשות דיפלומטים, מנהלי בנקים מחו"ל, מלונות, חברות תעופה ועוד. זרות לצד צבריות. כולן חברות בקלאב מאה אחוז נשי.

"נשים בינלאומיות", נקרא המועדון שלהן, השומר על פרופיל נמוך מזה 19 שנה. לא מעוניינות בחשיפה. סנוביזם של השתייכות למועדון חברות מיוחס קימעה, בתוספת רגישות דיפלומטית, מעורבים ברוטב של פעילות ציונית. זו הסיבה.

אמריקניות, צרפתיות, אנגליות, איטלקיות וישראליות. חמישים אחוז זרות, חמישים אחוז מקומיות. קצת קשה לנחש מי, מהיכן. כולן מדברות אנגלית רהוטה, חלק משוח בקפידה עד קצה הציפורן המשוייפת, העור מטופח ולשימלה יש שיק מיוחד, המקשה עוד יותר את מלאכת הזיהוי.

הבגד אצלן הוא חלק מהתפקיד. מארחות ומתארחות. נשים של מישהו, שהוא משהו. רובן, עומדות זקופות בזכות עצמן. "לכל אחת פה סיפור אישי מרתק", מתנסחת מישהי בקהל. בשום מקרה, לא תראה אותן לבושות ברישול. גם לא בתור לסופרמרקט. האצילות מחייבת.

חוגים וסמול טוק

"לא מדוייק", מזדרזת מישהי לתקן. "כאן לא מתלבשים באלגנטיות מוגזמת, כמו באירגונים אחרים". הכללים הבלתי כתובים שלהן, מוגדרים חד משמעית: "לא מדברים על פוליטיקה, לא מבקשים תרומות", מסבירה הנשיאה הנוכחית, סוזי פרופר. נשאר מה שנקרא סמול טוק.

אז מה בכל זאת הן עושות כאשר הן נפגשות פעם בשבוע־שבועיים? "קודם כל יש אצלנו חוגים קבועים, כמו בישול, לימודי ארכיאולוגיה, מלאכת יד, ברידג', טיולים ועוד. מלבד זאת ישנן הרצאות בנושאים שונים ופעילויות חד פעמיות". אבל זו הקצפת, העוגה מטרתה אחרת: "לאפשר לזרות הגרות בארץ ליצור קשר עם נשים ישראליות, כדי שתוכלנה להשתלב טוב יותר בזמן שהותן כאן".

כאשר הנשיאה מדברת על השתלבות, כוונתה לדברים היומיומיים. "איפה קונים דברים, טלפונים של בעלי מקצוע שונים וסתם להעביר שיחת חולין וליצור קשר, שהרבה פעמים נימשך לאורך שנים". הרעיון והצורך נולדו בזמנו, בעקבות פניה של חלן צו הלן, מי שהיתה אשת הנספח הראשון בשגרירות האמריקנית.

במשך שתי שנות שהותה בארץ, נודע לה על אמריקניות מהסגל הדיפלומטי, שכף רגלן לא עברה את מיפתנו בית ישראלי כלשהו. כדי לשפר את המצב, הציעה לשישים ישראליות, שהיו פעילות באירגוני צדקה שונים וכן לנשות קונסולים של כבוד, לייסד מועדון משותף למקומיות וזרות. הסבר פניך לתייר, סיסמה רלוונטית אז והיום.

סניפים של האירגון, שהינו בינלאומי פזורים בכל העולם. ישראל לא קשורה למרכז העולמי, מלבד תכתובת יבשה. הסיבה פרוזאית למדי. "עניני תקציב", מתמצתת עדינה גוטסמן, נשיאה לשעבר. כל אירגון והאופי שלו. בחו"ל למשל, ישנם מקומות שבהם החוג סגור לדיפלומטיות בלבד. המקומיות מחוץ לתחום. בארץ כאמור, ישנו שילוב, מסיבה ציונית למדי. הסברה בדלת האחורית.

את תולדות האירגון המקומי עוד לא העלו על הכתב. "אנחנו נוחות", אומרת הנשיאה. כל שנה מתקיימות בחירות לנשיאות. פעם בוחרים ישראלית, פעם זרה". הוטציה המיועדת לרענן את ההנהגה. בחירות שמזכירות תחרות מלכת יופי, עם סגנית ראשונה ושניה. "הסגנית הראשונה, הופכת בשנה הבאה לנשיאה ואילו הסגנית השניה, תהיה סגנית ראשונה. את המשימות בוחרת הנשיאה בפועל", אומרת פרופר.

נשיאה בוחרת נשיאה לעתיד, זה החוק. ואיך מגיעים לנשיאות? "מתוך חברות במועצה שלנו, המונה 40 נשים". הזרות האוחזות בשרביט הינן בדרך כלל נשות שגריר, לא בדרג פחות, "כדי שלא יווצר מצב, שמי שבעלה נושא משרה רמה יותר לא תגיע לפעילויות, כי לא נאה לה", מסבירה חברה במועצה. הנשיאה הנוכחית מבקשת לדייק: "לעיתים נשות שגריר עסוקות למדי מכורח תפקידן, כך שאולי חוקא מישהי בדרג נמוך, או לאו דווקא מהסגל הדיפלומטי, תתאים יותר". אופציה עתידית.

מסתבר שלהיות נשיאה, זו עבודה קשה ש"דורשת אין ספור התוועדויות ועבודה משרדית, כדי לקיים את כל הפעילויות". כמו, אין הן מגייסות כספים לצרכי צדקה. שלושים שקלים, דמי חברות שנתית ותשלום סמלי עבור פעילויות מסויימות, זו הקופה. את הפגישות הן מקיימים בבתים פרטיים, משיקולים כספיים והכנסת אורחים. וילות בהרצליה פיתוח וסביון, מאפשרות לזרות ולמקומיות להציץ ולהתרשם ממטעמים וטעמים אמנותיים וקולינאריים מגוונים. יום בישול לאומי, מתכונים משותפים בכריסמס וחנוכה, הם חלק מההפרייה הקולינארית.

רישום ומדבקה

כדי להצטרף לפעילות צריך לצלצל למועדון ולהירשם. "בגלל מיגבלת מקום בבתים, קורה לעיתים שאנו נאלצים לפתוח רשימת המתנה ורק אם מישהי מבטלת ניתן להרשם". עובדה המסבירה מדוע אין הן ששות להגדיל את החוג, או לאפשר ל"זרות" להיות נוכחות. כרטיס חבר יש לבינלאומיות. לא שימושי במיוחד. בכניסה לכל ארוע, מתייצבים לפני הגיזברית התורנית, אשר בודקת אם הגברת רשומה ונותנת לה מדבקה עם שמה.

המחיצות נופלות מיד בכניסה. המבוכה של "סליחה, מה שמך"?, נעלמת. הישראליות קוראות אחת לשניה בשם פרטי, הזרות מעדיפות להוסיף קידומת של גברת. לגברים אין כניסה. לא עניין של פמיניזם, הרבה פחות דרמטי: "הם פשוט לא מעוניינים בפעילות הבוקר של נשותיהם". עד לפני שנתיים, ניסו לעניין אותם להצטרף למסיבת חנוכה וסוף שנה, אבל ההיענות היתה נמוכה.

מעבר לתירוצים השכיחים "אני עייף, אין לי זמן", ישנן סיבות אובייקטיביות. "רוב החברות באירגון הינן נשים מבוגרות. לא בדיוק בגיל, שמיתחשק לבעל לקפץ או לבלות. חלק מהנשים, אלמנות". הגיל הממוצע של החברות הישראליות באירגון גבוה, יחסית לזרות, בעיקר לאלו מהסגל הדיפלומטי. הזרות, באות והולכות, הישראליות נשארות. אין גיל פרישה, כך שאין רוטציה. בעתיד מקווים לאפשר לצעירות להשתלב.

ציפורה רובינס, אחת הוותיקות באירגון שייכת לדור המייסדות. אלמנה, ציירת במקצועה "דוגמא למישהי מבוגרת, שהינה פעילה ועובדת בצורה בלתי רגילה", מחמיאה לה הנשיאה, אשתו של דן פרופר, מנכ"ל אוסם. אז מי אמר שהגיל קובע?

ברשימת החברות, אפשר למצוא חברות כבוד, בינהן אורה הרצוג ואופירה נבון. טינה ון דר פליט, אשתו של מנהל מלון הילטון, ז'קלין פיירה – אשת שגריר צרפת, סילבי הס אשת שגריר גרמניה, אליס פיקרינג, אשת השגריר האמריקני, קוזומי צ'וצוזי מיפן ועוד רבות ברשימה.

בין כולן, ישנה גם שגרירה אחת. אטה אנריקז, מהפיליפינים. השגרירה הגוואטמלית לא חברה באירגון, למרות שיש פרק הישראלי בעברה. "ייתכן שפשוט לא מילאה טופס חברות, או מסיבה סתמית אחרת", עונים לנו בדיפלומטיה. כדי לדעת על האירגון, צריך לפקוח זוג אוזניים. כדי להתקבל, נידרשת המלצה של חברה באירגון.

כריסטינה לונדוס, אשתו של מספר שתיים בשגרירות יוון, חברה במועצה. "בחו"ל הייתי חברה במועדונים דומים, בארץ אני יותר נהנית כי הישראליות פתוחות וחברותיות. גם המזג הים תיכוני שלהן, מוכר לי מהבית. שלוש וחצי שנים אני חברה באירגון ולא משעמם רגע. כל יום אפשר להצטרף לפעילות אחרת ולפגוש נשים אחרות מאלו שאני פוגשת בקוקטיילים. הרחבתי מאוד את המעגל החברתי שלי", היא מסכמת.

בנשף הסיום שהתקיים בבוקר אביבי, הן נפרדו אחת מהשנייה. נשיאה יוצאת, נותנת מתנה לזו הניכנסת. יצאו לחופשת קייץ, לאיים הקריביים, אירופה או נוף אקזוטי אחר. מיפגשים מהסוג הבינלאומי, על דשא מקומי. ■

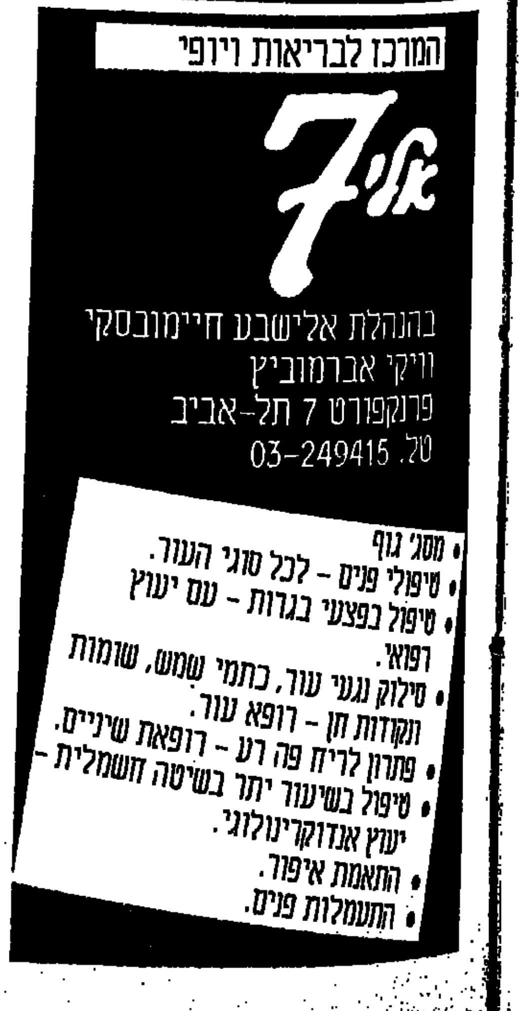

המירוץ של צמרת כריסטינה

כריסטינה פורד. אפילו אופרת סבון טלויזיונית לא יכולה להתחרות בסיפור שלה.

לצידו של הנרי בנשף ססכות.

גונבת את ההצגה בחתונה של שרלוט.

היא יפהפיה איטלקיה מבית צנוע. הוא היה מגדולי העשירים בעולם. הרומן שלהם, נישואיהם וגירושיהם הרעישו עולמות. היא נהנית מכספו גם היום. ספר חדש של כריסטינה פורד.

פאריס 1960. איטלקיה בלונדינית יפהפיה, בעלת עיני ענבר, פוגשת איל-הון אמריק-ני ששמו מייצג ממלכה אדירה... אפילו אופרת-סבון טלוויזיונית לא יכולה היתה להתחרות בסיפור האמיתי של כריסטינה והנרי פורד המנוח, כפי שהוא מגולל בספרם החדש של פיטר קולייר ודייויד הורוביץ שיצא לאור בארה"ב.

בשנת 1960, נמנה הנרי פורד השני, 42, עם צמרת אנשי העסקים בארצות הברית. עשור קודם לכן, נבחר לשלישי בשורת הפורדים שכיהנו כנשיאי חברת ייצור המכוניות פורד – לאחר אביו אדסל וסבו הנרי, מייסד האימפריה.

גם חייו הפרטיים של הנרי השני נראו נפלאים: בית מפואר בגרוס-פוינט שבמישיגן, חברים בעלי השפעה, אשה יפה בשם אן ושלושה ילדים, שרלוט, אן ואדסל השני. אבל אשתו היתה כל-כך עסוקה בלהיות "גברת הנרי פורד", שהחלה לאבד את הקסם ואת הספונטניות של הנערה עמה התחתן הנרי, מיד לאחר סיום הלימו-דים באוניברסיטה. הדברים הגיעו לידי כך, שכמה ממ-קורבי משפחת פורד החלו לכנותה "מלכת הקרח", והנ-רי, שהקריש את מרבית שנות צעירותו לעסקים, התחיל לתור אחר סוג אחר של אושר בחייו האישיים.

בתקופה זו פגש הנרי אשה, שהיתה עתידה לשנות את חייו המרובעים מן הקצה אל הקצה. שמה היה כריסטינה.

הנרי הוצג בפני כריסטינה וטורה אוסטין על-ידי אשת חבר, כשביקר בפאריס במארס 1960. בערב לאחר מכן, פגש אותה שנית בארוחת ערב במסעדת "מקסים". למרות שאשתו ובנותיו היו עמו, הנרי לקח את הכרטיס שסימן את מקום מושבו המיועד ליד השולחן – לצד הנסיכה גרייס – והזיזו, כך שיוכל לשבת לצד כריסטי-נה.

עם תווי פניה האיטלקיים המודגשים – אף ארוך וצר ופה רחב וחושני – היתה כריסטינה יפיפיה מהממת. היה לה שֵער בהיר ועיניים עמוקות, חומות-בהירות עם כתמים ירוקים וכחולים, מעל עצמות-לחיים גבוהות. בזכות יופיה הסיקו רואיה שמוצאה ממשפחת אצולה. למעשה, פרנסה אמה האלמנה אותה ואת אחותה, משי-רה ונגינה בפסנתר בפאב. כריסטינה נישאה לקצין עשיר, ולאחר שהתגרשה ממנו, חזרה לאירופה ובמשך תקופה ארוכה היתה בת לוויתו הקבועה של הרוזן מר-קו פאביו קרספי, שמערכת היחסים ביניהם הסתיימה זמן קצר קודם לכן.

חבצלות, לא תכשיטים

אותו ערב ב"מקסים", לא היה להנרי מושג על הרקע שלה, אבל לא היה איכפת לו גם אילו היתה מגדת עתידות צוענייה. בתום הארוחה הזמין אותה לרקוד. באמצע השיר, היפנה את ראשו לעברה. "אני מתכוון להתחתן איתך", אמר לה. שבועיים לאחר מכן, לאחר שאן והילדים שבו הביתה, נפגש הנרי עם כריסטינה בז'נווה, נושא זר חבצלות ענק. הוא רצה לקנות לה תכשיטים, אך היא סרבה. הם שכרו מכונית ונסעו לטי-ול תענוגי בכפרי דרום צרפת, בדרכם לפאריס.

במשך השנה היה הרומן ביניהם מבוסס ובעל נופך תלאות: מפגשים חשאיים בני שבוע בפאריס, וכש-הגיע שאחיו בניו-יורק, הנרי התחיל להיות מודאג מהשלכותיו האפשריות של הרומן. ב-1961, שיכן אותה בדירה בפארק אווניו בניו-יורק, שם עבדה בסוכנות הדוגמנות של איילין פורד. וכפות רגליה ופניה – בהם ראתה את נכסיה העיקריים – צולמו לכתבי-עת.

בסתיו של אותה שנה, החלו להופיע בטורי הרכילות רמזים אנונימיים, על תעשיין אמריקני מפורסם ואהוב-תו האירופאית. הנרי נלחץ. הוא אמר לכריסטינה שהיחסים ביניהם הסתיימו ונתן לה $10,000 כדי שתח-זור לאיטליה. במקום לעזוב, החלה כריסטינה לנהל רומן עם גבר אחר. הרומן החל כאשר נכנסה לחנות כלבו לקנות שמפו. כריסטינה ביקשה "רבלון", השם היחיד שהכירה. המוכר אמר שאין להם סוג זה, אבל גבר שעמד והביט בה אמר שידאג לכך שתקבל את מבוקשה. למחרת, הגיעה למלון בו גרה חבילה ענקית, עם מוצרי רבלון. התברר שהגבר שפגשה היה בעלי חברת רבלון, נער השעשועים צ'ארלס רבסון.

רבסון אמר לכריסטינה שהוא רוצה להתחתן אתה, וכעדות לכוונותיו הטובות, חתם על חוזה פקדון של מיליון דולר, שעתידים היו לעבור לידיה במקרה שי-תגרש. כששמע הנרי פורד על כך, פגה נחישותו. הוא קרא לכריסטינה ואמר לה שיתחתן עמה. היא נפרדה מרבסון. בתחילת סתיו 1963, עזבה אן פורד את מישי-גן ועברה לניו-יורק. אן והנרי הודיעו לילדיהם שהם עומדים להתגרש.

בפברואר 1965, נשא הנרי פורד את כריסטינה. הנ-רי, שכבר הציג את כריסטינה בפני חברים, התחיל להציגה בארועים חברתיים גדולים. היא הפכה להיט. אנשים הוקסמו מפשטותה ומפתיותה, כמו גם ממאב-קה המשעשע עם השפה האנגלית. אבל דווקא נסיונו-תיה להתחבב על ילדיו הרשימו את הנרי יותר מכל. שרלוט, בשנות העשרים המוקדמות שלה, היתה מנהי-גת הפורדים הצעירים, וכריסטינה ידעה שעליה לזכות באהדתם. היא ידעה שבנותיו של הנרי כועסות על גירושי הוריהן, וניצלה את ההזדמנות לזכות באהדתן, כאשר באו שרלוט ואן לבקרם במהלך ירח הדבש באל-פים בשווייץ. שרלוט חידשה את הכרותה עם איל-הספ-נות סטאוורוס ניארקוס, אותו הכירה בראשונה שנים מספר קודם לכן.

כריסטינה הקדישה לשרלוט תשומת לב רבה, כמעט כמו זו שסטאוורוס הקדיש לה. באחד הימים פנתה כריסטינה לשרלוט כממתיקת-סוד ואמרה לה: "שמת לב איך סטאוורוס מסתכל עלייך?" שרלוט אכן הבחינה בכך. היא השתוקקה לדבר עם מישהו על כך שאיש מבוגר ממנה ועשיר כקורח מגלה בה התענינות רבה כל-כך.

תוך זמן קצר, היו שרלוט וכריסטינה לחברות. לאחר שהתחבבה על שרלוט, היתה ההתחבבות על אן קלה יותר. כששבו לגרוס-פוינט השקיעה מאמץ דומה באד-סל הצעיר. הוא היה נער מסורבל שסבל מעודף משקל, אבל כריסטינה סייעה לו לשנות זאת.

כל השמות הנוצצים

גם בוושינגטון היתה כריסטינה נכס. הנרי תמך בלינדון ג'ונסון בהתמודדות לנשיאות ב-1964, והידי-דות ביניהם התחזקה במהלך שנותיו של ג'ונסון בבית הלבן. במסיבה לכבוד הנסיכה מרגרט, שנערכה בבית הלבן ב-1965, גנבה כריסטינה, בשמלה לבנה נטולת כתפיות, עם מחשוף ענק, את ההצגה.

"סנסאציית הערב היתה גברת הנרי פורד השניה" כתב העיתון "פרי פרס", היוצא לאור בדטרויט, "האי-טלקיה הבלונדינית, כה מלאת חיים ופעלתנית, שרית-קה כל גבר שרקד עמה והשאירה רושם רב כל-כך, עד שבערב לאחר מכן הרימו כוס לכבודה, בהיעדרה".

בשנת 1970, היה הנרי גבר בעל השפעה לאומית. אך הוא נחל אכזבה בחייו האישיים: גם כריסטינה, כמו אן לפניה, השתנתה כשקיבלה את התואר הרשמי "גב-רת פורד". כריסטינה לא היתה מרוצה מכך שהנרי עוזב את הבית כל יום בשמונה בבוקר ושב רק בשבע בערב. היא היתה לבדה כל היום, דיברה אנגלית רצו-צה, ולא השתלבה בחיי החברה של גרוס-פוינט. היא החליטה להביא את סביבתה הטבעית לגרוס-פוינט, והפכה את בית משפחת פורד לתחנת מעבר לחוג הסי-לון. כש"האנשים היפים", כפי שכינתה אותם כריסטי-נה, לא יכלו לשהות במישיגן, נסעה היא אליהם. באמ-צע פברואר 1970, נסעה לטיול בן שבועיים במקסיקו-סיטי בעת שביקר שם הנסיך צ'ארלס, ומשם המשיכה הישר לבית הלבן, מלווה בהנרי קיסינג'ר.

תוך זמן קצר הפכו טיוליה התכופים של כריסטינה לשהיות ממושכות, ביקור אצל משפחת המלוכה האנג-לית בחופשת הקיץ שלהם ונסיעות אל חברתה אימלדה מרקוס מהפיליפינים, אותה הכירה כשביקרה עם הנרי ב-71 במנילה. מאוחר יותר באותה שנה, היתה אורחתה של אימלדה בנשף שערך השאה האירני לכבוד יום ההולדת ה-2500 של האימפריה הפרסית, אירוע שעלה 100 מיליון דולר.

חוג הסילון: כריסטינה בחברת אימלדה מרכוס – אז הגברת הראשונה של הפיליפינים.

הזוג הטרי בירח דבש בהרי האלפים.

בנות פורד, אן (במרכז) ושרלוט (משמאל) לסרו לחבב את כריסטינה.

ביקוריהן ההדדיים של אימלדה וכריסטינה נמשכו, ובאחד מהם, סיפר אחד האורחים במנילה כי כריסטינה הביאה עמה מיליון דולר לקניות. נישואיו של הנרי התדרדרו וכריסטינה – אשר ניצלה את פחדו של הנרי משערוריית גרושין – עשתה ככל העולה על רוחה.

המצב הסתבך עוד יותר כאשר התאהב הנרי בקתי רוסו, דוגמנית-לשעבר בת 33, אותה הכיר במסיבה. מה שיכול היה להיות הכרות קצרה, הפך לעניין רציני בגלל העדרויותיה הממושכות של כריסטינה, ובסופו של דבר הפכה הידידות ביניהם לרומן סוער.

ב-1975 הצטרפה אליו קתי לנסיעה עסקית לסן-פרנסיסקו. כששבו למלונם מארוחת ערב בעיר, פנה הנרי לתוך רחוב חד סיטרי, ונעצר על-ידי שוטר. בבדי-קות שיכרות שערכה המשטרה התגלה עודף אלכוהול בדמו. הנרי נעצר ושהה ארבע שעות בכלא, עד שקתי מצאה עורך-דין שבא לשחררו. הידיעה על מעצרו הפ-כה חדשה עולמית, וכריסטינה, שבאותה עת שהתה אצל אימלדה מרקוס, הרפה חברים ועתונאים, בטענה כי קתי היא ידידת המשפחה.

הנרי ידע שכריסטינה מרוצה ממעמדה כאשת פורד וכי לא תירתע משערוריה מבוערת, כדי להמשיך ולש-מור עליו. אך הוא לא התכוון להפסיק להתראות עם קתי, וכריסטינה, שידעה זאת, התחילה לשתות לשכרה, ובנוכחות חברים היתה מעירה הערות נבזיות על פחדיו משערוריה ציבורית.

באמצע שנת 1975, היה הנרי מוכן להתגרש מכריס-טינה, אך היא לא התכוונה להקל עליו את החיים. היא הצהירה פומבית שהיא קשורה רגשית לאחוזת גרוס-פוינט, הציגה עצמה כאשה שהנרי נטש לאחר התלה-בות חולפת, ואמרה כי כל שנותר לה הוא לשוטט בעצבות ב-51 חדרי האחוזה הריקים. באותה עת, המשי-כה בטיוליה התכופים ברחבי העולם. באחד מהם, עת שהתה ברומא, שכר הנרי פורד חברת הובלה שרוקנה את הבית, והעמיד את תכולתו למכירה פומבית. כריס-טינה חזרה כדי להוציא צו מניעה. לאחר שקיבל את אישור בית-המשפט לקיים את המכירה, עתר בבקשת גירושין.

יום המשפט נקבע ל-19 בפברואר, 1980, יום נישו-איהם ה-15. עורכי-הדין של כריסטינה זימנו עובדים מחברת פורד וחברים של קתי לעדות, והעיתונות ציפ-תה לקרב סנסציוני.

הם התאכזבו. בתום ישיבת בוקר שיגרתית, נפגשו עורכי דינם של שני הצדדים והגיעו לפשרה. הנרי הסכים לשלם לכריסטינה 15 מיליון דולר.

שבע שנים אחר-כך, ב-29 בספטמבר 87, נפטר הנרי פורד. כריסטינה עדיין נהנית מהמיליונים. ■

הביאה לדפוס: הדס מנור

רפי יעקבי,
פסיכולוג

בין ידידות

לא ועדת קבלה

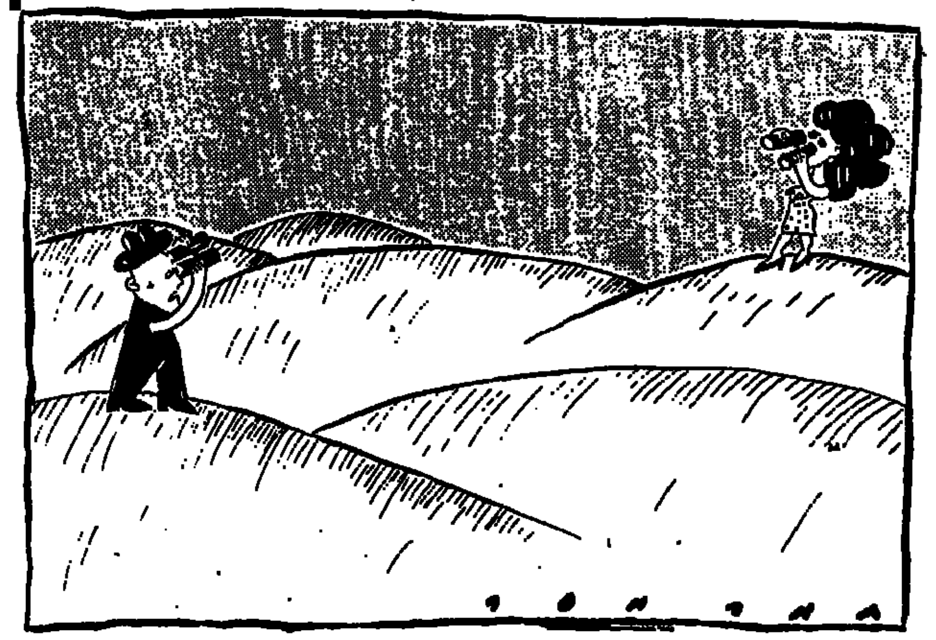

מי שמשקיע את כל חושיו ובעיקר את מוחו, במפגש ובהיכרות, מגלה נופים אחרים וממצה הרבה יותר את ההזדמנות המצויה בידידות. ואילו מי שנשאר תמיד רק על סף המפגש, נשאר עם כלי אבחנה דלים.

עסוק היום בפנויים־פנויות. בניגוד לרגיל אתיחס לאחד המכתבים בהרחבה ואשלב את תגובותי בין השיטין. זאת משום שהכותב דובר בשפת הרווקים ומבטא את דברו בתום לב, וכשהוא סבור שהוא מבטא הגיגים מיוחדים ואינו יודע כמה רבים הדוברים בתום לב כמותו. לא אוכל לוותר על הנסיון, הכמעט בלתי אפשרי, לחלץ מישהו מקורבנות תרבות החשיבה והשפה הזו, הכושלים שוב ושוב בגלל השימוש בכלי מחשבה מגושמים.

"מר רפי יעקבי הנכבד

ברצוני להגיב על מאמרך 'אין עם מי לדבר' בעקבות מכתבי לסנגוך... כינית את דברי שטות מביכה... מי שוסמך לקבוע מהן שטויות במדע כה מסתורי כפסיכולוגיה. עם כל הכבוד לך כפסיכולוג וכעוסק בנפש האדם איני מוכן לקבל דעה של אף אחד בכל נושא שהוא כאמת מוחלטת"...

אין שום דבר מסתורי בפסיכולוגיה. זהו מקצוע ככל מקצוע אחר, שהיכולת נבנית בו מתוך השקעה מרובה, לימוד והתנסות. אני למשל, בור באלקטרוניקה, או אני רואה את המקצוע הזה כמסתורי ואת הטלוויזיה כמעשה כשפים. מאחר ואני יודע את מגבלותי, אוכל להסתייע בדעתו של מומחה לאלקטרוניקה.

"...אני יכול להבטיח שמספר הפנויים/יות שפגשתי ושוחחתי עמם אינו פחות מזה שאתה פגשת, עם יתרון מטוים לזכותי בכך, שעם פנויות לפחות ניסיתי במקרים רבים, והם מגיעים למאות, ליצור קשר שהוא מעבר לקשר של מטפל ומטופל. כאדם נבון ורגיש ביכולתי לגבש דעות ומסקנות מסוימות, שאינן ראויות לזלזול כזה שהפגנת במאמרך..."

אילו היית מצליח ליצור קשר ולא רק מנסה מבלי להצליח, היה אולי כדאי לשמוע מה שיש לך לומר. נסיונו של זה שצפה בבתים רבים, לא שקול למהנדס ולקבלן שבנו בתים רבים. יש לך בוודאי יכולת לא מבוטלת בתחומים אחרים, אך אם אינך מצליח לבנות ידידות למרות שהנך מנסה כבר 20 שנה, יש איזה שהוא ליקוי ביכולת השיפוט והלמידה שלך, אחרת ההתנסות היתה מניבה פרי.

"...שמעתי דעות של כמה פסיכולוגים מכובדים לפני שפרסמתי את מכתבי וכמה מהם הסכימו איתי, שהמשיכה המינית הבסיסית היא מרכיב חשוב בקשר הבין זוגי..."

אכן מרכיב ההנאה המינית חשוב ביותר. וגם אני סבור כי קשה לחיות עם אדם אחר אם אינך מצליח להנות מחברתו, בין השאר, במיטה. מרבית הזוגות למדו להפיק זאת. מי שמצפה שזה יפול אליו מן השמיים ואם במקרה נופלת לידו איזו משיכה סוערת די לו בכך, לרוב אין לו קשר ממושך ומספק.

"...אצטט בשפה בוטה, משפט שאמר לי פסיכולוג ותרפיסט 'גבר שחוזר לבחורה ששלחה אותו מפגישה עם כאב ביצים, קרי "לא נתנה לו", צריך להיות פסיכי..."

משפט מגושם ומכיך שאין כמוהו. החלוקה המיושנת שהאשה מעניקה ונותנת ואילו הגבר מקבל הינה איפנטילית ביותר. כאילו שהיא חייבת לו משהו. מי שכבר יודע להיות חבר, בודאי יודע גם להעניק מעצמו. ומי שעדיין לא בגר חש רק את כאב הביצים ותו־לא, לא מבדיל בין אשה שונאת ללא רסן, שנותנת לו במיטה, ואז אולי רק פסיכי ישוב אליה, לבין אשה שלא יכלה משום מה לשכב איתו. אם היה יודע להיות חבר שלה היה רואה חובה לעצמו לרכך את מעצוריה ולגרותה עד שתפשיר או היה מקבל את אי יכולתה ברגע זה ולא מכביד עליה בצרכיו הדוחפים.

"...או הגענו למסקנה שבנושא יש דעות שונות וחלוקות והבעת דעה כלשהיא אינה מקנה לצד המתנגד לכנות דעה שונה כשטות ולפסוק דעה על מביעה ואני מקווה שגם ממני השכלת. צר לי להגיע למסקנה שמא שחרה לך זו העובדה שמישהו חדר לתחומך והעז להביע דעות שונות מהדעות שלך..."

נו באמת. אתה לא מסמיק משירבוטים פסידו־פסיכולוגיסטיים פשטניים כל כך? כלנו היינו פעם בגיל ההתבגרות והיו לנו דעות דומות לאילו שאתה משמיע. אלא שיש הנתקעים בגיל הזה ולא ממשיכים לגדול.

"...העובדות שציינתי במכתבי על שחצנות ונבזות מצד בחורות ביחס ישיר להופעתן ומידת הביקוש שלהן בשוק, הן פרי הסתכלות בת 20 שנה ואם גם הגזמתי מעט הרי שלא מצאתי במאמרך סתירה לטענתי זו..."

ובכן יש שוק כזה. ואתה פוגש את הנשים שמתאימות לך מאותו מחזור מוחי. והן עושות לך מה שאתה עושה להן. מתבוננות מרחוק שופטות ופוסלות מי שרוצה אותן. רק שאתה חש כיצד הן מחמיצות אותך כי לא טרחו להכירך. אך אינך יודע מאומה על ההחמצה שלך את אלה, שאתה מוצא חן בעיניהן. כלומר אלה שמהוות הזדמנות. אתה הודף את ההזדמנות הזו ומחמיץ אותה.

"...האם ליצור קשרים ונכונות למתן הזדמנות להיכרות הינם 'תרופת פלא' ליצירת קשר עם בן/בת זוג. לפי טענה זו, ואני מקווה שהיא אינה טענתך, כל אחד יכול ליצור קשר עם כל אחת ולהיפך. אך תסכים איתי שעם כל הכבוד והרצון ליצור קשר, לא נוכל להשתחרר מאלמנטים של יופי, משיכה מינית, קסם אישי, תכונות אופי, השכלה ועוד, שהם מדדים לשפוט בני זוג ושאינם מאפשרים יצירת קשר לכל אחד עם כל אחת..."

בית תרושת אנושי

בנסיבות מיוחדות, כמו על אי בודד, כל אחד יכול עם כל אחת. בנסיבות חברתיות רגילות יש הרבה יותר נשים משתוכל להכיר אי פעם. נחוץ לנפות ולצמצם את תשומת ליבך לאחת מהן וללמוד אותה. מרכיב היופי או המשיכה שאתה כה מתרשם ממנו, שייך למיעוט נסיונך. אתה נופל קורבן לעובדה שהחוש הראשון המדווח לנו על נוכחות השני הוא חוש הראיה. וכך לרוב אתה רואה מישהי הרבה לפני שאתה יודע מי היא. למראה העיניים אין כמובן חשיבות מיוחדת באהבה. מי שמשקיע את שאר חושיו ובעיקר את מוחו, במפגש ובהיכרות, מגלה נופים אחרים וממצה הרבה יותר את ההזדמנות המצויה בידידות. ואילו מי שנשאר תמיד רק על סף המפגש, נשאר עם כלי אבחנה דלים.

בוא ונבנה ויכוח הזה. נניח שאתה מוכרח להציב נתוני ברירה ומיון לפני הכרות, מעין ועדת קבלה פרטית. אתה מציב סטנדרטים והמון נשים מוכנות להתמודד על המשרה. אילו כך היה, או בסופו של דבר היתה לך אשה. אך אם אין לך אשה, למה לשוב ולשרגותו?

ולסיום אגע בקיצור בנקודה שעסקנו בה לא פעם. בעשרות השנים שחלפו בטרם נפגשתם צבר כל אחד מכם רשמים והשפעות וסממני תרבות רבים ושונים. שום בית תרושת אנושי לא מיצר עבורך אשה שתתאים לך. כך שאתם כפירוש, לא מתאימים מלכתחילה זה לזו, גם אם נדמה לכם שכן. קשר הינו יצירה מיוחדת מתוך מאמצים שעושים שני אנשים ללמוד זה את זה עד שהם הופכים למומחים בכך. ומן הזוית שלך אתה אמור להתאים עצמך אליה ולא להיפך. אם אתה רוצה לנסות ולהצליח ולו במעט ביחסי רעות. ■

גאז'יר

שמלת שום וחולצת פטריה

האם ידעתם שמחלקו הפנימי של גבעול השום אפשר להפיק חומר שנראה ו"מרגיש" רך ועדין יותר מכל בד משי או סאטן? האם חשבתם אי־פעם שהקרינולינה הכי יפה היא זו העשויה מעלי החבצלת, ושאפשר ללבוש שמלות ערב מפוארות שנעשו מפטריות־יער ושורשי שיחים טרופיים?

אולי קשה להאמין, אבל הבגדים המדהימים בהם לבושות הבובות בצילומי האופנה שלפניכם אכן עשויים מענפים ועלים, פטריות ופרחים, שורשים ושאר חומרי־גלם של אמא טבע.

היוצר בעל ההשראה יוצאת־הדופן הוא צעיר בן 24 בשם וויל, יליד ותושב האי מרטיניק, שמקצועו הרשמי מלונאות ותחביבו וחלומו – אופנה עילית. עד שיגיעו נציגי בית דיור לגלותו ולהחתימו על חוזה שמן, הוא אוסף מכל טוב צמחי האי ומטריותיו, ומעבד אותם בשיטות מיוחדות שהמציא ל"אריגים" קסומים, מהם הוא "תופר" את היצירות שבצילומים. באוספו המרשים יש כיום יותר מ־700 בובות לבושות במיטב מחלצות ה"אמפייר" (התקופה החביבה עליו), כמו גם אופנות מתקופות אחרות, בעיקר סוף המאה הקודמת. מעניין ממה הוא "סורג" סוודרים. ■

שרות "גאמא"

מלון שלמה המלך נתניה
מבצע קיץ מיוחד
לחודש יולי בלבד
3 לילות 4 ימים
145 ש"ח כולל מע"מ
על בסיס לינה וארוחת בוקר.
★ המחיר לאדם בחדר זוגי ★ לא כולל סופי שבוע
לרשות האורחים: בריכת־שחיה,
סאונה, מועדון בריאות, פיאנו בר ופעילויות מגוונות
לפרטים נוספים והזמנות: מלון שלמה המלך נתניה מח' הזמנות
053־338444 או אצל סוכן הנסיעות שלך

חדש חדש חדש חדש
גלילונית
שקית האשפה ריחנית
אפשר לנשום לרווחה
אפשר לנשום לרווחה עם "גלילונית", שקית האשפה הריחנית, עוד מוצר איכות של "אקסטרא־פלסטיק" "גלילונית" - גם חזקה, גם ריחנית. בקיצור, אשפה מבית טוב. "גלילונית" ריחנית בשקית הכתומה (50 x 70)

בקשו את
גלילונית
שקית האשפה הריחנית

הקיץ הגיע – האם גנבים יצליחו לפרוץ אליך ???

SANY – התשובה הישראלית לפריצות לדירות בבתים משותפים

לפי דיווחי חברות הבטוח והמשטרה יש גידול מתמיד בפריצות ה"קטנות" לדירות דרך מרפסות אחוריות (מרפסות מטבח או אמבטיה) ומרפסות סלון. עד היום בעלי דירות בבתים משותפים היו חשופים לפריצות ביום וגם בלילה.

אייסוניק אלקטרוניקה נתנה את התשובה הזולה והיעילה ביותר לחגנת הבית ביום ובלילה – מערכת האזעקה הקומפקטית – SANY. המערכת כוללת בתוכה את הגלאי והסירנה.

הגלאי בעל יכולת לגלות כל נסיון פריצה בשטח גדול מאוד – טווח עד 20 מטר ובזווית כיסוי של 120 מעלות.

מערכת האזעקה קטנה במימדים אך חזקה בעוצמה.

הסירנה עובדת בטונים סופרנים גבוהים ובעוצמה של 105 DMB. המערכת ניידת וקומפקטית ומותקנת מול האזורים המועדים לפריצה.

כפתור במערכת מכוון את רגישות הגילוי וטווח הסריקה.

כמו כן המערכת כוללת את ספק הכח וחיבור לסוללה לגיבוי למקרה של הפסקת חשמל. המערכת מוגנת לחלוטין מפני הפעלות שווא.

ל־SANY יש שני דגמים. האחד, עם הפסקה אוטומטית של הסירנה זמן מה לאחר שהפורץ ברח והשני, עם סירנה ללא הפסקה אוטומטית.

המערכת תוכננה כך שכל אחד יוכל להתקין אותה בקלות ללא שום בעיות.

היא ניתנת להתקנה בבית על ידי שני ברגים בלבד ואין צורך להעביר חוטים.

אייסוניק אלקטרוניקה מספקת את SANY תמורת 138 שקלים גם בדואר.
פרטים בטלפון: 053-698448.

מ.

אליצור נתניה חונך בריכת שחיה נוספת
מרכז קהילתי דתי לנוער, תרבות וספורט

למרכז הספורט אליצור נתניה
בהצלחה
דפוס מרכז החלוצים 17, נתניה, טל' 053־610543

לבריכת אליצור
זר ברכות
לויטקס
יצרני בגדי ים וספורט
בטוב מעולה
בגדי ים לכל המשפחה,
מידות 52-2
לילינבלום 19, תל־אביב,
טל' 03־653977

מרכז אליצור
והוועדה הבינלאומית של
אליצורית השניה
מברכים את
מרכז הספורט אליצור נתניה
לפתיחת בריכת השחיה
עלו והצליחו!
היכונו לפתיחת האליצורית השניה
בבריכת השולטן בירושלים
בי"א באב תשמ"ח
טל' 03־7823929

לבנצי הגדול
שפע ברכות
לרגל הגיוס המוצלח
צוות חנות "הספר"
צרכי משרד, ריהוט משרדי וספרים
רח' ויצמן 9, נתניה, טל' 053־335177

למרכז ספורט אליצור
עלו והצליחו
מסגרית מנעול שמואל
רח' הגורן, אזור התעשיה, נתניה
טלפון: 053-24641

למרכז הספורט אליצור נתניה
שפע ברכות
"בין הדקלים"
מרכז הספורט אליצור, נתניה
רח' רד"ק, של ברציון, טלו 053-336300

אופנה

יהודית חנוך

גלים ונעורים

כמו כל סיפור הצלחה אמריקני – גם הסיפור הזה מגיע ארצה: אופנת־ים. ראש צעיר של גולשים ברוח, גולשים בשמש.

על O.P. שמעתם? אם לא, זה סימן שאתם לא בעניין של ים וגלים, או שכבר שכחתם מה זה להיות צעירים. O.P. זה קיצור של"Pacific Ocean", אופנת ים. לצעירים, סמל של גולשים, מים חול וכיף. עכשיו מוכרים אותם גם בארץ, בחשיפה ראשונה לשמש עם נציגות מקומית של ממלכת הO.P. עם שלושים ושתיים חברות המיוצגות בעשרות מדינות בעולם. בשנה האחרונה גלגלה החברה מחזור עסקים של 340 מיליון דולאר. התחזית שלהם ל1988 זה לטפס ל־400 מיליון דולאר.

כמו בכל סיפורי ההצלחה האמריקנים, הכל התחיל באיש צעיר בשם ג'ים ג'אנקס, שגר בקליפורניה על חוף הים ואהב לגלוש בין הגלים. ג'אנקס לא היה מרוצה מהגלשנים המוכנים והתחיל לעצב גלשנים, אותם מכר מעל גב משאית שהיה מסתובב איתה בין החופים.

זה היה בתחילת שנות השבעים, כשגלישה על הגלים התגלגלה מעיסוק של בודדים ונועזים לספורט מקומי סוחף. תוך זמן קצר החליף ג'אנקס את המשאית בחנות על חוף הים, פיתח אותה לרשת חנויות חוף שהפכו מרכז חברתי לנוער של קליפורניה, הוסיף לגלשנים גם חולצות טריקו עם ציורים של מוטיבים ימיים ומכנסיים. המכנסיים הראשונים היו עשויים מקורדרוי, קצת יותר ארוכים ממכנסיים קצרים רגילים והקישוט היחיד עליהם היה מותג קטן של שתי האותיות.

המכנסיים האלה הם כבר קלאסיקה בעולם הגולשים וג'ים ג'אנקס הוא מולטי מליונר, שמכר את החברה ופרש. נשיאה העכשווי הוא לורנס ד. אורניטז, איש עסקים יהודי, אב לשניים וסב לשלושה. לא ברור אם הוא גולש אבל בטוח שהוא יודע לחוליק טוב בעולם העסקים. בשנתיים שהוא מנהל אותה כבר הספיק להתלבש על "ניו־פורט בלו" לגברים ולנשים, שממשיכים את עסקי הבגדים מעבר לבני־העשרה ומוכרים בגדי־ספורט למי שלבשו את בגדי O.P. כשהיו נוער.

בישראל מייצגת אותם צפי אנגל, שמנהלת את אל. אס. איי. חברת השקעות שהקימה קבוצה של בעלי הון. צפי, 34, נאה ודקיקה, אם לשניים הנראית כנערה, בוגרת הטכניון במגמת תעשייה וניהול, מקרינה סדר ויעילות. על שולחן העבודה שלה יושבים דובי ומיקי מאוס לבושים בגופיות טריקו עם מותג החברה. על הקיר לוח גדול שעליו כתוב תכנון מול ביצוע.

מאז נכנסתי לעסק הזה גיליתי עולם חדש, היא אומרת, פגשתי את תום קורין, אלוף העולם בגלישה, למדתי ש־O.P. זה סגנון

בגדים בראש צעיר. לא רק לקצף של גלים, גם כשיוצאים לבלות בערב, עם צבעים פלורוצנטיים. וציורים עליזים.

חיים. המעצבים לא יושבים במשרדים ממוזגים, הם מסתובבים על החוף, יודעים מה שהנוער אוהב. נותנים חסות לאירועים ספורטיביים שקשורים בספורט מים. אבל בקטע של הניהול הם ייקים, המוצרים עוברים בקורת איכות קפדנית. עשויים מטריקו עבה מהרגיל, עם גימור פנימי של סרט טריקו, שלא יימתחו. לכל פריט יש תווית־זיהוי, נגד זייפנים. כל דגם שמיוצר בארץ נשלח לקליפורניה, לבקורת, מתוייק במשרדי החברה, כהוכחה נגד זייפנים.

מבחר המוצרים שלהם כולל לא רק בגדים, הם יודעים בדיוק מה הנוער אוהב. מייצרים גם משקפי־שמש, תיקים, גרביים, נעליים, כוסות. ארנקים שמצמידים לפרק כף היד ולמתניים, בינתיים לא הכל עדיין פה. מה שיש זה חולצות טריקו עם הדפסים עליזים, בחזית או רק על הגב. מכנסי־גולשים, שיש בהם כל הפרטים הקטנים שחשובים בבגדים של חוף, רצועת וולקרו נצמדת במקום רוכסן. כיס צדידי לכסף שנרכס באותה רצועה נצמדת.

הבגדים מעוצבים כך שיש פרט מקשר בין החלקים השונים. ירוק, ורוד או כתום פלורוסנטי, חוזר בהדפסים. החולצות מתאימות למכנסיים והנעליים לחולצות, רוצים שנקנה לא רק פריט אחד, מתחילים בחולצה וגומרים בהרבה פריטים. זה עשוי להיות אותו סיפור כמו לאסוף את התמונות של חבורת הזבל, רק קצת יותר יקר. חולצות טריקו – 40־50 ש"ח, מכנסי גולשים – 55־60 ש"ח. ■

מדור פרסומי

ברבסול. כל גילוח אמריקה

בשורה טובה למתגלחים.
ברבסול, קצף הגילוח הנמכר ביותר בארה"ב משווק מעתה בישראל.
ברבסול קצף גילוח עשיר ואוורירי ובעל סגולות טיפוח המותאמות לסוגי עור שונים.
הגילוח באמצעותו קל ונעים ומרענן במיוחד.
הודות לתכונותיו זוכה ברבסול לנאמנות הגבוהה ביותר בארה"ב ומיליוני אמריקאים בוחרים בו שנה אחר שנה כקצף הגילוח מס' 1.
4 סוגי קצף ברבסול במיכלים צבעוניים הניתנים בנקל לזיהוי, מאפשרים למתגלח הישראלי להתגלח בהנאה לפי הקצף האמריקאי המתאים בדיוק לעורו.
ברבסול רגולר רגיל – במיכל מפוספס אדום־לבן
ברבסול בריח מנטול לעור שמן – במיכל מפוספס טורקיז־לבן
ברבסול לעור רגיש – במיכל מפוספס בז'־לבן
ברבסול בריח למון־ליים – במיכל מפוספס ירקרק־לבן
קצף גילוח ברבסול משווק בישראל בבלעדית על ידי חברת נורית־בלמון.

קומפוסט המפרץ והגליל המערבי בע"מ

תעשיית קומפוסט לפי שיטת דנו

הקומפוסט הוא זבל אורגני המופק לפי שיטת דנו מפסולת אורגנית ביתית. תהליך הייצור, נמצא במעקב של מרכז וולקני למחקר חקלאי. ושל הפקולטה להנדסה חקלאית בטכניון. תוצאות הבדיקות והרכבי החומר נמסרים לכל דורש. הקומפוסט מכיל את היסודות הדרושים לצמח כמו חנקן, זרחן, אשלגן, ותרן ועוד. בכל זבל אורגני, השפעתו על הגידולים יעילה וארוכת טווח. הקומפוסט מתאים במיוחד לגידולי שדה, מטעים, נוי ומשתלות. ניתן לרכישה ב־3 דרגות ריסוק בהתאם לשימושים.

עכו, ת.ד. 2207, טל: 758631, 761363, מיקוד 24101

מרכז הטיולים של ארץ הגליל (הדרכה במקום)

מלון הצפון

נותר מספר מצומצם של חדרים לחודשים יולי אוגוסט

בחודש יולי רק 90 ש"ח בשני השלושים — המחיר לזוג בחדר על בסיס לינה וארוחת בוקר

בחודש אוגוסט רק 110 ש"ח — המחיר לזוג בחדר על בסיס לינה וארוחת בוקר

אווירה ביתית, בריכה מרווחת, קפיטריה, מועדון דיסקו ובעיקר שרות מכל הלב

לפרטים: מח' הזמנות, 06-944703-7

שני המינים

טוב להיות פנויה

להיות פנויה, לא כל כך שונה מלהיות פנוי.

להיות פנויה באביב ובצידי הדרך והשדות גודש צמחיה ירוקה, כתום חרציות, ריצודים אדומים של פרחי פרג. הריח הזה של האביב, הריח המשגע, המשכר, המנער כל שנה את חדרי הלב, הוא כזרם מעורר מתרדמת החורף. קרני אור, קרני חום מבטיחות – מבטיחות אהבה, קונה... ואיך לאו

באמת ההתחדשות והזרימה יותר מכל, הצורך לחיות זאת עם לב נוסף וזוג עיניים.

זהו... צריך רק לפגוש או להיפגש, ללמוד להכיר, לגעת, לאהוב... כי את מרגישה בשלה ורוצה לפרוח.

ולא משנה עד כמה את מודעת לעצמך, אשה עצמאית, שמחה מעט, יוצרת, מבלה חושבת, קוראת, מטיילת, מתעניינת ונפגשת עם חברים... ומשהו חסר ומורגש החסר...

את רוצה לתפוס את העולם בחושיות האמיתית והיציבה שיש בה אהבה, הערכה, ידידות, משפחה, הנאה, עניין, צחוק, יצירה. שיש בו קשר ויש בו יחד, יש הרבה אמונה ועבודת בניה.

ולמרות שאת רואה זוגות שהבטחות אלה נשתכחו, הודחקו או נשחקו אצלם, יחד היא נקודת מוצא וזינוק ליופי, לעניין למשמעות שיש בכל הפעילות והמראות האחרות.

מרגישה בשלה ורוצה לפרוח – וזה לא קורה לכל אחת... ואז ריק, עצוב ומר. וידידות פנויות שנושקות ל־40 – חלקן עדיין מרגשות מהאביב, וחלקן יודעות שזה עוד אביב־סטאטי במחזור השנים – ועצוב.

להיות פנויה בגיל 25 זה להאמין שאהבה ונישואין הולכים יחד, ממש כמו אצל החברים שלי, אצל החברות שלי. ובגלל נישואיהן להרווית את הבעל כידיד ולקבל אותם כזוג. להאמין כי בבוא הזמן יצטרף אלי בן זוג לחוויה הנהדרת ששמה: הידידים שלי המקיפים אותי ואני אותם – כשאני לבד. והם יודעים עד כמה הוא מפספס אותי ועד כמה המצב מפוספס מבחינתי, כי להם יחד כל כך טוב. נכון, לפעמים מרגישים גלגל חמישי ורוצים להאמין שזה רק זמני... ומתפשרים עם הרגע הנוכחי.

להיות פנויה זו הליכה בדרך עם תיק צפיות. הציפיה מתי זה יקרה גם לי סוף־סוף. לחלום שתחילת קשר יתרחש באוטובוס – בקשר עין מקרי. וגם יוצרת הזדמנויות במפגשים חברתיים.

חברים דואגים, וגם הדודות דואגות להפגיש אותך עם פנויים (ישנה עייפות מצטברת) וכמה אפשר לסרב, ואת שמחה על עוד אפשרות... ופעמים חברים בעבודה לא יודעים עד כמה את רוצה שהם יכירו לך... אולי? פגישות עוורות – "מה כבר יכול להיות". שוב, שני אנשים זרים נפגשים, כל אחד בא עם עצמו.

פעמים יהיה המפגש מרתק, מעניין, משפיל, לא מחייב, בזבוז זמן, מאכזב, לא נעים, מפני שלא כל אדם נועד לחווה, רק בגלל היותם גבר או אשה.

האם אני בררנית? באה עם רשימת דרישות וסדר עדיפויות? כן ולא. ויש אותם דברים שאת לא יכולה להסביר בהגיון. ובסך הכל צריך לתת סיכוי לכל האדם. מה מחבר בין שני המינים, כך שאחד רוצה מאוד בשני ובהדדיות? גיל, השכלה, מראה חיצוני?

נזכרת בטעם האהבה הראשונה וזה היה מזמן, ו"רוצה עוד פעם לטעום את טעם האהבה". והיום יותר מתמיד – ללמוד להכיר, לגעת לאהוב.

לשמחות משפחתיות באה בגפי. "איך זה שאת כל כך נאה, חיננית, מצליחה ועוד לא נשואה"? ובמפגש הפנוי הבא את לא יודעת עד כמה את מדי. – נאה מדי, רזה מדי, חכמה מדי, שתקנית מדי, כנה מדי, רגישה מדי, ספונטאנית מדי...

ועוברים ימים קשים ללא רצון להכיר – תרכובת נפשית של עצלות וחוסר תקווה – ימים בביטול עצמי.

להיות פנויה זה גם ליזום, להתקשר למי שמוצא חן בעיניך, לצאת לסרט או בילוי ולהרגיש טוב מאוד. פעמים מצידו ישנם תירוצים או פשוט העלמות כשהוא לא מעוניין. צריך להתחיל כידידים – כי ידידות היא קשר וכמובן שרוצים יותר מזה – אבל לתת סיכוי...

מעגל קסמים. לפגוש, לראות, לדבר. סיום. וממשיכים הלאה. אומרת לעצמך לא לתת לזה להיפסק – אבל לא תמיד נותר הכוח. ויש תמיד הרצון והחלום המתוק שתבוא אתה ותודיע אני כאן, כי אני רוצה אותך כמו שאת. להיות איתך. "קח אותי כמו שאני כמו שאתה", ו"הדרך יפה, הדרך קשה, ארוכה הדרך".

בשיחות עם חברות תמיד מגיעים לעניין הזה. והשיחות מחזקות אך גם מרוששות (נזכרת איך אני, הייתי זאת – החברה המנחמת, המעודדת המיעצת ביחסים שבינו לבינה – ונשארתי לבד). משנישאה, אבדתי חברה והיא השאירה אותי לבד. אך תמיד זוכרת כי החלוקה לזוגות היא טבעית. והשמחה והקנאה התערבבו להן. היום היא נשואה ומזכירה לי שיש גם קשיים ולא הכל ורוד והיא קצת מתגעגעת לרווקות. ■

ריקי
(השם המלא שמור במערכת)

מתפרת כוכן

...נות את פתיחת העסק החדש

מתפרת ממן מבצעת עבודות:
איטנג ★ שבלונות ★ גזירה ותפירה
מתפרה זו בהנהלת האחים חי ודוד ממן בעלי הנסיון הרב באופנה
רח' קשלה 9 יפו אחרי קולנוע נגה טל. 833267

למתפרת ממן
המשך שיתוף פעולה פורה
אורמי בע"מ
מכונות וציוד לתעשיית ההלבשה
סוכני רימולדי וזינגר בישראל
רח' שוקן 1 ת"א, טל' 5–03-813141

למתפרת ממן
עלו וחזקו
מאחלים מיקי ומוטי
לידן סוכנויות – שיווק אופנה בע"מ
רח' יצחק אלחנן 22 ת"א, טל. 03-658755

למתפרת ממן
המשך
שיתוף פעולה
Ronit
מאחלת: רונית
אופנה לצעירות
יעבץ 5, ת"א,
טל' 664467

למתפרת ממן
אתכם ביד אחת
להצלחה
Versace
תאופנה לגבר
רח' קלישר 42, ת"א, טל. 650188

למתפרת ממן
עלו והצליחו!
מאחל: יורי בן יעקב
יעבץ 5, ת"א, טל. 664467

למתפרת ממן
שאו ברכות חמות
עלו והצליחו
פינק ושות'
הסוכן חנן סובול
עוזיאל 34, בת־ים, טל' 860740

למתפרת ממן
איחולים
לבביים
דוד עמרם

למתפרת ממן
הרבה הרבה הצלחה
ג'קי בינג בע"מ
התבור 35 א', ת"א
טל' 653120, 657521

למתפרת ממן
עלו והצליחו!
ביסיקל
האופנה המובילה
יעבץ 29, ת"א, טל' 656967

אופנת רמי חוגג 5 שנים
אופנה אקסקלוסיבית
לנשים וצעירות ובגדי ערב
אלנבי 70 ת"א, טל. 663673

לאופנת רמי
שאו ברכות חמות לרגל
5 שנות פעילותכם
אופנת פרטייה
מוהליבר 30 ת"א, טל. 655375

לאופנת רמי
המשך שיתוף פעולה פורה והצלחה
מאחלת: אופנת לירוצ'י
רחוב מוהליבר 39, תל־אביב
טל' 03-653877

לאופנת רמי
עלו והצליחו
Liver
ליור יצרני אופנה בע"מ
קלישר 28, תל־אביב, טל' 667314

לאופנת רמי
אתכם לאורך כל הדרך
רח' הרצל 7 ת"א
טל. 657068 / 655479

סופר חוט:
חוגג עשור
ופתיחת חנות מפעל
■ סטנות תצוגה לחנויות ■ מערכות מודולריות לאיחסון ■ צעד ועגלות לסופרמרקטים ■ סטנדים לסוגיהם ■ רשתות לתנורי חימום ואפיה

לסופר־חוט בע"מ
המשך שגשוג ועלייה
חברת המחבר והמקשר
הסגר 3, בת־ים, טל' 6618477

לסופר חוט בע"מ
עלו והצליחו
קריסטל - רנקר
רב־יעד בע"מ
יצרני תנורי בשול וכיריים עם מבערי "פלאש"

לסופר חוט בע"מ
שגשוג והצלחה
ב. קוטנר ובניו
ייצור ארגזי קירור וחדרי קירור
רח' ריבל 3 ת"א, טל. 03-377290

לסופר חוט בע"מ
מיטב הברכות והאיחולים
אברהם גולדשטיין
ייצור מקררים מסחריים
רח' מסילת ישרים 78 ת"א, טל. 03-384968

לסופר חוט בע"מ
המשך שיתוף פעולה
פלסטימט ציפויים פלסטיים על מתכות
אבולעפיה 30 ת"א, טל' 823993

אופנת 82
חוגג 8 שנים לבעלות חדשה

הפקת שיח תקשורת – טל': 03-379040-2-3

ליגאל, אופנת 82
המשך שגשוג ועליה
חשמו אופנה
רמבם 13 קומה ב' ת"א
טל. 655546

לאופנת 82
המשך שיתוף פעולה
מרטין
MARTIN אופנת
נחלת בנימין 18, ת"א, טל' 650157

לאופנת 82
אתכם ביד אחת להצלחה
יצרני אופנה
מוהליבר 34, ת"א
טל' 654894
בוניטה BONITA

לאופנת 82
המשך שיתוף פעולה
ג'יז GIZ
אופנת ג'יז
העליה 54 ת"א, טל. 832147

גידול צמחי בית והטיפול בהם
מאת: דוד לונגמן
ספר שכולל בתוכו פרטים מלאים על דרך הטיפול בצמחי בית, ההיסטוריה של הצמח ותיאורו. בלווית איורי הדרכה וצלומים מרהיבים.
להשיג בחנויות ובספריות מעריב:
ת"א, דרך פ"ת 72 א',
טל' 03-332211
חיפה, בן־יהודה 29, טל' 04-523689
באר־שבע, קק"ל 90, טל' 057-74850
ספרית מעריב

אותו דבר אבל להיפך

(המשך מעמוד 15)

ומתיש ואחר־כך נרגעות. היא היתה ממשיכה כאילו כלום, אבל אני לא חזרתי לעצמי מהר כל־כך. היא היתה מטיחה בי: 'את אמא אגואיסטית. את חושבת רק על עצמך, הרי אהבת את אבא, התחתנת איתו אז איך את לא אוהבת אותו יותר'?

"אמרתי: נכון. אני אגואיסטית. אני אוהבת אותך וגם חושבת על עצמי. יש דברים שנגמרים, מה אפשר לעשות? גם לך היה חבר בכיתה, שאהבת, ועכשיו את כבר לא אוהבת...

"מאיה השיבה: 'היית צריכה לדעת את זה מראש'...

"אביב, היה, ועדיין, סגור יותר. הוא לא נוטה לדבר על הדברים. כשהוא בא אלי לוקח זמן עד שאני מצליחה להפשיר את ההתנגדות שלו וליצור איתו קשר, בכל פעם מחדש. נראה לי שהוא מזדהה יותר עם אביו, עוצר בתוכו זעם. ועם זה לא שאלו הילדים: 'למה השארת אותנו עם אבא?' גם להם זה כנראה, היה טבעי". בפנים, אף פעם לא אמרו לה החברים "איך עשית דבר כזה"?

מצד החברים של בעלה, היא יודעת שהוצמדה לה אז סטיגמה של "אמא רעה". היא הבינה וקיבלה את זה בטבעיות. במשפחתה היה צער על כל המהלך, אבל היתה פתיחות לעובדה שהיא משאירה את הילדים בבית.

היום כשהיא פוגשת את החברים מאז, הם מתייחסים בנעימות, לדבריה, הכל עבר. אנשים גם עושים ספקולציות של עצמם, ומכניסים את עצמם לענין, היא מסבירה.

לרותה ובעלה לא היתה דירה משלהם, גם הוריה של רותה גרו תמיד בשכירות. שנה אחרי גרושיה, רכשה דירה והיום זהו ביתה־מבצרה. "מכאן אצא רק לבית אבות" היא אומרת. זו תחושה נהדרת של יציבות וקביעות. גם לילדים יש חדר משלהם עם ציוד ומשחקים, ונראה לי שהם קולטים את ההרגשה הטובה שלי ודי גאים בעובדה, אבל הבית שלהם תמיד נשאר אצל אבא". לדעתה זה חשוב. שלא יווצר בלבול נוסח "שני בתים".

כשהיא מעיפה מבט קצר לאחור, מוצאת רותה מבנה מוגדר ומאורגן של הנפשות הפועלות בסיפור.

אבי ילדיה התחתן שוב. אביב ומאיה, היא מציינת בהרגשה יתרה, מקיימים מערכת יחסים מצוינת עם אשתו. "לא יכולתי לאחל להם אשה טובה ממנה. כשנפרדנו ידעתי שבעלי ינשא שוב. זה הקל עלי את תחושת הנטישה. ידעתי שיהיה תחליף טוב ממני למסגרת הזו". היא עצמה מצאה את מה שביקשה. "לא פוחדת שישפטו אותי אם התגברתי או לא. אלה העובדות ואני מקבלת אותן. לא מסתירה את החולשות שלי. עם הילדים אני מדברת כמה שאפשר, גמיר פתוח וישר, הם יודעים שגם אם אני אמא שלהם ואת לא אומרת שאני תמיד צודקת.

"עם רגשות האשם המסוימים שעדיין קיימים, אני מנהלת דיאלוג קבוע. שולטת בהם. לא מטייחת, לא מטילה את זה על הילדים. אני חושבת שבעתיד המצב הזה יהיה כל כך מקובל עד שלא יהיה בזה ענין לכתבה בעיתון"...

זוהר בן־אשר, 42, פרופ' למדעי ההתנהגות. מרצה בסמינר הקיבוצים. גרוש שמונה שנים. שנה וחצי הוא מגדל את הילה, בת 15 וחצי, ואמיר בן 20. עד שעברו הילדים להתגורר איתו התחלק בהורות עם אמם.

"בגיל אחת־עשרה בערך, דיברה הילה על הרצון שלה לעבור אלי. היא הסבירה שטוב לה ונוח לה יותר להיות אצלי. אני לא נכנסתי לפרטים מדוייקים למה רצתה בזה. זה נראה לי הדבר ההגיוני ביותר שיכול להיות. באותה תקופה עמדה אמה לנסוע לפאריס, לתקופה של שנתיים. סיכמנו שהילה תצטרף אליה ואחר כך תעבור אלי. גם אמיר ביקש לעבור, וכך נוצר מצב ששניהם באו לגור איתי. היה ברור לי שאני משמש להם רפוס חקי. וזה כמובן החמיא, אבל לא במישור הרציונלי. זה מצב אמביוולנטי שהוא גם מכשלה. אחרי הכל ההשפעה שלי עליהם היתה, כנראה, מהותית גם כשלא גרו איתי".

אלה היו נתוני הפתיחה. זוהר, בעל הופעה ספורטיבית, קל לשון, משחרר בפתיחות מבוקרת את העובדות. הוא מתאר תמונה טבעית, ללא קשיים מיוחדים. את השנויים שעשה בחייו, והם לדבריו מעטים, בעקבות הצטרפות הילדים, קיבל ברצון ובשמחה.

כך התאים את דירת הרווקים שלו למגורי שלושה, אבל עם זאת לא ראה צורך לשנות את רפוסי ההתנהגות שלו "רק בגלל שהילדים נמצאים".

הגישה הבסיסית לדבריו, היא לדבר על הדברים. לפתוח, לגלות, לשים על השולחן. יש דיאלוג רצוף שפרושו הבנה הדדית. הוא מעיד על עצמו כקשוב ומגיב, והקומוניקציה הזו, הוא משער, עזרה לילדים.

"זה נכון שאין משהו שנקרא 'אינסטינקט של הורה', זהו צו תרבותי שהרבה הורים לא מסכינים איתו. מה שנחשב בעיני זהו העיבור המנטלי, התיפקורי של ההורה במסגרת הזו. המודל המשפחתי המסורתי הוא רק אחת האפשרויות. במקרה שלי יש גרעין קבוע של חברים קרובים שהם בהחלט תחליף למשפחה ולתא קבוע.

"הכלל שלי מתחילת חיינו המשותפים היה: כולנו גרים במקום הזה וזה מחייב את כולנו. כך שומרים על בית נקי ומסודר ללא אחריות קבועה מראש. כל אחד רואה ועושה על פי הצורך. פעם בשבוע מנקים את הבית, או שני הילדים יחד, או אני עם אחד מהם".

בנושא הבישול אין רוטינה. זוהר מסביר שבבית הוריו שלטה "הגישה הפולנית" המחייבת ארוחות קבועות, תזונה קצובה ומדודה. אצלו, החליט, גמישות ונינוחות יהיו מילות מפתח. "לא אוכלים בשר בבית, מתוך בחירה. אוכלים יותר ירקות ופירות. קורה לפעמים שהמקרר ריק, אז לא עושים מזה דרמה, אוכלים סנדוויץ עם משהו... אין ארוחות מסודרות. בא לי – אני עושה פשטידה או קיש, אופה עוגה, או מבשל מרק. תמיד יש ממה להכין אוכל, אבל לא תמיד הוא מוכן".

קניות הוא עורך פעם בשבוע, בלילה. הענין כולו לא מעסיק אותו יותר מדי והילדים, לדבריו, לא סובלים מחסר תזונתי. אם מישהו מהם רוטן ש"אין לו מה לאכול בבית" הוא עונה: תכין בעצמך.

ואם הכל נשמע טוב מדי, חלק מדי, אז יש גם ריבים, הוא אומר. "אם הילה לא עמדה בהתחייבות שלה, או שההתנהגות של אמיר לא נראית לי, אני כועס והם עונים ומגיבים. לא צורחים, לא שוברים צלחות, מרברים. הדברים לא נעשים מצידי במישור מניפולטיבי. הם אנשים קרובים וחשובים לי ולכן ישנה הידברות. אין זה אומר שאני לא יוצר השפעה ועומד בתוקף על דברים כשצריך".

לקראת הצטרפותה של הילה הוא שוחח עם כמה מחבריו על בעיות אפשריות. "אדיפוס שמדיפוס" כהגדרתו. "היה לי חשש אמיתי ממה שיקרה, בכל זאת מדובר בילדה מתבגרת וידעתי שאני לא מסוגל לראות את כל ההיבטים בכוחות עצמי. הגעתי למסקנה שכשיש פתיחות ואפשר לדבר בחופשיות על כל דבר, גם המצבים הרגישים יותר, מסתדרים.

"כשיש לי צורך בפרטיות, או כשאני צריך להעדר מן הבית, אני נעזר בחברים. הם עוברים להיות כאן לילה, או הילה עוברת אליהם. אני, או הילדים, סוגרים דלת ומארחים את מי שבא להם".

זוהר מציין כי אם יראו הילדים את ביתו כביתם גם כשיפרחו וילכו לדרכם, זה יהיה בעיניו ההישג העיקרי.■

הרדמה מקומית בלבד, אחר־כך קמים והולכים.

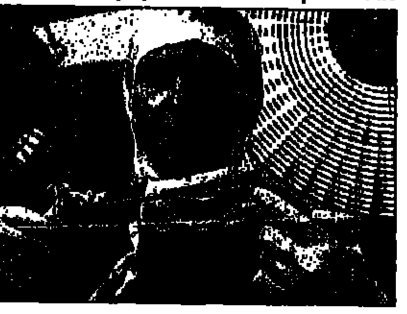

חדשות מהגב

קל לביצוע, מהיר ובעיקר מרשים, כזה הוא הניתוח החדשני, האמור לפטור כמה מאיתנו מאותה מכה שאינה כתובה בתורה – כאבי־גב כרוניים. אבל עוד אין מה לקפוץ משמחה, מדובר רק באותם כאבים הנובעים משבר, סדק או בקע באחת החוליות. "דיסקטומיה" (discectomy) הוא שמה של שיטת הטיפול החדשה שיכולה לעזור במקרים מסויימים של מותנת (לומבאגו) ונשית (סיאטיקה), שיטה כמו־עתידנית שכבר פועלת בצרפת של היום.

מיליוני בני אדם בעולם סובלים מכאבי גב, ואצל רבים מהם, בעיקר אלה הנוהגים בקביעות להרים ולשאת משאות כבדים, נוצר בחוליות במשך הזמן בקע, שבר או סדק, הגורם לכאבים מתמשכים. לרוב מדובר בכאבים ש"אפשר לחיות" איתם, אבל מי רוצה לחיות תוך סבל כרוני? רבים מהנפגעים הם רק בשנות הארבעים שלהם, ואין שום סיבה הגיונית ש"יחיו עם הכאב" אם אמנם המציאה הרפואה שיטה פשוטה וקלה יחסית להיפטר ממנו?

ובכן, השיטה כבר קיימת, ונבדקת בעת ובעונה אחת בכמה מרכזים רפואיים בעולם. הרעיון המקורי "נולד" ביפן עוד ב־1975 במוחו של פרופסור הזיקאטה מטוקיו, אבל הפיתוח המעשי הושלם מבחינה טכנית רק בשנה האחרונה, בבית־החולים הפאריסי "פיטייה סאל־פטרייר".

מדובר בניתוח שנעשה בהרדמה מקומית בלבד וכמעט מיד לאחריו יכול המציינט לקום משולחן הניתוחים ואפילו להשתחרר מבית־החולים. החדירה אל עמוד השידרה נעשית בעזרת מלקחיים מיניאטוריים מקום השבר בחולייה הפגועה מאותר בעזרת מגבר־אור ומערכת מצלמות טלוויזיה ווידיאו. המלקחיים חותכות ומסלקות בדיוק מירבי אך ורק את החלק הפגוע בחוליה, שמשקלו עשוי להגיע לכ־3 גרם.

יתרון השיטה החדשה הוא בעיקר בכך שהיא מסלקת את הצורך שהיה עד כה בטיפול במקרים הללו – לפתוח חתך גדול בגב החולה, שאחר־כך גם הצריך תפרים מרובים. עתה די בדקירונת מיניאטורית בצד אחד של הגב, והעניין מסודר. בשיטה זו אין נוגעים לא בשכבות השרירים ולא בשורשי העצבים. היא הרבה פחות "פולשנית" הרבה פחות מסוכנת מניתוח קונבנציונלי, על־אף היותה מורכבת ועדינה יותר.

חולים הסובלים מבעיות גב – יש תקווה ■

שחמט

שאול הון

אישית לוחצת

בסגנונו החריף מהלך קספרוב על חבל דק, לעתים בסכנת הפסד, כבמשחקו נגד קרפוב באמסטרדם. אולם בכך הוא דוחק את יריביו לשגיאות של לחץ זמן. אפילו אמן ההגנה קרפוב הפסיד בזמן, משום שבסבך התחבולות עבר על זמנו ל-40 המסעים. כך נלחץ באו־תה תחרות גם ון-דר-ויל, שהובס בקרב חריף, והריהו לפניכם.

קספרוב — ון-דר-ויל

1. ר4 פ-ו6, 2. ג4 ה6, 3. פ-ו3 ב6, 4. א3 ר-א6, 5. מה-ג2 ר-ב7 (לא איבוד טמפו, מה-ג2 מונע מהלבן ד5), 6. פ-ג3 ג5, 7. ה4 גור4, 8. פ:ד4 ר-ג5, 9. פ-ב3 פ-ג6, 10. ר-ו5 א6, 11. 0-0-0 (ללבן יתרון המרחב ושליטה במרכז) מה-ג7, 12. מ-ב1 0-0-0 (מוטב ר-ה7, 13. ו4 פ-ו4), 13. מה-ד2! (מונע מהשחור השתחררות ע"י ד5) ד6, 14. ו3 ח6, 15. ר-ו4 פ-ה5, 16. ח4 מ-ב8 (לא ד5 בגלל 17. הד הד, 18. מה-ה1 צח-ה8, 19. גוד פ:ד5, 20. פ:פ צ:פ, 21. צ:צ ר:צ, 22. ר:א6+ עם מה-ג3), 17. ח5 (נבלם אגף המלך) צ-ד7, 18. צ-ג1! צ-ג8, 19. ר-ה2 מ-א7, 20. צח-ד1 צ7-ד8, 21. ו4 פ-ו8, 22. ר-ז3 פ-ח7, 23. ו4 פ5-ג6, 24. ר-ו3 צ-ב8, 25. ר-ח4! (הכנה להקרבה באגף השני) צ-ר7, 26. פ-ב5+! אוס, 27. ג:ב5 פ-א5 (או פ-ד8, 28. פוג5 בופ, 29. צ:ג5! ואסור מה:ג5 בגלל מה-א5+, ולכן ד:צ ואז 30. מה:ד7 ושחור מתמוטט), 28. פ:פ ב:פ, 29. צ:ג5! ר:צ, 30. מה:צ מה:ו4, 31. צ-ה6! (מאיים צ-א6x) שחור נכנע, על צ-ג8 יבוא 32. ר:ה7 מה:צ, 33. צ-א6+ מ-ב8, 34. ר-ד6+.

★ **וריאנטים:** הופיעה חוברת מס' 2 של הפרובלמ־איס ובה חומר מגוון מהארץ וחו"ל, יצירות מחברים מישראל וחו"ל ועוד. ביום ג' הקרוב, בשעה 16.00, ייערך במועדון ביכורי העתים בת"א המפגש החצי-שנ־תי של הפרובלמאים.

★ **עין החורש:** באליפות הקבוצתית להתיישבות העובדת הגיעו יותר בבית א' (כיתות א-ו) - געש, רמת יוחנן, בית זרע ועין החורש א', כ"א 15 מ-20. בית ב' (כיתות ז-יב) - קיבוץ שובל 17.5.

★ **יוגוסלביה:** צעיר רבי האמנים במדינה, איוואן סוקולוב, ניצח כאן בתחרות בי"ל גדולה - 12 מ-17. אחריו ג'וריץ 11.5, צבאלו 11.

★ **פתח תקוה:** בסימן 40 שנות המדינה ו-110 שנים ל"אם המושבות" יתחיל ביום ב' הקרוב "שח קיץ" לנוער (גילאי 18-6) בבית גטע (נורדוי 12). האירועים כוללים אליפות במשחק מהיר (20 דקות לאיש), אלי־פות בזק (5 דקות לאיש), משחק סימולטני ועוד. ההר־רשמה: רון הרסי, טל' 9225588, או במועדון (טל' 917700).

★ **תל אביב:** ביום ב' הקרוב ב-18.00 תתחיל באו־ניברסיטה האליפות ע"ש יעקב בלשן, בבנין הפקולטה למשפטים. ההרשמה במקום.

סיום מס' 138

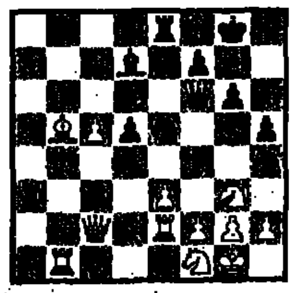

בליגה הגרמנית, הכניע סמסקי (בשחור) את יריבו בתחבולה נאה. איך?

[illegible]

בולים

אליעזר בן

400 שנה לפלישת הארמדה הספרדית לאנגליה

המלך הספרדי פיליפ השני החליט להילחם באנגליה, בעת כהונתה של אליזבט כמלכת אנג־ליה, וב־19 ביולי 1588 פתח בהתקפה עם "הארמדה הבלתי מנוצחת על חופי אנגליה, מבצריה ואייה", או־לם בסופו של הקרב, היכו האנגלים את הספרדים והש־מידו את הצי הספרדי.

חמישה בולים שיונפקו בבריטניה ב־19 ביולי, בערך של 18 פני כל אחד, מציגים את שלבי קרבות הארמדה הספרדית. אגב - מלחמת ספרד־אנגליה נמשכה עד לחתימת הסכם שלום ב־1604 - שנה אחרי מותה של אליזבט שהיתה שנואת נפשו של פיליפ השני. הסדרה נקראת "הררמה בים".

השוטר לעזרת האזרח

בפורמוזה הונפקו עתה שני בולים בערך של 3 ו־12 ד'. הם מוקדשים ל"יום השוטר", ומציגים שוטרים ושוטרות בפעולות שונות, לעזרת הצבור ולהצלת ילד־דים.

פעילות ספורטיבית למען הבריאות

שה בולי או"ם חדשים, הוקדשו לנושא "הבריאות בספורט", והם מציגים ציורי ספורט מסוגננים בצבעים רבגווניים: כדורגל (1/2 פרנק), שחיה (1.40 פרנק), אופניים (23 סנט), מרתון (38 סנט), סקי (6 שילינג) וטניס (8 שילינג). הבולים צוירו בידי רוי גוימן מארצות הברית. הצייר רוברט שטיין מארה"ב צייר את גלוית הדואר המכילה צילומים של ששת הבולים.

הבולים הודפסו בבית דפוס ממשלתי ביפן.

הוותיקן חוגג 1000 שנה לנוצרות ברוסיה

הגלאסנוסט בברית המועצות מאפשר קיום חגיגות ברחבי המדינה לציון "1000 שנה לנוצרות ברו־סיה". לאירוע זה הונפקו עתה בוותיקן שלושה בולים בערך של 450, 650 ו־2500 לירטות, המציגים את הנ־סיך ולדימיר הגדול, הקתדרלה של קייב ומריה בקת־דרלה.

ולדימיר, שהיה הנסיך של קייב, הפך את הנוצרות ב־988 לדת המדינה, והכנסיה הכתירה אותו כקדוש.

ציור מודרני בהולנד

ביולי יונפקו בהולנד שלושה בולים, בערך של 55, 65 ו־75 סנט, המציגים שלושה ציורים של חברי קבוצת "קוברה" (תנועה בינלאומית בציור שנוסדה בפאריס ב־1948). אפל, קורנייל וקונסטנט מציגים חר־ות בית ואת סמל התנועה - נחש. "קוברה" הוא השם המקוצר של קופנהאגן, בריסל ואמסטרדם, שם מתרו־זים רובם של 50 ציירים הפעילים בתנועה.

ברידג'

אדריאן שוורץ

הסיכוי הטוב ביותר

השנה ייפגשו הנבחרות הלאומיות של ארצות רבות באולימפיאדת ונציה. התחרויות לבחירת הנבחרות נסתיימו ברוב ארצות אירופה. היו הפתעות רבות מבעבר בבחירה ורבים מאלופי העבר אינם נמנים הפעם עם הנבחרות הלאומיות של ארצותיהם. המשחק שלהלן לקוח מן התחרות בצרפת.

	צפון	
	♠J 6 4 ♥A 3 2 ♦Q 10 7 6 5 ♣K 6	
מזרח ♠K 10 5 ♥Q 9 5 ♦A K 9 8 ♣Q 10 4		**מערב** ♠9 ♥K J 10 8 7 4 ♦7 2 ♣J 9 7 5
	דרום ♠A Q 8 7 3 2 ♥6 ♦J 3 ♣A 8 3 2	

צפון - דרום פגיעים, מחלק מזרח

מזרח	צפון	מערב	דרום
1 דיאמונד	--	--	--
4 הארט	3 ספייד	3 הארט	1 ספייד
פאס	פאס	פאס	4 ספייד

ההכרזה טבעית אך ה-3 הארט של מערב שונה מהמקובל ומראה יד חלשה. החוזה הסופי טוב בעיקר בזכות העובדה, שכמעט בטוח שהמלך ספייד נמצא בידי מזרח ולעקיפה סיכוי טוב.

היציאה היתה ב-4 דיאמונד. מזרח לקח במלך והמשיך באלוף ואחר־כך המשיך בדיאמונד נוסף. הכרוז בחר במה שנראה כסיכוי הטוב ביותר בשבילו הוא טרף ב-8 ספייד שבידו. לו הספייד הבודד בידי מערב היה 5, היה הכרוז מצליח בחישובו. אך בידי מערב נמצאת ה-9. מערב טרף איפוא מעל לברוז והמשיך במלך הארט. עכשיו לקח הכרוז באלוף ושיחק את הנסיך ספייד לעקיפה. מזרח "כיסה" במלך, דרום לקח באלוף ומערב השליך הארט וגילה על־ידי כך את חלוקת השליטים. הכרוז שיחק אפוא קלאב אל המלך ומלכה דיאמונד מהדומם, שעליה השליך קלאב נמוך מידו. עכשיו תורו של האלוף קלאב ואחריו קלאב נמוך, שאותו טרף בדומם. הכרוז המשיך בספייד וביצע עקיפה על ה-10 של מזרח וזכה בידו ב-7. הוא משך את המלכה ספייד בשלב זה ועלה בידיו לבצע את החוזה.

עוף טנא — מפעלי בשר בע"מ ★ חוגגים 15 שנים ★

אזור התעשיה חדרה, טל' 06-331054

"עוף טנא" - מפעלי בשר בע"מ, הינה משחטה תעשייתית באזור התעשיה חדרה, בבעלותם המשותפת של "טנא" אגודה שיתופית מרכזית לשיווק תוצרת חקלאית, כפרים ואגודות חקלאיות. המשחטה מופעלים קווי ייצור אוטומטיים על פי טכנולוגיות הייצור המודרניות אשר מבטיחים את איכות המוצרים.

המשחטה עומדת תחת פיקוח וטרינרי (מס' רשיון 006). המשחטה מעבדת ומשווקת עופות וחלקי עוף קפואים וטריים כמו כן מתמחה בייצור פטימים ותלי הודו, כשרות מיוחדים עבור קהילות חרדיות שונות.

מערכת השיווק בבעלותה של המשחטה מפיצה את המוצרים בצי משאיות קירור לכל חלקי הארץ.

בין לקוחותיה נמנים רשתות השיווק, משרד הבטחון, סיטונאי בשר ואטליזים.

תכניות הפיתוח לעתיד: הגדלת נפח הקירור והקמת מפעל לעיבוד מוצרים חדשים.

"לעוף טנא"
המשך שתוף פעולה פורה לשנים ארוכות
בשרי יונ'ס
דרך השדות 47, כפר שמריהו
טלפון: 052-70785

"השומר הנוטר" בע"מ
חברה קבלנית לשרותי שמירה וצוות השומרים במפעל
מברכים את "עוף טנא" מפעלי בשר בע"מ
במלאת 15 שנים לפועלם
"כה לחי"

ל"עוף טנא"
המשך שתוף פעולה פורה
משה וצוות העובדים
ב. פורמן בע"מ
ניוב, שאיבה ואחזקה
הגבורים 80, חדרה
טלפון: 06-3233916, 06-322529

ל"עוף טנא"
מיטב הברכות והאיחולים
צנקור עבודות מתכת
החותקים 15, קריית חיים
טלפון: 04-731342

ל"עוף טנא"
המשך שתוף פעולה פורה
פוליאורטן בע"מ
מפעלי ישראל לבידוד בע"מ
ת.ד. 1606, חיפה, טל' 04-740186

ל"עוף טנא"
המשך שתוף פעולה פורה
ברנט עקיבא
ייצור וייצוא מוצרי בשר עוף והודו
התקוה 5, רחובות, טלפון: 08-491649

ל"עוף טנא"
אתכם לאורך כל הדרך
דפוס אקספרס חדרה
רוטשילד 64, חדרה
טלפון: 06-322043, 06-325113

ל"עוף טנא"
כה לחיו
תעשיות גוברו"ר בע"מ
יצרני מגשיות מפוליסטירן מוקצף, לשימוש חד פעמי
מרכז אזורי מבואות חרמון, טל' 06-944010

ל"עוף טנא"
זר ברכות
מוסך מטיילי חדרה בע"מ
תקוני משאיות ויול ואוטובוסים
שמעוני 10, חדרה, טל. 06-330328, 06-330840

ל"עוף טנא"
שגשוג והצלחה
צמיגי הרמן חדרה
סוכנות לצמיגי אליאנס ושמשון
צומת המשטרה, חדרה
טלפון: 063-31570

ל"עוף טנא"
איחולים לבביים
סלי־קף
סיטונאי בשר קפוא
המלאכה 7, כפר סבא, טלפון: 052-33218

ל"עוף טנא"
צרור ברכות
תעשיות ינה בע"מ
מפעל אריזות הפלסטיק רמלה
טלפון: 08-221949

ל"עוף טנא"
מיטב הברכות והאיחולים
ישראל ויאיר שולביץ בע"מ (מוסד ב־1942)
יצרני בגדי עבודה ומדים
דרך יפו 44, תל־אביב, טלפון: 829592, 826005

ל"עוף טנא"
איחולי הצלחה
גנע סחר מזון בע"מ
הלהב 4, אזור התעשיה, חולון
טלפון: 03-808052

ל"עוף טנא"
שפע ברכות ואיחולים
פי. וי. רן
קבוץ נערן, טלפון: 02-941755

ל"עוף טנא"
מיטב הברכות והאיחולים
בקטוכם-עמגל בע"מ
חבנים 57, נס ציונה, טל. 08-401440

ל"עוף טנא"
צרור ברכות
אגודת השוחטים ת"א-יפו
יהודה הלוי 57, תל־אביב
טלפון: 03-615826, 03-621011

ל"עוף טנא"
שפע ברכות
גברה עאדל
אטליז כפר טייבה
כפר טייבה, טלפון: 052-65193

ל"עוף טנא"
מיטב הברכות
מכון פסדים העמק
מגדל העמק
טלפון: 06-543602

ל"עוף טנא"
ברכות לבביות ליום חגכם
עוף חיפה בע"מ
ת.ד. 310, חיפה, טל. 04-660015

ל"עוף טנא"
שפע ברכות
טבזון בע"מ
רח' דוד שמעוני, חדרה, טל' 06-331145, 06-330417

ל"עוף טנא"
המשך הצלחה ושגשוג
כלבו בן שבת
תובל 16, רמת־גן
טלפון: 03-7510580

ל"עוף טנא"
המשך שגשוג והצלחה
שמוליק תעשיות בשר
המשביר 6, אזור התעשיה, חולון
טלפון: 03-5560557/8

ל"עוף טנא"
עלו והצליחו!
עוף הגליל
אזור תעשיה, קרית שמונה
טלפון: 06-944270

ל"עוף טנא"
המשך שגשוג והצלחה
כימתר שווק והפצת כימיקלים בע"מ
שער הנמים 14, נתניה, טל. 053-615440

ל"עוף טנא"
ברכות לבביות
תמ"ז תעשיות מזון בע"מ
הרב הרצוג 1/8, לוד
טלפון: 08-228973

ל"עוף טנא"
צרור ברכות
נדב אשר
בניה ושיפוצים
הרצל 96 חדרה טל. 06-339890

ל"עוף טנא"
עלו והצליחו!
בשרי בע"מ
פנקס 33, תל־אביב
טלפון: 03-441421

ל"עוף טנא"
ברכות חמות
דהאן יהונתן
הובלות בע"מ
הרצל 31, זכרון יעקב, טלפון: 06-399221

ל"עוף טנא"
מיטב ברכותינו
מדבקות בע"מ
חברה לייצור מדבקות
העבודה 26, בת־ים, טל. 03-5517099

ל"עוף טנא"
מיטב הברכות
היפר אבוחדרה
בני איברהים אבוחדרה
סוכנים של תנובה
נצרת 720/32, טלפון: 06-559008, 06-554782

עיצוב והפקה: סיוון פרסומאים בע"מ טל: 03-371057

אורית הראל

מאורסת או לא מאורסת, זאת השאלה

אומרים שאליזבט טיילור מאורסת לאיל העיתונות והמו"לות האמריקני, מלקולם פורבס. הוא מכחיש והיא מכחישה. אז היא שמכחישה, הגיעה לפסטיבאל בדורים פורחים בארמון של ההוא שמכחיש ליד העיר נורמנדי בצרפת. טיילור שלא מתחתנת הגיעה במטוסו הפרטי של זה שאיתו היא אינה מתחתנת. פורבס, שלא מתחתן איתה, בא לשדה התעופה, לקבל את פניה של זו שהוא אינו נושא לאשה. סתם, סתם.

אליזבט טיילור ופורבס (משמאל).

שיא חדש לחפצי חן אמריקניים שנוצרו במאה ה־20. שיא מחירים, כמובן. 704 אלף דולר השיג בית המכירות הפומביות כריסטי'ס, בעבור מנורה שתיכנן האדריכל **פרנק לויד רייט** ב־1903, לבית סחר מפורסם שתיכנן בשיקאגו. לדבר הזה, שעשוי מזכוכית וברונזה, יש צורה של פגודה. לא נמסר מי שילם וקנה.

גיבור גדול, הנסיך אנדרו. שוב יצא להפלגה של ששה חודשים על המשחתת "אדינבורו", במסגרת הקריירה הצבאית המזהירה שלו. כל כך גיבור, שהוא יצליח ככל הנראה להחמיץ את הלידה של הילד – או הילדה – הבכור שלו. הפרגי שלו, חרה מאוד, אמורה ללדת באוגוסט. אם סופרים ששה חודשים מעכשיו, ולא יוצאת באמצע איזו חופשה בבית, אז הגיבור יצליח להימלט מאפיזודת חדר הלידה ואפילו הסטוץ של חדר המתנה ליד חדר לידה. גיבור, כבר אמרנו?

הסרט "קרוקודיל דנדי 2" יהיה כנראה גיבור הקיץ של אמריקה. ב־19 ימי ההקרנה הראשונים שלו, הכניס האוסטרלי החביב פול הוגן למעלה מ־61 מיליון דולר לכיסיהם של המפיקים והיוצרים. וגם שלו, מן הסתם. כך הצליח בקלות לחיות הסרט מספר אחד של הקיץ באמריקה, וכל הסימנים מעידים על כך שהוא ימשיך לשמור על המקום הטוב הזה. אחריו צועד סרטו של טום האנקס "גדול" ו"עסקים גדולים", עם בט מידלר ולילי טומלין. "רמבו 3" של סילווסטר סטאלונה, שהיה אמור ללכת ראש בראש עם קרוקודיל השני, מזדנב הרבה מאחור, ומאיים להיות מפלה לא קטנה. רק רוקי יוכל אולי להציל אותו.

מסע הקונצרטים של **מייקל ג'קסון** ברחבי ארה"ב ממשיך לשבור שיאים. לפני כשבוע נמכרו בתוך 40 דקות כל 20,359 הכרטיסים למופע שלו שייערך באוקטובר ב"פאלאס" שבפאתי העיר דטרויט שבמישיגן. את האצטדיון עצמו עוד לא גמרו לבנות, אבל כרטיסים כבר אין.

פטריק־בובי־יואינג־דאפי יהיה אחד משני המארחים בתכנית בידור מיוחדת של איי.בי.סי. לכבוד יום העצמאות של האמריקנים, ב־4 ביולי. יחד איתו תנחה ג'ואנה קרנס, ויופיעו שם בין היתר גלן קמפבל, להקת אדמה, רוח ואש ואפילו פיה זאדורה. שמח.

פטריק דאפי.

איזו בירה האמריקנים הכי אוהבים (ומודדים את זה כמובן במכירות)? באדוויזר. הרבה־הרבה אחריה נמצאת מילר־לייט (הבירה הקלה של מילר) ואחריה מילר היי־לייף ואחר כך באד־לייט (הקלה של באדוויזר) ואחר כך קורס־לייט (גם קלה).

חופש, חופש אין כמוך – סיבה נהדרת לשאול שוב, בפעם המי־יודע־כמה, כוכבים ונוצצים לאן הם נוסעים ומה הם עושים בחופשה. בשביל החידוש שאלו לא סתם על חופשה, אלא על סופשבוע מהחלומות. תשובות: שחקנית הטלוויזיה דלתה ברק אמרה שהמקום החביב עליה הוא המלון "הוטל דה קורונדו" בסאן דייגו שבקליפורניה. ההסבר – "רומנטי, היסטורי, עם אופי, סגנון והרבה שלווה, ומספיק רחוק מהוליווד כדי להירגע באמת". בעלת הטור ההומוריסטי ארמה בומבק אוהבת לנסוע לבית הקיט שלה באריזונה, כי "רק לשלושה אנשים יש את מספר הטלפון שלי שם, ואם יצלצלו אלי, הם בחיים לא יקבלו יותר ממני את המספר". עזבו, יותר טוב לנסוע לטבריה.

חוליו איגלסיאס.

חוליו איגלסיאס, פעם־פעם כדורגלן, אחר כך זמר סוכרזית ספרדי, מנסה כבר כמה שנים לעשות קריירה באמריקה. לאט־לאט, אבל הוא לא מוותר. האלבום האחרון שלו באנגלית נמכר שם כבר בשלושה מיליון עותקים. "זוהי פשרה בין הרגשות שלי והמוסיקה האמריקנית העכשווית", הוא מסביר. לא הבנתי. לא חשוב. בימים אלה הוא סובב בדרום אמריקה ובמזרח הרחוק במסע הופעות וביולי, יגיע לאירופה לזמר. באמצע ספטמבר הוא חוזר לאמריקה, עדיין מקווה לכבוש אותה אחת ולתמיד.

חשבתם שיש גבול להשתטות? טעות. הנה עוד שיא: גוש הגבינה הגדול ביותר בעולם – צ'דר, 20 אלף ק"ג בערך, שיוצר בחודש מארס בוויסקונסין, יוצא למסע הופעות ברחבי ארה"ב (לא רק מייקל ג'קסון). התחנה הראשונה מתוך 36 ערים בהן תופיע הגבינה היא לוס אנג'לס, שם היא תוסע ברחובות העיר במשאית קרור מיוחדת בעלת דפנות זכוכית, כשבעקבותיה ירדפו אנשים בתחפושות עכברים. מי אמר שלא כל יום פורים?

ג'ימס קאן

ג'יין פאולי.

הריסון פורד.

ספר השנה. אצל האמריקנים ספר השנה הזה, במיוחד של בוגרי תיכון, הוא מסמך חשוב מאוד בהמשך החיים. הספר הזה, שכולל גם תמונות מחזור קבוצתיות, כולל, גם בבית הספר הכי קטן בעיירה הכי נידחת, תמונות פורטרט של כל אחד מהבוגרים, וחוץ מהשם, כתוב עליו או עליה גם עוד משהו. ככל שהנושא פופולרי או פעיל יותר, כך כתוב עליו יותר. אז לכבוד זה שעכשיו ממש נגמרה לה עוד שנת לימודים, הלכו לחטט בספרי השנה הישנים של אי־אילו אנשים מפורסמים, נכון להיום. לבד מהתמונות של אז, שדי משעשעות בהשוואה להיום, יש שם גם כמה פיסות מידע מעניינות. ג'וני קרסון למשל, מחזור 43' בנורפוק נברסקה, היה אחראי לכתיבת תולדות המחזור שלו. בלי צניעות מיותרת, הוא כתב שהוא הבחור הנאה ביותר במחזור וגם הספורטאי המצטיין. לעומת זאת, ליד תצלומו של ג'ים מוריסון, סולן להקת "הדלתות" (אבא שלו סיפר אותו במיוחד לצילום), מחזור 61', אלקסנדריה, וירג'יניה, לא כתוב כלום – מה שנקרא, מתמזג עם הקירות. למנחה של מגאזין הבוקר הטלוויזיוני ג'יין פאולי הוקדשו שש שורות כיתוב – וזה המון – כדי למצות בקושי את כל התפקידים והתארים שלה: מלכת נשף הסיום, מלכת המחזור, ראש אגודת הבנות וכו' וכו'.

עם כל קניה של סרט צילום **פוג'י SUPER HR** תקבל **חינם** אלבום תמונות מיוחד (לבחירתך 5 תמונות שער שונות).

פוג'י SUPER HR סרט הצילום היפני, שפרץ קדימה והשאיר את כל מתחריו מאחור.

פוג'י SUPER HR - סרט הצילום של הצלמים המקצועיים.

פוג'י SUPER HR סרט הצילום שלך - מהתמונה הראשונה.

אל תשכח לדרוש את האלבום בזמן קנית הסרט.

אלבום תמונות חינם

עם כל סרט צילום של **פוג'י**

FUJICOLOR
SUPER HR 100·200·400·

FUJI FILM

סרט הצילום המפותח ביותר בעולם

אבי מור